

சேலம் மாவட்டம்

திராவிடர் முற்போக்கு வார இதழ் ஆசிரியர்: பால்வண்ணன்

மலர் 1

1954 மே 15

விலை அனு நான்கு

இதழ் 20

199108

சேலம் மாவட்டம்

சேலம் மாவட்டத் தீர்மானங்கள்

1. தோழர்கள் எம். என். ராய், துத்துக்குடி வி. வி. தனுஷ்கோடி, என். ஆர். சாமியப்பா, திருச்சி சங்கரன், தஞ்சை முத்தமிழ் வள்ளல், ஏ. ஓய். அருளானந்தசாமி, அருப்புக்கோட்டை பரசுராமன், அம்மாப்பேட்டை வள்ளியப்பன், எ. சித்தையன் அவர்களின் துணைவியார் லட்சுமியம்மாள், திருச்செங்கோடு தோழர் டி. எஸ். தங்கவேலு அவர்கள் துணைவியார், நாகர்க்கோட்டை பி. ராசப்பன் ஆகியோரின் மறைவுக்கு வருந்துவதுடன், அவர்களின் குடும்பத்தாருக்கு ஆழ்ந்த அனுதாபத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறது.

2. அமெரிக்கா-பாகிஸ்தான் இராணுவ ஒப்பந்தமானது ஆசிய கண்டத்தின் அமைதியைக் கெடும்பதற்கும் இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில் அரசியல் கொந்தளிப்பை உண்டாக்குவதற்கு அழகோலுவதாக யிருப்பதால், இவ்வொப்பந்தத்தை இம்மாதிரி வன்மையாகக் கண்டிப்பதுடன் இவ்வொப்பந்தத்தை வாபஸ் பெறுமாறும் பாகிஸ்தான் சர்க்காரை இம்மாதிரி வற்புறுத்துகிறது.

3. சுதந்திர திராவிடத்தின் முக்கிய பகுதிகளாக விளங்கப்போகும் புதுவை-காரைக்கால் மக்கள் பிரேஞ்சு ஏகாதிபத்திய பிடிப்பிலிருந்து தம்மை விடுவித்துக்கொள்ள அம்மக்களால் நடத்தப்பட்டுவரும் அப்பேரவாட்டத்தை இம்மாதிரி மனதார வரவேற்பதுடன், அப்

பேரவாட்டத்திற்கு வேண்டிய ஆதரவைத் தரவேண்டுமென்று திருச்சியில் நடைபெற்ற பொதுக் குழுவின் முடிவுக்கேற்ப சேலம் மாவட்ட திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் தனது கடமையைச் செய்யுமென்று உறுதியளிக்கிறது.

4. நேரு-கொத்தலவாலா ஒப்பந்தமானது இலங்கை வாழ் திராவிடர்களின் சாதாரண வாழ்வையும் பறித்து அவர்களுக்குப் பெரும் கொடுமைகளும் விளைவிக்கப்படுவதற்கு ஆக்கமளித்திருப்பதால் அவ் ஒப்பந்தத்தை இம்மாதிரி வன்மையாகக் கண்டிப்பதுடன் சென்னை அரசியலாளையும் திராவிட நாட்டுத் தலைவர்களையும் கலந்து பேசி புதிய ஒப்பந்தத்தைச் செய்யுமாறு இம்மாதிரி அரசியலாளைக் கேட்டுக் கொள்கிறது.

5. சேலம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் போக்குவரத்து வசதி மிகவும் குறைவாயிருப்பதை அரசியலாருக்கு எடுத்துக் காட்டுவதுடன், உடனடியாக சேலத்திலிருந்து காஞ்சிபுரம்-நாமக்கல் வேலூர் வழியாக திருச்சியையும், சேலத்திலிருந்து மேட்டூர் பாதையை ஒமலூரினின்றும் எடுத்து தாரமங்கலம், சலகண்டிபுரம், வனவாசி, நங்கவள்ளி வழியாக மேட்டூர் செல்லும்வகையில் திருத்தியமைக்கவேண்டுமென்றும் சேலத்திலிருந்து ஒசூர் வழியாக பெங்களூர் சென்றிருந்த எடுத்துவிடப்பட்ட பாதையை மீண்டும் அமைக்க வேண்டுமென்றும் வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறது.

6. டெல்லி ஆட்சி பிடித்தின் பிரதமர் நேரு பண்டிதர் அவர்கள் நம் நாட்டுக்குவந்து செல்லும் போதெல்லாம், திராவிட இயக்கத்தையும் அதன் உரிமை போராட்டங்களையும், அசம்பெரும் பதவியின் மதிப்பு தராத தகர்த வாளால் இழித்தும் பழித்தும் பேசிய பேச்சுகளுக்கு மது கழகம் புகட்டிய புத்திமதிக்குப் பிறகாக நேரு பண்டிதரின் போக்கு மாறாமல், அண்மையில் சிதம்பரம் வந்தபோது மேலும் வசைச் சொற்களால் கழக கொள்கை கோட்பாடுகளையும் தலைவர்களையும் தாக்கிப் பேசியதைக் குறித்தும் அவரது அரசியல் நெறி தவறிய போக்கினைக் கண்டும் இம்மாதிரி பரிதாபப்படுகிறது.

—தலைவர்

7. முன்மொழிந்தவர்: ஏ. எஸ். சி. கிருஷ்ணசாமி.

வழிமொழிந்தவர்: சேலம் பழனிச்சாமி.

முன்னுள் முதலமைச்சரான ஆசாசிரியர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட குலக் கல்வி திட்டமானது, வர்ணஸ்ரம வளர்ச்சிக்கு அடிக்கோலுவதாகவும், ஜாதி உயர்வு தாழ்வுகள் என்றென்றும் நிலைத்திருக்கச் செய்யப் பக்கத் துணையாக

[3-ம் பக்கம் பார்க்க]

★ திராவிட நாடு திராவிடருக்கே

உலக சிரங்கம்

சீனா-சூற்றச் சாட்டு

முதலீடு பலியான பையன்

அமெரிக்கப் பிரதிநிதி ஒருவர் ஐ. நா. கமிஷன் முன் சீனா மீது சூற்றச் சாட்டியுள்ளார். அபின் போன்ற போதை மருந்துகளைக் கள்ளத்தனமாக கடத்திச் சென்று அவைகளை விற்று தீயவழக்கத்தை பரப்புவதாகவும், அரசியல் நோக்கங்களுக்காகவும் சீனா பணம் திரட்டுவதாகவும் சூற்றச் சாட்டியுள்ளார். இத்தகைய திட்டங்களில் மரிக்கா பன் முக்கிய இலக்கு.

சமூக சேவை

காழும்புவிச் சமூக சேவை சம்பந்தமாக உடலால் உழைக்க முடியாதவர்களுக்கு சிவாரண மனிப்பதாயும், ஆதரவற்ற குழந்தைகளுக்கு நிவாரணம் அளிப்பதாயும், இத்துறையில் ஆண்டொன்றிற்கு சுமார் 30 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்வதாகவும் கூறப்படுகிறது.

ஐந்திபதி பேத்தியின் திருமணம்

மார்க் கவுன்மான் என்பவரை பின்லந்து ஐந்திபதியின் பேத்தி சூமாரி சின்னிகா (21-வயது) இங்கிலாந்தில் தையல் வேலை சுற்றும் போது சந்தித்தாராம். அவரை ஐதன் 23-ம் தேதி திருமணம் செய்து கொள்ள ஏற்பாடு செய்துள்ளார். அக் காதலர் ஹாரிஸ்டாம் என்ற ஊரில் சாமான்களை எலம் போடுகையில் அதன் முடிவை தெரிவிக்கும் முறையில் மணியடிக்கும் வேலை செய்து கொண்டிருப்பவராம்.

ஐந்திபதி விலக்கப்பட்டார்

பாராகுவே நாட்டில் ராணுவப் புரட்சி ஏற்பட்டு ஐந்திபதி பதவியில் இருந்து விலக்கப்பட்டார். சாவல், என்பதன் காரணமாக தனியிலிருந்து நீக்கிவிடப்பட்டார். இக்கிடத்துள்ளது.

கோலாலம்பூரில் 5-5-54-அன்று சுமார் பத்து ஆண்டுகளாக கோடைகாலங்களில் வெளியேறி மனிதர்களை விழுங்கி வரும் 20 அடி நீளமுள்ள முதலை ஒன்று 13 வயதுள்ள பையன் ஒருவனைப் பிடித்திழுத்துக் கொண்டு நீரில் மூழ்கி விட்டதாம்.

இந்தியாவிற்கு வெற்றி

இந்தியாவிற்கு பிலிப்பைன்ஸ் நாட்டு தலைநகர் மணிலாவில் நடக்கும் ஆசிய நாடுகள் போட்டி விளையாட்டுகளில் ஐந்து பதக்கங்கள் கிடைக்கப் பெற்றன. ஓட்டப் பந்தயத்தில் ஜாப் பெண்களை தோற்கடித்து இந்தியப் பெண்கள் வெற்றிப் பெற்றனர்.

பிரெஞ்சு சர்க்காருக்கு

பொது மக்கள் வாக்கெடுக்காமலேயே பிரெஞ்சு பிரதேசங்களை இந்திய யூனியனுடன் இணைத்து விட வேண்டுமென்று பிரெஞ்சு சர்க்காரை வற்புறுத்தி மாஹி கொம்ப்யூன் நகரசபை ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றி யுள்ளது. இத் தீர்மான நகல் ஒன்று பிரெஞ்சு சர்க்காருக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளது.

சுரங்கத்தில் விபத்து

க்ரோஸிடோ, மத்திய இந்தாவிற்கு சமீபத்தில் உள்ள நிலக்கரி சுரங்கத்தில் வெடி விபத்து ஏற்பட்டது. அதனால் பாரைகள் தொடர்ந்து சரிந்து விழுந்து சுரங்கத்தை மறைத்து விட்டது. இதனால் பத்து போத்தான் தப்ப முடிந்தது. இருபது பேருக்கு மேல் காயமும், சுமார் பதினொரு பேருக்குமேல் உயிரிழப்பும் நேரிட்டது. மேலும் உதவிக்கு சென்ற தீ அணைப்புக் குழு விரைந்தது.

புதுமுறை மடகு

2-5-54 அன்று பம்பாயில் 'ஆய்ஸ்டர் ராக்ஸ்' என்ற புது முறையான மிகப் பெரிய படகொன்று மிதக்க விடப்பட்டது. கொந்தளிக்கும் கடலிலும் ஆழமில்லாப் பகுதிகளிலும் கூட ஒழுங்காய் செல்லக் கூடிய இது இந்தியா விலேயே தயாரிக்கப்பட்டது.

ரஷ்யாவின் சட்டம்

இதுவரை அரசியல் துரோகத்திற்கு மட்டுமே மரண தண்டனை விதித்து வந்த ரஷ்யா, கொலைப் போன்ற சூற்றங்களை செய்பவர்களுக்கு மரண தண்டனை இனிவிதிக்கும் என கூறப்படுகிறது.

உலகில் செய்தித்தாள்கள் படிப்பவர்

உலகில் சுராசரி 1000 க்கு 88 பேர் வீதம் செய்தித்தாள்களைப் படிக்கின்றனர். இதில் அதிகமாக 1000 க்கு 611 பேர் வீதம் பிரிட்டிஷ்காரர்கள் படிக்கின்றனர். அமெரிக்காவில் 1000 க்கு 353 பேர் வீதமும் பிரான்சில் 1000 க்கு 239 பேர் வீதமும் தினசரி செய்தித்தாள்களை வாங்கி வாசிக்கின்றனர்.

உலக சுகாதார நிறுவனம்

உலக சுகாதார நிறுவனத்தின் அடுத்த ஆண்டு வரவு செலவு திட்டத்தில் செலவு தொகையில் 20 சதவிகிதம் அதிகரிக்கப்பட வேண்டுமென்று டைரக்டர் ஜெனரல் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார். நடப்பு ஆண்டு செலவு அனுமதி 4 கோடி 25 லட்சம் ரூபாய்.

0 0 0

எழுபத்தோர் நாடுகள் உலக சுகாதார நிறுவனத்தின் 1954-ம் ஆண்டிற்கு தலைவராக லிபேரியா சுகாதார டைரக்டர் ஜெனரலான டாக்டர் ஜோசப் டோக்பா என்பவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளார்.

ரஷ்யாவில்

ரஷ்யாவின் மக்கள் தொகை சுமார் 20 கோடி. அங்கு வெளியாகும் மொத்தப் பத்திரிகைகள் 8000. சுமார் 440 லட்சம் பத்திரிகைகள் வாங்குவதாகவும் சோவியத் செய்தி ஸ்தாபனமான டாஸ் அறிவித்தது.

தீர்மானங்கள்

[முதற் பக்கத் தொடர்ச்சி]

யிருப்பதாகவும் எடுத்துக் காட்டிக் கண்டித்ததோழர் காமராசர் அவர்களே இன்று முதலமைச்சர் பொறுப்பை ஏற்றுள்ளதால், அவரது முன்னைய உறுதிப்படியும் திராவிட சமுதாயத்தின் எச்சரிக்கை, அறப்போர் ஆகியவைகளை உணர்ந்தும் ஜனநாயகப் பண்பை மதித்தும், ஆச்சாரியாரின் குலக்கல்வி திட்டத்தை உடனடியாக வாபஸ் வாங்குமாறு இம்மாநாடு வற்புறுத்தி கேட்டுக் கொள்கிறது.

8. முன்: மதுரை தோழர் அய்யாசாமி.

வழி: சேலம் அம்பாயிரம்,

அறிவு வளர்ச்சிக்கும், நாட்டின் நல் வாழ்வுக்கும் பொது அமைதிக்கும் ஆளவகையில் பணியாற்றி வரும் தி. மு. கழகத்தின்மீது, மிகக் கற்பிக்கும் வகையில் அரசியலார் துத்துக்குடி கழகத் தோழர்கள் மீதும், கல்லக்குடி போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட தோழர்கள்மீதும், தொடுக்கப்பட்டுள்ள சதி வழக்குகளை வாபஸ் பெறுமாறு அரசியலாளை இம்மாநாடு கேட்டுக்கொள்கிறது.

9. முன்: பி. பி. பத்மநாபன்.

வழி: கே. ஏ. நடராசன்.

விவசாயத் தொழிலுக்கு அடுத்த படியான நெசவுத் தொழிலாளர் பிரச்சனையைத் தீர்க்க சென்னை அரசியலாளரும், —டெல்லி ஆகி பீடத்தினரும் கையாண்டு வரும் முறையானது பட்டினியால் வாடும் அத்தொழிலாளர் மக்களுக்கு கண்துடைப்பு செய்வதைப்போல இருக்கிறதேயல்லாது உண்மையிலேயே நெசவுத் தொழிலாளர்களின் குறைகளைத் தீர்ப்பதாக இல்லையென்பதை மிக விரைந்ததுடன் எடுத்துக் காட்டுவதுடன் ஜோந்து லட்சம் நெசவுத் தொழிலாளர்களும் அதன் சார்புடைய தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள 20 லட்சம் தொழிலாளர்களின் உடனடி குறைகளைத் தீர்க்க வட நாட்டிலிருந்து இறக்குமதியாகும் மில் ஜவுளிகளைத் தடுத்து நிறுத்துமாறு கேட்டுக் கொள்வதுடன், வேஷ்டி சேலை உற்பத்தியை கைத் தறிக்கே ஒதுக்கு

மாறு ஆட்சி பீடத்தினரை வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறது.

10. முன்: இ. ஆர். கிருஷ்ணன்.
வழி: எஸ். மெய்யப்பா.

விவாபாரிகளுக்கும், பொதுமக்களுக்கும் தொல்லை விளைவித்து பல கட்ட விற்பனை வரி முறையை ரத்து செய்து ஒருமுனை வரியை மட்டுமே விதிக்க வேண்டுமென்று சென்னை அரசியலாளை இம்மாநாடு கேட்டுக்கொள்கிறது.

11. முன்: ப. கண்ணன்.

வழி: பத்மநாபன்.

தி. மு. கழகம் நடத்திய அறப்போரின் போது அரசியலாரின் அடக்குமுறை கொடுமையால் உயிரிழந்த தோழர்களின் குடும்பங்களுக்கு நஷ்ட ஈடை உடனடியாக வழங்குமாறு அரசியலாளை இம்மாநாடு வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறது.

12. முன்: என். கே. ராஜா.

வழி: பச்சமுத்து

சேலம் மாவட்டத்தில் குறிப்பாக ஆத்தூர் வட்டத்திலுள்ள தரிசு நிலங்களை நிலமற்ற விவசாயிகளுக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுத்து, கூட்டு பண்ணை முறையில் அவர்களுக்கு வேண்டிய விவசாய கருவிகள் வழங்கி அப்பகுதியிலுள்ள நிலமற்ற விவசாயிகளின் வேலையின்மையைப் போக்குமாறு அரசியலாளைக் கேட்டுக் கொள்கிறது.

13. முன்: சிவப்பிரகாசம்

வழி: பல்லடம் பொன்னுசாமி

தி. மு. கழகம் கடந்த ஜூனியில் தொடுத்த அறப்போராட்டங்களில் கலந்து கொண்டு அடக்கு முறை கொடுமைகளுக்கு ஆளான சேலம் மாவட்டத்திலுள்ள கழகத் தோழர்கள் அனைவரையும் இம் மாநாடு பாராட்டுவதுடன், அவர்களது பணிக்கு நன்றியறிதலையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறது.

ஹிருஸ்ரி—எழுதியவை

1. வீரமங்கை ஜோன்	10
2. ரோமியோ-ஜுவியத்	10
3. லைலா—மஜ்னூ	10

விபரங்களுக்கு:

கலைமன்றம்—சென்னை-1

14. முன்: எஸ். பி. அன்புக்கரசு
வழி: ப. முனியப்பன்

சேலம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை வேலையில்லாதார் எண்ணிக்கையும் அதனால் பல கொடுமைகளும் வளருவதைத் தடுக்கவும், நாட்டின் பொருளாதார வளத்தைப் பெருக்கவும் சேலம் மாவட்டத்தில் உள்ள கனிப்பொருள்களான பாக்கை, மைகா, இரும்பு, அலுமினியம், முதலானவைகளை எடுக்க தொழிற்சாலைகளை அமைக்க உடனடியாக அரசியலார் முன்வர வேண்டுமென்று இம்மாநாடு வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறது.

15. முன்: வி. ஏ. ராமநாதன்

வழி: வீரபத்ரன்

இந்திய உபகண்டத்தில் வெற்றிலை உற்பத்தியின் முன்னணியில் நிற்பதும் வெற்றிலைக் கொடிக்கால் தொழிலையே நம்பி வாழும் மக்களை கொண்ட வேலூர், பொத்தனூர், பாண்டமங்கலம், ஆத்தூர், மோகனூர் முதலிய பகுதிகளில், பச்சாவிழுந்ததன் காரணமாக கணக்கான ரூபாய் நிலைத் தோட்டங்கள் உடன. இந்த நேரையே உடனடியாகத் தீர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுப்பதுடன் மாதிரி வெற்றிலைத் தோட்டம் அமைக்கவேண்டுமென்றும், இத்தொழிலால் பாதிக்கப்பட்ட லட்சத்துக்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு நஷ்ட ஈடும் கடன் உதவியும் உடனடியாக செய்து தருமாறு அரசினரை இம்மாநாடு வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறது.

16. முன்: ப. இராமலிங்கம்

வழி: V. சிவப்பிரகாசம் B. A.

இம்மாவிலத்தில் பிர மாவட்டங்களை விட சேலம் மாவட்டத்தில் படித்தவர்தொகை மிகமிகக் குறைவு என்பதை அரசியலாரின் புள்ளி விவரங்களே எடுத்துக் காட்டுவதால் சேலத்தின் பல பகுதிகளில் புதிய பாடசாலைகளை நிறுவியும், தொழிற்கல்வாரிகள் நிறுவியும் அக்குறையை செயல் முறையில் நிவர்த்திக்க வேண்டுமென்று அரசியலாளை இம் மாநாடு கேட்டுக் கொள்கிறது.

17. முன்: இ. திருநாதன்

வழி: வீரபத்ரையா

சேலம் மாவட்டத்தில் விவசாயத்திற்குப் போதுமா

பாசன வசதிகளை மையால் ஏற்க
வவே ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் எடுத்
துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கும் தொப்
பை யாறு அணைக்கட்டு, கிருஷ்ண
நதி திட்டம், ஒசர் (ரிசர்வ்) சின்ன
ஆறு நீர்த் தேக்கம் ஆகியவைகளை
உடனடியாகச் செயலில் கொண்டுவ
ருவதுடன் ஆங்காங்கு சிறிய நீர்த்
தேக்கங்கள் ஏற்படுத்துவதற்கு தக்க
நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள
கேட்டுக் கொள்கிறது.

(ஏ) செலம் மாவட்டத்தில் தண்ணீர் கிணறுகளில் அதிக ஆழமான நிலையிருப்பதால், விவசாயிகளுக்கு இதுவரை கொடுத்து வந்த கிணறு மான்யத்தை நீடித்து கொடுக்க வேண்டிவதுடன், அதற்காக ஆழக்கால் குழாய்க் கிணறுகளை வெட்டியபந்திர சாதகங்களை தாமதமின்றி வழங்குவதோடு போதிய மின்சார வசதிகளும் செய்து கொடுக்குமாறு மாநாடு வேண்டுகிறது.

(பி) வவசாயிகள் ஓராண்டு கடன்
கட்டியுச் சந்தித் திரைக்கா
ற வசதி பெற்
சாங்கமே கேரடி
யாகவாவது, கட்டுறவு சங்க மூல
மாவது நீண்டகால—குறுகியகால
தவணைகளில்—மிக விரைவில்
கிடைக்கும் முறையில் ஆவன செய்யு
மாறு கேட்டுக் கொள்கிறது.

18 முன்: சிற்றுளி சுப்ரமணியம்

வழி: சேலம் பெருமாள்

சென்னை மாநில அரசினரின் ஆட்சி மொழி—தமிழ் மொழியாக இருந்தல் வேண்டுமென்பதுடன் அதை நடைமுறையில் கொண்டுவருவதற்கும் உடனடியாக ஆவன செய்யுமாறு இம்மாநாடு அரசியலுரை கேட்டுக் கொள்கிறது.

19. தலைவர் கொண்டுவந்த தீர்மானம்

பொதுத் தேர்தலின் போது தி.
மு. க. ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்
திட்டு அதன் ஆதரவால் வெற்றி
பெற்ற உழைப்பாளர் கட்சி தலைவ
ரான எஸ். எஸ். ராமசாமி அவர்கள்
வாக்குறுதியையும் - வாக்காளர்களை
புறக்கணித்து விட்டு காங்கிரஸ்
அணியில் அமைச்சர் பதவி யேற்ற
செய்தே இம்மாதிரி வன்மையாகக்
கண்டிக்கப்படும்.

வண்ணைக் கட்டுரை

நிலை

A. K. வில்வம்

நிலவே! நீல வானகத்துக் கோல
மணி விளக்கே! நீர்தும் சந்தனம்
பந்தே! பொங்குகின்ற தண்மதியே
பூரிக்கும் பொன் ஒளியி! வாடாத
வானககடலின் வெண்மலரே! மணப்
புண் ஆறும் மாமருந்தே! இரு கண்
களின் விரும்பே! வணப்புள்ள வசிக்
ரப் பெண்ணே! என் அருமை நிலை
கண்ணே! நீல உடை பூண்ட நீச்சல்
அழகி! பழமை இருளை ஒட்டி—புது
தொளி கிட்டிவது போல; இருண்ட
முகிலைக் காழ்த்து வெளிக்கிளம்பி—
அன்னை நிலத்தை நீ எட்டிப் பார்
சூன்—புதுபூ—சிரிக்கிறாயே! நீ லை
வெற்றிச் சிரிப்பு! புதுதூண்சினை
ஊற்றெனப் பெருக்கும் முல்லைச்
சிரிப்பு! அந்த முல்லைச் சிரிப்பு—
எனக்கு ஒரு நல்ல பாடத்தைச்
சொல்லித் தருகிறது! என்ன பாடம்
அது என்கிறாயா? “பழமைமைய
கொன்று எழுகின்ற புதுமைக்கு
என்றும் உண்டு வெற்றி—ஆனால்
நின்று தடை செய்யும் பழமைக்கு
நிச்சயம் தோல்வி உண்டு!” என்பது
தான் அந்தப் பாடம்! பழமைக்கு
இருண்ட முகிலையும்—புதுமைக்கு
பெருந்திறம் முழு நிலவே! உன்னையும்
சொருத்திப் பார்!! சரிதானே என்
புகழ்!!

மாசுறு பொன்னே! மனம் கவர்
பாவாய்!! நீ சிந்தும் அந்த புத்தொளி

ஆசைத்தம்பி—எழுதிபவை

1. முன்	1	0
4. மனைவி	0	12
2. தனியரசு ஏன்?	1	0
3. கொலைகாரி	0	12
5. அவள் வாழ்வு	0	8
6. சிலந்திக்கூடு	1	0

விபரங்களுக்கு :

கலைமன்றம் - சென்னை-1

யால்—நிலத்தாயின் புறப்பரப்பில் எத்தனை எத்தனை இன்பக் கூத்துக்கள்! எழுத ஒண்ணு, கவின் மிக்க சம்பவங்கள் நடைபெறுகின்றன பார்த்தாயா? பார்த்துக்கண்டு இருந்தால் பால்வண்ணை நிலவே!! பார்! பார்!! அந்தக் களிப்புத் தரும் காட்சிகளை கண்குளிரப் பார்!! உன் புகழை உன் கண்ணால் நீயே பார்!! நீ பொழியும் மஞ்சள் மழையால்—பரந்த ஆற்றாமனைப் பரப்பொலம்—மரகதப்பச்சனை!! பரப்பதோடும் நதியின் நீரெலாம்—வெள்ளிக் குழம்பு!! அசைத்தாடி இசைபாடும் இலைகளில் வைரத்தின் கிரல்!! தண்ணீர் தடாகத்தில்—பளிங்குப் போர்வை!! வண்ணைத் தாமரையோ—தங்கப் பொங்கல்!!! அவனியின் பரப்பொலம்—அழகின் குப்பை!!! இப்படிப் பார்க்கும் மிடமெங்கும் பரவசக் காட்சி! நோக்குமிடமெங்கும் இன்பத்தின் எழுச்சி!! துகர்ந்து பார்த்தால் இதயத்தில் மலர்ச்சி!! இப்படி எத்தனை மாற்றம் இயற்கையமைப்பில்! சித்தம் கவரும்—இத்தனைப் புரட்சியை ரத்தின நிலவே! அத்தனை விரைவில்! நீ எப்படி செய்கிறாய்!!

நிலவே! நிலவே! நீ இதைக் கேட்பாய்! அழிவு இல்லா-அறிவுப் புரசியை—கலையுணர்வோடு கருத்துப் புரட்சியை-ரத்தம் சிந்தா விடுதலைப் புரசியை— கண்டித்தான் உரிமையை கொண்டாட— மீண்டும் பண்டைப் புகழுடன் திருவிடத்தை-ஆண்டிட நினைக்கின்றோம்! ஆனால்-இப்போ—எங்கள் 'மந்திரிகள்' சுற்றி விட்ட கோர்ப்பாடுகள்! வெந் திட்ட-புண்ணில்—வேல் இட்டுப் பார்க்கின்றனர். அத்துடன் நின்றதா அவர்கள் அக்கிரமம்! அசைந்து கொண்டிருக்கும் அழகு நிலையே! அசைக்கனிய அகராய ஜோதியே! எங்கள் மண்ணிலும் ஒரு 'அசியா ஜோகி' இருக்கி

ரூர்—அவர் நாக்கு மிக மிக நீளம்! தமிழ் நிலத்தில் பிறக்காத காரணத்தால் “பாகராவராயினும் நாகாக்க—காவாக்கார—சோகாப்பர் சொல் இழுக்குப் பட்டு” என்ற மணி மொழியை உணராதவர்! அவர் நாகில் நம்புண்டோ? அவர் புன்மைக்கு ஓர் வரம்புண்டோ? நன்மதி அவர்க்குண்டோ? நான் அறியேன்!!

ஆனால் நிலவே!! அவர் நாக்கு மட்டும் “கவத்தை” எட்டி விடுகிறது என்பதை அவர் தற்கால போக்கு சுட்டிக் காட்டுகிறது!! குத்தல் மிகை—என்று என்னை குறை சொல்லாதே! தவறாக எண்ணாதே! புண்ணை நெஞ்சத்தோடு புலம்புகின்றார் என் நாட்டவர்கள்!! வீட்கும் தன்மானத்தோள்களுடன் தலை நிமிர்ந்து சொல்லுகிறேன்! என் என்னுகேள்! பெண்ணே!! விண்ணின் கண்ணே! எழில் குறையா இயற்கைத் தமிழ்ப் பெண்ணே!!! மதிநலம் மிகப் பெற்றோர்—பெரும் நிதி பெற்றோர்—மேதினி எங்கும் நகரிகப் போதனை செய்தோர்! பட்டையும்—பொன்னையும்—முத்தையும்—மணியையும் கடல்கடந்து விற்போர்—கடாரத்தை வெற்றி கொண்டோர்! தடைபல உடைத்து—படை பல வென்று பாரினில் உயர்த்தோர்! தமிழரைப் பழித்த கனகனையும்—விசயனையும்—தலையில் கல் ஏற்றி தாள் பணிய வைத்தோர்! இமயத்தின் முதுகினை கொடி நாட்டி வளைத்தோர்!! கொடை மழையாம் பாரி! பெரும் வள்ளல் காரி—இவர்களை பெற்றிருந்தோர்!! பேரினிலே கடும்புலிகளாம் புறங்கொடா வீரர்களைப் பெற்றிருந்தோர்!! பகை என்றால் பாய்ந்தோரும் நெடும் புலியாம் சேரன் செங்குட்டுவனின் புகழ்தனை திக்கெட்டும் பரப்பிடும் முரசும் கொண்டோர்!! முத்தமிழ் வித்தகராம்—மூவேந்தன் வழிவந்தோர் நாங்கள், என்பதை நிலவே—நீ நிச்சயம் அறிந்திருப்பாய்!! ஆனால்!!.....

0 0 0

நீல முக்காட்டுக்காரி! அறிவின் திருவிளக்கராம்—உலகின் பெரும் விளக்கு!! பைத் தமிழ் குறள் தந்தவன் பரம்பரையினர் “முட்டாள்கள்!”

கல்லொடு கல்தட்டி மனிதன் காட்டுமிராண்டியாய் வாழ்ந்த காலத்

தில்—பாணிபாடி-தரணிக்கெல்லாம் மனிதப் பண்பை கற்றுக் கொடுத்த பாவலர்தம் வழித் தோன்றல்கள் “காட்டுமிராண்டிகள்!!”

தேன் சோலைத் தமிழகம்!! மானதுள்ளும் மலர்வனம்!! மீன் புரளும் நஞ்சைக்காடு!! பொன் தெளிக்கும் காவிரி!! இத்தனை வளம் பெற்ற உலகத்தின் திலகமாம் திராவிடத்தின் வற்றாத அறிவு பொற்ற பெற்புடைத் திராவிடப் பெருங்குடியின் சந்ததியினர் “பைத்தியக்காரர்கள்!!!” பார்த்தாயா நிலவே!! கேட்டாயா நியாயத்தை!! கூறியது யார் என்கிறாயா? பெயர் சொல்லமாட்டேன்!! சொந்த இனத்தவர் அல்ல!! வந்த இனத்தவர்! வளைந்தோடு காவிரி மல்ல!! வந்து சேர்ந்த ‘வால்காநதி’! அத்துடன் அவர் ‘மரத்தடி’ ஆளும் அல்ல!! அரசியல் ‘வெளவாலும்’ அல்ல!! ‘பத்திரிகாதர்மம்’ தவறாத அற்புத தூல் ஏடுகளால் - அவனிக்கு அறிமுகமாக்கப் பட்டவர்!! நாட்டின் பெரும் புள்ளி!! இன்னும் என்ன புரிந்து கொள்! அறிந்து கொள் இனி அந்தப் ‘புன் மொழிபேசும்’ பெரியவரைப் பற்றி! ஆனால் ஒன்று வட்ட நிலவே! வட்ட நிலவே!! தூங்கும் புலிகள் பொங்கி எழுந்தால்—இடரிய குருடர் என்ன ஆவது! இதை நீ அவரிடம் சொல்ல வேண்டும்!! பொன்னிற நிலவே! சொல்வது பிழையா? அவர் சொன்னது பிழையா?

0 0 0

சரி! சரி! இனிமேல் அரசியல் வேண்டாம்!! அது ஒரு பெருஞ்சுழல்!! புறத்தினை விட்டு அகத்தினை

ஊடுருவி எழுதியவை

1. உலகைத் திருத்திய உத்தமர்கள்	10
2. ஒளி விளக்குகள்	10
3. நானா	10
4. மாஜி கடவுள்கள்	10
5. அரசாங்கம்	10
6. கலிங்கப்போர்	10
7. சினத்துச்சிக்கம்	10
8. தொழிலாளர்கள்	10
9. நெப்போலியன்	10

விபரங்களுக்கு :

கலைமன்றம் - சென்னை-1

தொடுவோம்!! முற்றிய நிலவே! மோகன நிலவே!! உன் வதனப் பொழிலில் குற்றலத்தின் குளிர்ச்சியைக் காண்கிறேன்! குதாசலமடைகிறேன்!! இந்தச் சமயம்! ஆகா!! என் வண்ணக்கலாப மயில்!! மண்ணில் மின்னும் தாரகை! மாஞ்சோலைக்குயில்!! பூத்த புது மலர்! பூரிப்பின் மாந்தளிர்! பழியாத கனிச் சீனே! பேசும் பளிங்குச் சிலை! சோலைப் பசங்கிளி! சோர்விலா உள் எத்திற்கு பனித்துளி!! ஆம்!! ஆம்!! அந்த என் காதல் மணிக் குவை! என் முன் நடம் புரிகின்றாளே! வான் மதியே! தேன் பிழம்பே! உன் ஒளி முத்தத்தால்—அதோ அந்த பசும் புல்வெளி—பச்சை நிரப் பட்டு மெத்தையாய்—மாறிவிட்டதைக் கருத்து கவனித்தாயா—? குற்ற மிலா வானத்து நெற்றியே! அங்குதான் என் இது அழகுராணி!! போதை பிரிட் காதல் மொழிபேசலாம் வா! வா! என்கிறான்! அன்பு நிலவே! அணைக்க முடியா மனம் தெவிட்டாத தேன் நங்கைமே! வச குன்றே!!” அழகை வும் அங்கு அன்புச் சொல்லியிருக்கிறான் ஒரு ஆங்கிலக் கவிஞன்!! அப்படியானால்!! நீயும் அழகி! அவளும் அழகி! உன்னை ரசிப்பதா? அவளை ரசிப்பதா? மின்னும் நிலவே! வான் மினின் தோழி! உன்னைப் பார்த்தால் அவள் நினைவு! அவளைப் பார்த்தால் உன் நினைவு!! அகலத் திறந்த கண்களுடன் அவள் அழகை உண்டால் உனக்குத் திராத கோபம்! ஆர்வத்தோடு உள் எழிலைப் பருகினால் அவளுக்கு நீங்காத தாபம்! நான் என்ன செய்வேன்! உன்பணிப்பார்வையில் பரவசம்! அவள் கனிப்பார்வையில் குளிர்ச்சி!! உன் புன்னகையில் உள்ள கிளர்ச்சி! அவள் முத்து நகையில் வசந்தப் புது விருந்து!! உன்னுடன் இருந்தால் உல்லாசம்!! அவளை நெருங்கினால் உன்மத்தம்!! அல்லி நகை பூக்கும் வெள்ளை நிலவே! நீபாகு! அவன் பழரசம்!! இருவருமே பேரழகின் கலசம்!! எனவே நிலவே! உன்னையும் ரசிக்கின்றேன்!! அவளையும் ரசிக்கின்றேன்!! எனக்கு நீயும் வேண்டும்!! அவளும் வேண்டும்!!

உன்னை வைத்துக் காவியம் வரலாம்! அவளை வைத்து உ

நாடு பிரிவதனால்

ஏற்படும் நன்மைகள்..?

[கவிஞர் சுப்பு ஆறுமுகம்]

- (1) திராவிட நாடு பிரிந்தால் இது—எந்தத் தேசமும் வாழ்த்தும் ஓர் தேசமம்மா! இராமர்களின் யோகம் மாறுமம்மா—நல்ல இராவணர்கள் தொகை ஏறுமம்மா!
- (2) ஆந்திரம் கன்னடம் என்பதுடன்—மலை யாளமும் தோழமை கொள்ளுமம்மா! வேந்தர்களாக முன் வாழ்ந்த நம்மை—என்றும் வேந்தர் என்றே பாடும் சொல்லுமம்மா!
- (3) ஆல்கள் எங்கெங்கும் தோணுமம்மா—முத லாளிக்கும் நல் தொழில் கிட்டுமம்மா! ஆலயமும் பள்ளியாகுமம்மா—மணி ஆட்டிய பேர்க்கு) அதே வேலையுமம்மா!
- (4) பரில் உள்ள மற்ற நாட்டாரெல்லாம்—நம்மின் ன்கள் கண்டிங்கே மொய்ப் பாரம்மா! யாவும் கொடுப்போ மம்மா—ஆனால் பார்மேல் உமிழ்வோ மம்மா!
- (5) பொய்யைத் தீ உண்ணுமம்மா—தூய நூதனநூல் ஆட்சி பண்ணுமம்மா! வேல்விழிப் பெண்ணும் தன் காதலன்பால்—முதல் வேலையாகக் குறள் கேட்பாளம்மா!
- (6) தன்னிடமே தான் பயின்று கொள்ளும்—காதல் தங்கும் எங்கும் இன்பம் பொங்குமம்மா! கன்னியர் இல்பணி செய்கையிலும்—நாட்டைக் காத்திடும் வாழ்த்து) அங்கே கேட்குமம்மா!
- (7) டில்லிக்கும் சென்னைக்கும் மந்திரிகள்—போகும் சல்லிச் செலவும் சுருங்குமம்மா! 'இல்லை' என்னும் சொல்லைத் தாராளமாய்—நமக்கு எந்தவரின் கைகள் ஏந்துமம்மா!
- (8) முப்பக்கமும் கப்பல் போகும்மம்மா—பாரில் எப்பக்கமும் தமிழ் ஏகுமம்மா! தப்பு செய்த வடநாடும் இங்கே—வந்து தமிழில் மன்னிப்புக் கேட்குமம்மா!
- (9) 'ஓன்றேகுலம்' போன்ற பொன்மொழிகள்—மக்கள் உதட்டை விட்டு உள்ளம் செல்லுமம்மா! நின்றோடும் நம் கொடி எங்குமம்மா—பூமி ஒன்றே ஒன்றாக முயலுமம்மா!
- (10) வீதிக்கோர் நல் வந்தை காணுமம்மா—சொந்த விஞ்ஞானிக்கும் புகழ் ஓங்குமம்மா! மேதைக்கும் வாழ்த்து கிடைக்குமம்மா—இந்த மேதினிக்கே ஆயுள் கூடுமம்மா!!!

யம் தீட்டலாம்!! காவியத்தை மறப் பதா? ஓவியத்தை வெறுப்பதா? எனவே நிலவே!! எனக்கு இருவரும் வேண்டும்!! இதை நீ கேளாய்!!

0 0 0

வெட்டவெளியின் பட்டு நிலவே!! நீல நிறம் காதலின் சின்னம் என்பார் கள்!! நீ உடுப்பதோ நீல நிறச்சேலை!! அதிலே கோலவழி பெற்ற நட்சத் திரப் பூக்களின் பதிப்பு!! அட்டா அழகுச் சுடர் தோற்றம்!! பூத்துக் குலுங்கும் பூ நிலவே! அழகின் கொடு முடியே உன் வரலிற்காக— கடற்கரையின் மணற் பரப்பில்! ஆற் றின் விலிம்பில்! ஊற்றின் ஓரத்தில்!! மலர்த் தோட்டத்தில் மலைச்சரிவுக் களில்—உன் குளிர் அமுதத்தைப் பருக காத்திருக்கும் மக்களின் தொகையை எண்ணிப்பார்! உன் மயக்கு விழியின் வேலையை நினைத் துப்பார்!! உன்னை நீயே ஒரு முறை திரும்பிப்பார்!! நீ பார்த்த அந்த உன் புகழ் உன் சொந்தமல்ல..... அதிலே சூரியனுக்கும் பங்குண்டு!! இல்லையா நிலவே!! உண்மையைச் சொல்வது குற்றமா? இல்லை யென் றால்..... நீயேன் முகத்தை சுளித் துக் கொண்டு களங்கத்தைக் காட்டு கிருய்.....? அப்படியானால் அன்பு நிலவே! அத்தனை புகழும் உனக்கே சொந்தம்!! ஆத்ம சாந்தியா? இப் பொழுதாகிலும்!! உண்மையை சொல்! உரக்கசிரி!!

முழு நிலவே! முகிர்ந்த நிலவே! சுத்திரவானின் சுத்திரப்பெண்ணை! சந்திரமதியே அதோ அந்த முற்றத் தின் மேல் தட்டில் பா லுடன் சோற்றை குழைத்து-கையிலேந்தி- தத்தி நடந்து—தித்திக்கும், ஆனால் புரியாத முத்தமிழ் பேசும்—பிள்ளைக் கனியமுதை—பேசும் பொற் சித்திரத்தை — அள்ளி அணைத்து ஆசை முத்தமிட்டு—அதன் குழை வார்ப்பு பிளந்து—அந்தப் பால் சோற்றை—அமுதமென ஊட்டுகி ருளே!! அந்த அழகுலனியைத்! அன் பின் சிகரம்!! தாய்மைப் பாசத்திற்கே எடுத்துக்காட்டான்—தமிழ்ச்சி- தாய்ச் செல்வம்!! அந்த தாயின் நெஞ்சம்! 'அம்மா' என்று அவள் பெற்றெடுத்த சேய்ச் செல்வம்! வைரப்பதுமைதன்செவ்வாய்திறந்து அழைத்து—இலவம் பஞ்சையும் வென்றிடும் பிஞ்சுக் கரங்களால் அவள் சிவந்த கன்னங்களைக் கீறும்

போது! நிலவே! உன் சாயம் பட்ட அந்தமுகம் — அல்லியென மலர்கிந்தே! அடடா அந்தக் காட்சியை! கம்பன்சே! சே!காமுகன்! தாசனே விட்டால்! தாய்மைப் பாசத்தின் பெருவெள்ளத்தைக் கவிதை நதியிலே ஓட விட்டிருப்பான்!! அந்தக் கவிதை பெருக்கிற்கும்—காவியப் புதையலுக்கும்! ஆகா! நிலவே!! நீ தானே ஊற்று! உன்னால் இப்படிப் பல உவகைக் கூற்றுகள் நிகழ்கின்றன தெரியுமா? உவகை மட்டுமல்ல—உள்ளத்தை அனலிடை மெழுகென உருக்கும் சம்பவங்களுக்கும் நீ தான் காரணம்? சான்று வேண்டுமா? இதோ ஒன்று கூறுகின்றேன்!

0 0 0

உல்லாச நிலவே! அதோ ஒங்கி நிற்கும் அந்த மாளிகையைப் பார்! அதை தாங்கி நிற்கும் தூண்களை அணைத்தபடியே ஏங்கி நிற்கின்றன ஒரு ஏந்திழை!! அவள் ரோஜாக் கன்னங்களைக் கவனித்தாயா? கருணையில்லா நிலவே!! கதி ரவனின் சிதறலே!! கண் திறந்து பார்!! அந்தக் கட்டுக்குலையா காரிகை சிந்தும் கண்ணீர்க் துளிகளை! ஏன் அவள் அழுகிறாள் தெரியுமா? அவள் விதவை! வாழமுடியாதவள்!! வாழலாம்!! ஆனால் சமுதாயத்தால் வாழக் கூடாது என்று தடுக்கப்பட்டவள்!! அவள் இளமையின் பெட்டகம்! உணர்ச்சியின் தேன் சொட்டும் திரட்சி!! படர்ந்தலையும் முல்லைக் கொடி!! படரக் கொம்பு பெற முடியா பச்சைக் கொடி!! அந்தப் துடிஇடையாளுக்குத்தான்!!கோமே தகச் சிலக்குத்தான்—உன் வரவு செந்தேளாக! அன்பிழம்பாக! தீக் காற்றாக—தோன்றுகிறது! நீ எட்டிப்பார்த்தவுடன்—அந்தப் பாவையின் இளமைக்கால இன்பக் கனவுகள்—அவள் மனத்தின் அடித்தளத்தைத் தட்டிவிட்டு ஒடுகிறது! அன்று ஒரு நாள் அவள் தன் ஆருயிர்க் காதலனுடன் மதுர மொழி பேசி, மானசிக அமைதியில் — ஆனந்தப் படையல் உண்டதை! உண்ட அந்த இரவை! எண்ணி—எண்ணி—கண்ணீர் சிந்துகிறாள்! ஆம்! கவலைக் கண்ணீர்! இழந்த காதலை நினைத்துச் சிந்தும் ரத்தக் கண்ணீர்! வேதனைக் கண்ணீர் சமுதாயத்தைக்கரைத்து வரும் பெருங் கண்ணீர்! விதவை விடும் கண்ணீர்!!

அந்தோ நிலவே—அந்தப் பரிதாபத்திற்கு உரியவள் விடும் கண்ணீரை நினைத்தால்—உன் - குளிர்ச்சி-கொதி நீராக! உன் முல்லைச்சிரிப்பு முள்குத்தலாக—மாறி விடுகிறது! கோமள நிலவே! நீ அனைவருக்கும் இன்பம் தந்துவிட்டு! 'அவள்' வாழ்வை மட்டும் ஏன் கூறு—கூறுகப் பிளக்கிறாய்! பொல்லாத நிலவே! அவன் முகம் உன் முகத்தைவிட பொலிவுடன் விளங்குகிறதே என்ற பொருமையாலா? சி! சி! வெட்கம்! சமுதாயத்திற்குதான் இரக்கம் இல்லை யென்றால்!! உனக்குக்கடவா இந்தக்கொடுமனம்!! நீயும் பெருகாதனே! பெண்கள் தான் பொருமைக் கூடுகள் ஆயிற்றே!! நிலவே நீ பொருமைக் காரிதான்!! நிச்சயம்! அதில் ஒன்றும்

அட்டியில்லை!! ஆத்திரப்பட வேண்டாம் நிலவே! ஆராய்ந்து பார்!!

0 0 0

நிலவே! எண்ணிலா—கண் சிமிட்டும்—விண்மீன்களைத் தோழியாக பெற்றுள்ள—பெண் அரசி! அழகு வாணி!! நீ ஒரு பெரிய குதும்புக்காரி! முத்து நகை செய்யும் வானத்து சித்திரமே! நீ முற்றத்தில் துஞ்சும் 'பஞ்சணை' ஜோடிகளின் இன்பத்தில் பங்கு கேட்கிறாய்!! அதைப் போலவே ஓலை குழைக்குள் துழையப் பார்க்கிறாய்! ஓலையின் ஓட்டையில் தலையை நீட்டி எட்டிப் பார்க்கிறாய்! உன்னேப் பார்த்ததும் வெட்கப் பட்ட அந்த 'கிழிந்த பாய்' ஜோடிகள் விலகிப் படுக்கின்றார்கள்!! இல்லை யென்று உன்னால் மறுக்க

சுவை எங்கே?

—ரவி—

தாயும் இரத்தச் செந்தமிழைப்—பாலாய், தந்தான் நானும் பருகிடவே!
தோயும் அன்பு மழலையால்—நானும் தாயை “அம்மா” என்றழைத்தேன்!
தேயாச் செந்தமிழ்த் தாலாட்டைக்—கேட்டே துயிலின் அணைப்பில் மனமகிழ்ந்தேன்!
பாயும் புலியைத் தன்முறத்தால்—தூர்த்தும் பைந்தமிழ் வீர மண்தின்றேன்!

பிறந்ததும் விழுந்தது தமிழ்மண்ணில்—உடன் பீரிட்டமுததும் தமிழ்ப்பண்ணில்!
உறக்கத் தெழுவது தமிழ்க்கனவாம்—எந்தன் உள்ளத் துயிர்ப்பது தமிழ்நினைவே!
சிறந்திடு செந்தமிழ்ச் சிந்தனையே—என் சிந்தைக் கொளிதரும் பொன்விளக்காம்
இறந்த பின்னும் என்சாம்பல்—தமிழின் இனிமை பரப்பிடில் மகிழ்ந்திடுவேன்!

பண்ணார் தமிழின் சுவைமேவ—அன்னை பாடிய இன்தமிழ்ச் சொல்லின்றும் எண்ண எண்ண இனிக்குதடா—கருத்தும் எலும்பில் ஏறிப் பாயுதடா!
மண்ணில் சுவைதான் எங்கேயோ—என் மதியை இழந்தே ஆய்வோரே
மண்ணின் சுவைதான் இங்கேயே—எங்கள் மாத்தமிழ் மொழியிதில் பொங்கிடுதே!

முடியுமா? இப்பொழுது சொல்! நீ குறும்புக்காரி!! இல்லையா?

நிலவே! வானத்து அஞ்சுகமே! கொஞ்சம் மஞ்சள் பறவையே! உயர்ந்த இடத்தில் நீ இருந்தாலும்—ஒருவரையும் நீ மறப்பதில்லை! ஏற்ற தாழ்வின்றி எல்லோரையும் பொது நோக்குடன்—பரிவன்புடன் - பார்ச்சு கிறாய்! உயர்ந்த பதவிச் செருக்கு உனக்கு இருப்பதில்லை!! ஆனால் அனந்த நிலவே! வானத்து கார்த்தியே! எங்கள் மனிதரில் சிலர் உயர்ந்த பதவிக்குப் போய்விட்டால்—உலகத்தை மறந்து விடுகின்றனர்; நாணயம்—நடத்தை-சொல்-செயல்-நேர்மை—நியாம்! எல்லாம் அவர்கள் முன் பொடி! பொடி!! வயிற்று வீங்க உண்பது!! வாயில் வந்ததைப் பேசுவது!! செல்வத்தைக் குவிப்பது இதுதான் அவர்கள் நோக்கமாக மாறி விடுகிறது! முல்லை நிலவே! வெள்ளை நிலைமையான மனிதர்கள் கிடக்கட்டுமா? உயர்ந்த பாதையில்—நடப்பது—வந்தது கொண்டு வந்து சொல்கிறேன்!

0 0 0
நிலவே! குலையாத கலையே!! முகரா இளமலரே!! தொடாத வாழ்பமே! தங்கக் கன்னம் பெற்ற மங்கையர்க்காசி! சரசுப் பெண்ணே! சல்லாப நடைக்காரி!! சொல்லத் தவறி விட்டேன்!! ஆனால் சொல்லிவிடுகிறேன்!! அதை அள்ளி உன் காதில் போட்டுக் கொள்!! உன் பழுத்த இளமையை—கொழுத்தலையும் கடலரசன் கொத்திச் சாப்பிட திட்டமிட்டிருக்கிறான்!! அந்த தீய ஆசைக்காரனாகத்தான் அவன் அப்படிப் போய்டான் ஆடுகின்றான்!! இல்லாவிடில் ‘பெளர்ணமி’ யன்று எங்களை அருகில் வரவிடாமல் ஏன் தூரத்து கிறான்!! உருட்டு விழி நிலவே!

அவன் ஒரு பெரிய புரட்டுக்காரன்!! எத்தனை உயர்களை வாயில் போட்டு ஏப்பம் விட்டிருக்கிறான் தெரியுமா? அவை எண்ணில் அடங்கா! ஏன்? சிங்காரச் சோலை யாம்—திராவிடத்தின் தென்பகுதி—குமரிக் கண்டத்தை விழுங்கியவன் அவன் தானே! இதிலிருந்து நீ தெரிந்து கொள்!! அவன் ஒரு குழந்தை மிகக்காரன்! நீ யொரு பழத்தின் பத்தினி நிலவே!! பத்தின் மூத்து வேண்டுமா?

நாடுபிரிவுக்கு எதிர்ப்பு

(ஏ. அலைக்காண்டர் கோலம்பூர்)

“கல் தோன்றி, மண் தோன்றக் காலத்தே வாரொடு முன்தோன்றி மூத்த குடி” எனும் சிறப்புடையவர்கள் வாழ்ந்த நாடு நம் நாடு. இப்ப திராவிடம்! ஆம்! இது வறுமை, வாட்டம், அறியாத நாடு. வாணிபத் தில் பொருள் ஈட்டி, வெளியுலகுக்கே உடையும் உணவுமளித்து உலகிலே தன்னிகரற்று திகழ்ந்த நாடு. ஆனால் இன்று.....?

பஞ்சம் கொஞ்சித் தவழும் பாலினம் போல் விளங்குகிறது; பஞ்சைகளாய், பாராளிகளாய், பட்டினிப் புழுக்களாய், பரட்டை தலையாக்களாய் காட்சியளிக்கின்றனர் மக்கள். ஆம்! கடல் கடந்து வெற்றிக் கொடி நாட்டியவன், இன்று கப்பல் ஏறி கடல் கடந்து ஓடுகிறான். ஏன்? பஞ்சத்திற்கு அஞ்சி. எதற்கு? வாணியம் செய்து பொருள் ஈட்ட அல்ல; வேற்று நாட்டை சுரண்ட அல்ல; அடிமைபோல் கூலி வேலை செய்ய. நெற்றி வேர்வையைச் சிந்தி வேற்று நாட்டில் கைகட்டி, வாய் பொத்தி கிடைப்பதைப் பெற்று வயிறு வளர்க்க!

இவ்விழி நிலே ஏற்படக் காரணம் என்ன? ஒரே சொல்லில் பதில் சொன்னால் “அடிமை” என்பது தான். ஆம்! இந்நாடு இன்று சகல துறையிலும் அடிமை வாழ்வதான்.

முப்பவழம் வேண்டுமா? என்று இச்சகம்பெரி உன்னையாதல்பிச்சைக்கேட்க வருவான்!! பச்சைக்கிடையே! எச்சரிக்கை செய்கிறேன்!! அவசரப்பட்டு உன் கன்னித் தன்மையை இழந்து விடப் போகிறாய்! உயர்ந்த ‘அம்பே’ பெண்களின் சிறந்த அணிகலம்! நீ அயர்ந்த வேளையில் அவன் அதைத் திருடினால்? இழந்தபின் அதனை ஈட்டவும் முடியுமா? கோடி இட்டு அதைத் தாலதான் அது என்ன வருமா? எனவே நிலவே! இயற்கை யின் பொருளிலே! இரவின் ராணி!! ஏமாருதே! எச்சரிக்கை!! எச்சரிக்கை!!

வாழ்கிறது. இது இவ்விதம் அடிமை பட்ட பின் தான் பஞ்சம் இங்கு கொஞ்சி விளையாடுகிறது. வேண்டுமானால் சரித்திரத்தைப் புரட்டிப் பாருங்கள்!

ஆரியர் வந்தனர்; ஆயிரம் சாதிகள் வகுத்தனர்; ஒற்றுமையுடன் வாழ்ந்தவர் உருட்டி விடப்பட்ட நெல்லிக் கணிகள் போல் சிதறினர்; உருக்குலைந்தனர்; மதவலையில் வீழ்ந்தனர்; செல்வத்தை கோயில் குளங்களில் கொட்டினர். பஞ்சம் தலை காட்ட ஆரம்பித்தது—என முதலில் காணலாம். பிறகு.....

ஆங்கிலேயர் வந்தனர்; அரசியலை பலாத்காரமாக, இந்நாட்டில் வாழ்ந்த ‘விபீஷணர்’ கள் உதவியால் கைப்பற்றினர்; அரசியலில் திராவிடர் அடிமையாயினர். அதோடு ஆங்கிலேயர் நின்று விடவில்லை. இந்நாட்டு அரசியலை வட நாட்டுடன் இணைத்தனர்; “இந்தியா!” என்ற தேசத்தை வரைந்தனர்; உலகம் அறியச் செய்தனர்; அதன் பிறகுதான் பஞ்சம் இங்கு சதா தாண்டவமாட ஆரம்பித்தது; ஆங்கிலேயர் வருகைக்கு முன் இரண்டு முன்று பஞ்சங்கள்தான் வந்தது அதன் பிறகு அடிக்கடிப் பஞ்சம்! காரணம்? “ஏக இந்தியா” சிருஷ்டித்தது; வடநாட்டுடன் தென்னுடன் அரசியலைப் பிணைத்தது; இங்கிருந்து செல்வத்தை சுரண்டிச் சென்றது.

இந்நிலையில் நமது திராவிடம் தனியாகப் பிரிந்தால் விளையுமா—கொழிக்கும் நன்மைகளைச் சாற்றவும் வேண்டுமோ? பண்டைய நாட்கள் போல் இன்பம் கொஞ்சிக் குலாவவும் தயங்குமோ?

ஆம்! இன்று நம் நாடு சுரண்டப் படுகிறது. மத தரகர்களுக்கும் வட நாட்டு ஆதிக்க காரர்களுக்கும் வேட்டை காடாக இருக்கிறது. அன்று வெள்ளையன் சுரண்டிச் சென்றான், கோடிக் கணக்காக “வரி! வரி!” எனக் கூறி சுரண்டினான்; ஆனால் ஏதோ ஆயிரக் கணக்

கில் தான் இந்நாட்டு நன்மைக்குச் செலவு செய்தான். அன்றுபோல் தான் இன்றும்! அன்று ஆங்கிலேயன்! இன்று வடநாட்டான்! இவ்வளவு தான் வித்தியாசம்! செயல்—அரசியல் நடைமுறை எல்லாம் ஒன்றுதான். ஆங்கிலேயன் பணத்தால் தன் நாட்டிற்கு ஆபிரமாயிரம் திட்டங்கள் நிறைவேற்றி வளப்படுத்தினான்; வடநாட்டானும் அதேபோல் தான் 'ஐந்து ஆண்டு திட்டம்' நிறைவேற்றுகிறான். இருவரும் இந்நாட்டிற்கு நன்மைகள் செய்தது போல் ஏய்த்தனர்; ஏய்த்து வருகின்றனர். இந்நிலையில் 'வரி' வடிவமாக—ரெயில்வே டிக்கட்டுமூலமாக—தபால் முத்திரை வழியாக வடநாடு செல்லும் கோடிக்கணக்கான பணம் சுதந்திரம் பெற்றால் இந்நாட்டிலேயே தங்கும். ஐந்தாண்டு திட்டத்தை விட ஆபிரம் மடங்கு நன்மை பயக்கும் திட்டங்கள் வகுத்து நிறைவேற்ற வாமே! 'பணமில்லை, பணமில்லை' என்று பஞ்சப் பாட்டு பாடவேண்டியதில்லையே.

அது மட்டுமா? ஆரிய மத தரகர்கள் கையில் இந்நாட்டு அரசியல் சிக்கியுள்ளதால்; ஆலயங்களில் அறியாமையால் மக்கள் கொட்டிவைத்திருக்கும் கோடிக்கணக்கான பணத்தை எடுத்து (மக்கள் நன்மைக்கு உதவ இந்த அரசாங்கம் தயங்குகிறது. ஆனால் நமது நாடு சுதந்திர மடைந்தால் நாம் அவற்றை எடுத்து) அணைக்கட்டு, நீர்ப்பாசன வசதி, தொழிற்சாலைகள்; மில்கன் இன்னும் பல நன்மையான திட்டங்களை எளிதில் நிறைவேற்ற வாமே. ஆம்! அவ்விதம் செய்தால் அறியாமையால் வயிற்றுக்கில்லாமல் மக்கள் கோயிலுக்கு கொண்டு கொட்டி வாடி வதங்கும் கோரம் நீங்கும்; அறியாமை அகலும்; பகுத்தறிவு பூத்துச் சிரிக்கும். கோயிலை நம்பி வாழும் சோம்பேறிக் கும்பல் ஒழியும்! ஏய்த்துப் பிழைப்போர் ஒழிவர்; ஏய்த்துப் பிழைப்போர் ஒழிந்தால் ஏமாறுவோர் இருக்க மாட்டார்கள்.

யாவரும் உழைத்தால் தான் உண்ணமுடியும் என்ற நிலை ஏற்படும். ஆம்! சக்திக் கேற்ற உழைப்பு; தேவைக்கேற்ற வசதி என்பது தானே நமது கொள்கை. ஆகவே அனைவரும் உழைப்பார்; அனைவரும்

உழைத்தால் உழைப்பின் தரம் உயரும்; உழைப்பின் தரம் உயர்ந்தால் நாட்டின் செல்வநிலை உயரும்; நாட்டின் செல்வநிலை உயர்ந்தால் மக்கள் வாழ்க்கைத்தரம் உயரும். வாழ்வில் வளம் கொழிக்கும். வளமார் திராவிடமாகும் நாடு!

மேலும் தேவைக்கேற்ற வசதி நமது கொள்கையின் ஒரு பகுதி! இது நிறைவேற்றப்படும் நமது சுதந்திரம் மூலம். அப்போது ஏழை என்றோ; பணக்காரன் என்றோ ஒருவரையும் காணமுடியாது; பசியுள்ளவன்; புளி எப்பமிடுவோன், என்ற நிலை இருக்காது. சமத்துவம் அரசோச்சும்.

இன்னொன்று "ஒன்றே குலம்!" என்பதுதான் சட்டமாக இலங்கும். அன்று இந்த ஆபிரம் சாதி முறைகள் நாட்டிலே நடைமுடியாது. சாதி முறைகள் ஒழிந்தால் மக்களிடையே பிளவு மனப்பான்மை நீங்கும்; ஒற்றுமை வளரும்; ஒற்றுமை வளர்ந்தால் ஒருவர் நன்மையை ஒருவர் பேணி நடப்பார்; தன்னலம் தரைமட்டமாகும்; பொது நலம் பூக்கும்; நாடு மீண்டும் தன்னிகரற்று இலங்கும்!

பொருளாதார துறையிலே பெரும் புரட்சியை உண்டாக்கலாம். எப்படி?

இந்நாட்டில் தான் பருத்தி அதிகம் விளைகிறது; ஆனால் பருத்தி ஆலைகள் அதிகம் வடநாட்டிலே உளது; இந்நாட்டு பருத்தியை தூற்று, துணியாக்கி, விற்ப்

கொள்ளை லாபம் சம்பாதிக்கின்றனர். நாம் சுதந்திரம் பெற்றால், பெரிய பெரிய மில்கள் திறக்கலாம்; சிறந்த இலாபம் கிடைக்கும்; நாட்டின் பொருளாதார நிலை உயரும்; வேலை யில்லா திண்டாட்டம் அகலும்.

மேலும், தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் கிடைக்கும் நிலக்கரியை விரைவில் தோண்டி எடுத்து; நாட்டின் வளத்தை பெருக்கலாம்; பணத்திற்காக தயங்கி நிற்கவேண்டாம்.

அதுமட்டுமல்ல; பொருளாதார துறைக்குச் சிறந்த மறுமலர்ச்சி உண்டாக்க கூடிய நூதன; சக்தி வாய்ந்த பொருள்களை கண்டு பிடித்துள்ளார் நமது திராவிட விஞ்ஞானி ஜி. டி. நாபுடு. ஆனால் அதனை பயன்படுத்த முனையவில்லை இன்றைய அரசாங்கம். இதுதான் தென்னாட்டின் உயரக்கூடாது; என்றும் நமக்கு குற்றேவல் புரிந்து கிடக்கும் என்று எண்ணுவதை அவரை ஊக்குவித்து; அரசாங்கமும் தந்த, சிறந்திருக்கிற வகுக்க மட்டுமல்ல; அவைப்போல் அறிவில் சிறந்த பலரும் ஆராய்ச்சி செய்துவிஞ்ஞான துறையில் முன்னேற ஆராய்ச்சி நிலையங்கள் பல நிலவி, நம் நாட்டை பொன் கொழிக்கும் நாடாக மாற்றலாம்.

மேலும், வாணிபம் செய்ய முற்காலத்தில் வசதிபுடன் விளங்கிய தூத்துக்குடி போன்ற துறைமுகங்கள் தற்போது தூர்க்கப்பட்டு கிடக்கின்றன. அவற்றை மீண்டும் புதுப்பித்து, பல இயற்கை துறைமுகங்கள் ஏற்படுத்தலாம். வாணிபத்திற்குப் புத்துயிர் அளிக்கலாம். அத்துறைமுகில் கப்பல் கட்டவசதியுள்ளது. இதனையும் நாம் எளிதில் செய்யலாம்.

தென்னாப்பிரிக்கா, இலங்கை முதலிய இடங்களில் குடியேறி, உழைத்து அந்நாட்டை உய்வித்த நமது மக்கள் இந்நாளில் அரசாங்கத்தின் அடக்கு முறைகளுக்கு—உரிமையற்ற மிகு வாழ்வுக்கு—இரையாகி நலிவது காண்கிறோம். அவர்கள் எழுப்பும் பரிதாபக் குரலை நமது அரசாங்கம் அதிகம் செவிசாய்ப்பதாகவோ; அது தீர்

(13-ம் பக்கம் பார்)

வாழ்க்கை வரலாறுகள்

அறிஞர் அண்ணாதுரை	0 8
தலைவர் பெரியார்	0 8
புரட்சிக்கவிஞர் பாரதிதாசன்	0 8
கடமை வீரர் கருணாநிதி	0 8
அஞ்சாநெஞ்சன் அழகர்சாயி	0 8
பன்னீர்செல்வம்,	
பாண்டியனார், வேலாயுதம்,	0 8
நெடுஞ்செழியன், நடராசன்	
மதியழகன்	0 8
சம்பத், நீலமேகம்	0 8
ஆசைத்தம்பி, சிற்றரசு	0 8
இராமமீர்த்தத்தம்மையார்,	
அருண்மொழி, பூங்கோதை	0 8

விபரங்களுக்கு:

கலைமன்றம் — சென்னை-1

காணுவதாகவே காணும். காரணம்? அவண் வதியும் மக்கள் அனைவரும் திராவிட பெருங்குடி மக்கள். தேவையில்லாத காஷ்மீர் பிரச்சனையிலே வடவர் நன்மைக்காக மட்டும் உலக அரங்கில் பாடுபடும் இந்த அரசாங்கத்திற்கு தென்னாட்சி சிந்தும் இரத்தக் கண்ணீர் தெரியவா செய்யும்? நாம் சுதந்திரமாக வாழ்ந்தால் நாம் நமது மக்களுக்காக உலக அரங்கில் ஐக்கிய தேச சபையில் வாதாடலாம்; நன்மை பல செய்யலாம். கஷ்டப்படும் பலரையும் நம் நாட்டிற்கு வரவழைத்து வாழ வழி வகுத்துக் கொடுக்கலாம். ஆம்! உலகமே திராவிடத்தை — திராவிட மக்களை — திராவிட அறிஞர்களை அறிய, அறிந்து மதிப்பு கொடுக்க — புகழுடன் வாழுவோம்.

அதமட்டுமல்ல; நமது திராவிட மொழிகள் வளர்ச்சியுற சகல வசதியும் செய்யலாம். குறிப்பாக, நமது தமிழ் மொழிக்கு இங்கு படைக்கப்பட்டிருக்கிற விரிப்பைத் தவிர்த்து, தமிழ் மொழி அழியாமல் புத்தியிர் பெற்று புதுமெருகுடன் வளருவதைக் காண்கிறோம். இந்நிலையில், ஹிந்தி என்ற வடவர் மொழி தமிழ் நாட்டில் தமிழை சீரழிக்க வந்திருக்கிறது. இதனை விரட்டியடிக்க — தனித்தியங்கும் தமிழ்மொழியை வளர்க்க — தமிழ்மணம் உலகம் எங்கும் வீச சுதந்திரம் தேவை.

ஆம்! பொருளாதார துறையில் முன்னே — சமூக துறையில் விருத்தியடைய; ஒற்றுமையாக வாழ — அரசியலில் உலகம் நம்மைக் கண்டு வியக்க — பஞ்சத்தை போக்க — இன்பத்தை கவி நடம் புரியச் செய்ய — தமிழ்த் தாயை உலகம் அறிய நமக்கு சுதந்திரம் மிக மிகத் தேவை.

இழந்த இன்பத்தை மீண்டும் காண்போம்; பாலையை சோலை யாக்கி மகிழ்வோம்; பைந்தமிழ் பண்பாடி, 'ஞாலத்தில் நமக்கு ஈடு' ஏது? என கேட்டுக் களி நடம் புரீவோம் — நமது சுதந்திர திராவிடத்தில்.

ஓங்கட்டும் சுதந்திர கிளர்ச்சி!

வாழ்க திராவிடம்!

திருக்குறளில் இன்பம்

ந. கோ. கதிரவன்

திருக்குறளில் இன்பம் என்ற வுடன் இக்கட்டுரை காமத்துப் பாலின் சாராம்சம் என எண்ணுதீர்கள். வள்ளுவர் நெஞ்சை அள்ளும் முறையில் பல இடங்களில் கூறி இருக்கும் பலவித இன்பங்களின் தொகுப்பே இக்கட்டுரை.

இன்பம் பொதுவாக சிற்றின்பம், பேரின்பம் என இரு வகைப்படும். மக்களின் தொகையைப் பெருக்குவது சிற்றின்பம். அதற்குக் குறிக்கோள் தேவை இல்லை. பேரின்பத்திற்குக் குறிக்கோள் தேவை. அறிவினைப் பண்படுத்தி ஊக்கத்தாடன் ஆக்கம் தருவதே களைச் செய்து அதன் மூலம் அடையும் இன்பமே பேரின்பமாகும். மதவாதிகள், பேரின்பம் என்பது முக்கி இன்பம் என்றும், இறைவன் திருவடி நிழலை அடைவதே என்றும் கூறுவர். பேரின்பத்திற்கும் முக்கி, இறைவன் முதலியவற்றிற்கும் தொடர்பினை ஏற்படுத்துவது மலையின் முடிக்கும் மடுவின் அடிக்கும் தொடர்பினை ஏற்படுத்துவது போன்றதாகும். அறிவின் பமே பேரின்பமாகும். கருங்கல்லும் வைரக் கல்லும் கல் இனத்தைச் சேர்ந்ததுதான். ஆனால் இரண்டும் ஒன்றாக முடியாது. சிற்றின்பம் கருங்கல்லைப் போல சாதாரணமானது. அவ்வணர்ச்சி ஏறக்குறைய எல்லோருக்கும் உண்டு. அதை வெளிப்படுத்தும் முறைக்கு ஏற்ப ஒருவனுடைய உயர்வும் தாழ்வும் அமைந்துள்ளது. அறிவின் பமாகிய பேரின்பம் வைரத்தைப்

போல அருமையானது. அவ்வணர்வினைப் பெற்றவர்கள் என் ஸ்டினைப் போன்ற மிகச் சிலரே, மதவாதிகள் கூறும் பேரின்பம் வைரத்தில் "இமிடேஷன் வைரம்" என்று ஏமாற்றுகிறார்களே, அதைப் போல "இமிடேஷன் பேரின்பம்"மாகும்.

வள்ளுவர் இருவித இன்பங்களை யும் கூறுகிறார். இன்பம் என்ற சொல்லைப் பல குறள்களில் எடுத்தாண்டிருக்கிறார். அவற்றை முறைப் படுத்தி சிற்றின்பத்திலிருந்து அறிவின் பமாகிய பேரின்பத்திற்குச் செல்லும் பாதையைக் காண்போம். பேரின்பத்தைப் பெறுவதற்கு வள்ளுவர் திருநீற்றையோ நாமக்கட்டிபையோ சிபார்சு செய்யவில்லை. முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களையோ, அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களையோ, ஆழ்வார்களையோ, மும்மூர்த்திகளையோ வணங்கச் சொல்லவில்லை, அவர்களுக்கும் பேரின்பத்திற்கும் எவ்வித தொடர்பும் இல்லாததால் அவர்களைப் பற்றி வள்ளுவர் கவலைப்படவே இல்லை. எனவே நாமும் அவர்களைப் பற்றி கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. மக்களின் வாழ்க்கை முறையிலிருந்து பெறக் கூடிய பல இன்பங்களைக் கூறுகிறார் வள்ளுவர். அம்முறைகளைப் பண்பாடுடன் கடைப் பிடித்தல் பேரின்பத்தைத் தரும்.

எனவே மனித வாழ்க்கையில் கிடைக்கும் இன்பத்தினைப் படிப்படியாக உயர்த்துவதற்குத் திருக்குறளை ஆதாரமாகக் கொண்டு நோக்குவோம்.

காதலர் உள்ள உறவில் ஏற்படும் இன்பம் காதல் இன்பம். காதலர்களுக்குள் ஊடல் உண்டாகும் போது காதல் இன்பம் மிகுதியாகிறது. ஊடுதலால் மிகைப்படுத்தப்பட்ட காதல் இன்பத்தினைவிட மிகுதியான இன்பம் கூடுதலில் என்கிறார் வள்ளுவர். "ஊடுதல் காமத்திற் கின்பம் அதற்கின்பம்

இலக்கிய நூல்கள்

திருக்குறள் மூலம்	0 8
திருக்குறள் சிறப்புரை	1 4
திருக்குறள் விளக்கவுரை	3 8
திருக்குறள் பரிமேலழகர்	
ருரை	5 0
நீதிநூல் தொகை I	1 8
" II	2 8
புதிமகள் கம்பெனி - சேன்னை-1	

கூடி முயங்கப் பெறின்” என்ற குறளில் இக்கருத்தை வெளிப்படுத்துகிறார் இவ்வின்பம் மனித வாழ்க்கையில் ஏற்படும் முதற்படித்தான் இன்பமாகும்.

காதல் இன்பத்தில் கிடைக்கும் குழந்தைகள் தரும் இன்பம் முன்புறிப்பிட்ட இன்பத்தினைவிட ஒரு படி உயர்ந்த இன்பமாகும். குழந்தைகளின் உடலைத் திண்டுப்போது நம் உடலில் ஒருவித இன்பம் ஏற்படுகிறது. குழல் இசையைவிட யாழ் இசையைவிடச் சிறந்த அவர்களுடைய மழலைச் சொற்களைக் கேட்கும்போது நம் செவிக்கு இன்பம் கிடைக்கிறது. “மக்கள் மெய்திண்டல் உடற்கின்பம் மற்றவர் சொற்கேட்டல் இன்பம் செவிக்கு” என்ற குறளில் மக்களால் பெறக்கூடிய இன்பத்தினை நமக்கு வள்ளுவர் காட்டுகிறார். இன்பத்தினை அடைவதற்கு மக்களைப் பெறுவது அவசியம் என நாம் அறிதல் வேண்டும்.

மக்களால் பெறக்கூடிய இன்பத்தினைவிட இனிய சொற்களைக் கூறுவதன் மூலம் பெறக்கூடிய இன்பம் ஒருபடி உயர்ந்த இன்பமாகும். பிறருக்குத் துன்பம் தராத இனிய சொற்களைச் சொல்வது எதிர் காலத்திற்கும் நிகழ்காலத்திற்கும் இன்பம்தரும் என்று வள்ளுவர் கூறுகிறார். நிகழ்கால இன்பத்தினைவிட எதிர்கால இன்பம் அவசியமாதலின் எதிர்காலத்தை முதலில் கூறினார். இனிய சொற்களைக் கூறுவது எதிர்கால இன்பத்திற்கு வழிவகுப்பது என்பதை “சிறுமையுள் நீங்கிய இன் சொல் மறுமையும் இம்மையும் இன்பம்தரும்” என்ற குறளில் அறியலாம்.

அடுத்தபடித்தான் இன்பம் அளவு அறிந்து உண்பதால் உண்டாகும் இன்பமாகும். அளவற்ற முறையில் உண்பவன் பலவித நோய்களின் காரணமாகத் துன்பம் அடைவதைக் காண்கிறோம். உள நிறைவுடன் அளவறிந்து உண்பவன் நோயின்றி இன்பத்துடன் வாழ்கிறான். அளவறிந்து உண்பவனுடைய நோயானது எவ்வாறு நிலைத்து நிற்பதைப் போல என்கிறார் வள்ளுவர். இக்கருத்தினை “இழிவறிந்து உண்பான்

கண் இன்பம்போல் நிற்கும் கழிபேர் இரையான்கண் நோய்” என்ற குறளில் காணலாம். இவ்வாறு வள்ளுவர் கூறும் இன்பங்களை அனுபவ மூலம் கண்டு உண்மையென அறியலாம்.

பிறருக்குநல்லவைசெய்தல் மூலம் கிடைக்கும் இன்பம் முன்னைய இன்பத்தை விடச் சிறந்ததாகும். இவ்வாழ்க்கையை நடத்தவும், பிறருக்கு நல்லவை செய்யவும் பொருள் தேவை அப்பொருள்களின்மாரக்கட்பு மூலம் கிடைத்தபொருளாக-கடைக்கண் வீச்சிலே பெற்ற பொருளாக-காவலினால்பெற்ற பொருளாக-கடவுளின் பெயரைச் சொல்லிப் பெற்ற பொருளாக இருத்தல் கூடவே கூடாது. அவ்வாறு வந்த பொருளால் இன்பம் கிடைக்காது, கிடைக்க முடியாது. துன்பமே மிகும். பிறருக்குத் துன்பம் தராத முறையில் வந்த பொருளால் தான் அறத்தைப் பெறலாம், இன்பத்தையும் பெறலாம் என்கிறார் வள்ளுவர். “அறன் ஈனும் இன்பமும் ஈனும் திறனறிந்து தீ தின்றி வந்த பொருள்.” என்ற குறளில் இக்கருத்து வலியுறுத்தப் படுவதை உணரலாம். இதுவரையில் வள்ளுவர் துகர்ச்சிப் பொருள்களில் கூறிய இன்பத்தினைக் கண்டோம்.

“திறனறிந்து தீதின்றி வந்த பொருள்” இன்பம் தருமாயினும் அதனைச் சேர்த்து வைத்திருப்பது துன்பம் தருவதாகும். இல்லாருக்கு ஈந்து அவர்கள் உள்ளம் உவப்பதைக் கண்டு அதன் மூலம் இன்பம் பெறுவது முன்பு கூறிய இன்பத்தைவிட உயர்வான இன்பமாகும். தம்முடைய உடைமைகளைச் சேர்த்து வைத்து பின்பு இழந்து வருந்தும் அருளில்லாதவர்கள் இவ்வின்பத்தை அறியாதவர்கள் போலும் என்று வள்ளுவர் கூறுவதை “ஈத்துவக்கும் இன்பம் அறியார் கொல் தாமுடைமை வைத்திழக்கும் வன்கணவர்” என்ற குறளால் அறியலாம்.

ஈதல் முதலிய அறச் செயல்களால் வரும் இன்பமே உண்மையான இன்பம். அறத்திற்கு மாறுபட்ட வழிகளில் வரும் இன்பம்—பண்புப் பாதையிலிருந்து விலகிய இன்பம்: நொடிப் பொழுது நிற்குமாயினும் அவை இன்பமல்ல.

அவற்றின் முடிவு துன்பமாகும். அத்துடன் மட்டும் நில்லாது புகழை நீக்கி இழிவைத்தேடித்தரும். ஆதலின் ஒருவன் புகழைத் தாக்கூடிய நிலையான இன்பம் பெற வேண்டுமாயின் அறத்தால் வரும் இன்பத்தையே உண்மை இன்பமெனக் கருதுபவனாக இருக்க வேண்டும் என்பதை, “அறத்தால் வருவதே இன்பம் மற்றெல்லாம் புறத்த புகழ்மயில” என்ற குறளில் அறியலாம்.

பேராசைக்காரன் அறத்தின் வழி நிற்பவனாக இருக்க முடியாது. அவன் அறத்தால் வரும் இன்பத்தை யோ, “ஈத்துவக்கும் இன்ப” தையோ “திறனறிந்து தீ தின்றி வந்த பொருள்” ளால் வரும் இன்பத்தையோ பெறமுடியாது. ஏனெனில் மேற்கூறிய பண்புகள் அனைத்தும் பேராசைக் காரனுக்கு முற்றிலும் மாறாபட்டவை. பேராசை நீங்கிய வனுக்குத்தான் மேற்கூறிய இன்பங்கள் இடையறாப் பெருகிக் கொண்டே வரும். துன்பத்தைத் தவிர்த்துத் துன்பம் ஒருவன் இன்பத்தை கெடுமாயின் இன்பம் மிகும் என்ற கருத்து “இன்பம் இடையறாது ஈண்டும் அவா-வென்னுந் துன்பத்துள் துன்பம் கெடின்” என்ற குறளில் நன்கு விளக்கப் படுகிறது.

அவா என்னும் துன்பம் நீங்கிய இன்பத்தைவிட சிறந்த இன்பம் அறியாமை இருந் நீங்கிய இன்பம் இவ்வின்பமே பேரின்பமெனலாம். அறியாமையின் காரணமாகத்தான் பல இன்னல்கள் உண்டாகின்றன. தெளிந்த அறிவின் முடிவு இன்பமாகவும், அறியாமையின் முடிவு துன்பமாகவும் இருப்பது வெள்ளி உடைமலை. அத்தகைய தெளிவான குற்றமற்ற உண்மையான அறிவுடையவர்களை “மருள் நீங்கிய மாசுறு காட்சியவர்” என வள்ளுவர் குறிப்பிடுகிறார். அத்தகைய அறிவுடையவர்கள் “இருள் நீங்கிய இன்பம் புகழ்க்கும்” என்று கூறுகிறார். இவ்வின்பம் காமத்தால் வரும் இன்பத்தைவிட, காமம் தந்த மக்களால் வரும் இன்பத்தைவிட, இன்சொல்லால் வரும் இன்பத்தைவிட, அளவறிந்து உண்பதால் வரும் இன்பத்தைவிட, தீதின்றி வந்த ளால் பெறும் இன்பத்தை

[16-ஆம் பக்கம்]

கலைமன்றம்

திராவிடர் முற்போக்கு வார இதழ்... ஆசிரியர்: பாவன்னை

சென்னை — 15-5-54 — சனி

ஆட்சி மொழி

சென்ற பொதுத் தேர்தலில் முஸ்லிம் லீக் படுதோல்வி அடைந்ததன் விளைவாக பாக்கிஸ்தான் சர்க்கார் சற்று விழிப் படைந்திருக்கின்றது. அந்த நாட்டு மக்கள் செய்த கிளர்ச்சிகள் பெரும் பலனைத் தந்திருக்கிறது. அவர்கள் செய்த கிளர்ச்சி தாய் மொழியை ஆட்சி மொழியாக்கி விட்டது. நிமிர்ந்து நடைபோட்ட பாக்கிஸ்தான் சர்க்காரை மக்கள் சக்தி தலை குணியாக்கியது. தமிழக பாக்கிஸ்தான் அரசியல் நிர்ணய சபை முடிவு எடுத்து விட்டது.

0 0 0

இங்கு நாம் பல நாட்களாகவே தமிழ் மொழி ஆட்சி மொழியாக வேண்டும் என்றும் எடுத்துக் கூறி வருகின்றோம். ஆனால் இன்று வரையில் ஆட்சியாளர் கவனிக்க வில்லை. இந்த நிலைமை இனியும் நீடிக்கக் கூடாது என்று நாம் ஆட்சியாளரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறோம். மக்கள் பிரச்சனையை மதித்து நடக்க வேண்டும் என்று மறுபடியும் எடுத்துக் காட்டுகிறோம். நாம் பல கூட்டங்களில் ஆட்சி மொழி தமிழ் மொழியாக வேண்டுமென்று கூறியதுடன் நின்று விடவில்லை. மாநாடுகளில் தீர்மானங்களாக கொண்டு சென்று ஏகமனதாக நிறைவேற்றி அரசியலாருக்கு அறிவித்து இருக்கிறோம்.

அண்மையில் நடைபெற்ற சேலம் மாவட்ட தி.மு.க. அரசியல் மாநாட்டின் பதினெட்டாம் தீர்மானம் ஆட்சி மொழியை தமிழாக்க வற்புறுத்தும் தீர்மானமாகும்.

“சென்னை மாநில அரசினரின் ஆட்சிமொழி—தமிழ் மொழியாய் இருத்தல் வேண்டுமென்பதுடன் அதை நடைமுறையில் கொண்டு வருவதற்கும் உடனடியாக ஆவன செய்யுமாறு இம் மாநாடு அரசியலாரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறது.”

இந்த தீர்மானத்தை நிறைவேற்றிய பிறகும் அரசியல் மொளையம் சாதிக்கக் கூடாது? அந்த தீர்மானம் ஆட்சியப் படுத்திவிடக் கூடாது.

தி. மு. கழகத்தின் தீர்மானம் இந்நாட்டின் உரிமையுள்ள குடிமக்களின் தீர்மானமாகும் என்பதை உணர வேண்டும். இந்த நல்ல தீர்மானம் திராவிடத்தில் உள்ள தமிழ் மொழி பேசும் அனைவரும் ஏற்றுக் கொள்ளும் தீர்மானமாகும். ஆகவே மறுபடியும் நாம் நினை வூட்டுகிறோம் உடனடியாக தமிழ் மொழியை ஆட்சி மொழியாக்க ஆவன செய்ய வேண்டும் நமது அரசாங்கம்.

திருமண மசோதா

—

“இவனுக்கும் அவளுக்கும் ஆண்டவன் போட்ட முடிச்சை யார் அவிழ்க்க முடியும்?”

“கிழவனை கட்டிக் கொள்ள வேண்டும் என்று அவன் தலையில் எழுதி யிருக்கிறது; அதை யார் மாற்ற முடியும்?”

“அவள் அழகி, அவன் முரடன் இருந்தும் அந்தப் பரமம் பிரமன் கிளியைப் பூனைக்கு விருந்தாக்கி விட்டான் அவள் எப்படி தப்ப முடியும்!”

“நீ என் மனைவி—உயிர் உள்ள வரையில் நீ என் அடிமை!”

“நான் உன் தந்தை. என்னால் நிச்சயிக்கப் படும் ஒருவனைத் தான் நீ மணந்தாக வேண்டும்.”

“காதலாம் கத்தரிக்காயாம்; சூரும்ப கவுரம் அதனை என்னால் விட முடியாது.”

என்றெல்லாம் பேசுவார்களே திருமணம் பற்றிய பிரச்சனைகளின் போது. அவை யெல்லாம் மலை யேறி விட்டது.

தலை விதியை சட்டம் தவிடுபொடியாக்கி விட்டது. ஆண்டவன் போட்ட முடிச்சி சரி யில்லை என்று ஆணவது பெண்ணாவது சருதினால் அதனை கத்தரித்து விட அவர்களுக்கு உரிமை யளிக்கிறது சட்டம்.

பெண்களை, ஆண்கள் மனைவி என்ற உரிமையைப் பயன்படுத்தி கொடுமை செய்ய முடியாதபடி சட்டம் பாதுகாக்கிறது.

நல்ல சட்டம், இந்தச் சட்டம் பெண்களுக்கே பேருதவியாக இருக்கும் என்பதில் ஐய மில்லை. இது போல நல்ல பல சட்டங்களை நாடாளும் அரசாங்கம் கொண்டுவர வேண்டும்.

இந்தச் சட்டம் நடைமுறையில் வந்த பிறகு பெண்ணினம் நிச்சயமாக முன்னேறும் என்பதில் சந்தேக மில்லை. இந்த சட்டத்தை கொண்டு வந்தவர்களையும், ஆதரித்தவர்களையும் நாம் மனமாரப் பாராட்டுகின்றோம்!

சரித்திரக் கதை

ஐந்தரம்படை

செந்தாமரை

உள்ளமும் உடலும் ஒருங்கே உவகையால் பூரிக்க சிங்காசனத்தி லொந்திருந்த பாரசீக மன்னன் ஹெர்ஸஸ் (Xerxes), கம்பீரத் தோடு அரசவையை நோக்கினான்; எதிரில் நின்றிருந்த கிரேக்க நாட் டுத் தூதனின் முகத்தை அலட்சிய மாகப் பார்த்தான்; ஏனையாக அவ னைப் பார்த்துக் கேட்டான்:

“கடைசியாக உங்கள் மன்னரின் முடிவு?”

“போர்! போர்!...மேன்மை தங்கிய பாரசீகத்தின் சக்கரவர்த்தி அவர்களே! உலகத்தின் பெரும் பகுதியையும் வெற்றிகொண்டு இந்தப் பூவுலகம் உள்ளவரை சில யெழுத்து எனத் தன் புகழை நிலை நிறுத்திவிட்டுச் சென்ற மாவீரன் அலெக்சாண்டரின் வழி வந்தவர்கள் நாங்கள்! வெற்றியையும் தோல் வியையும் போர்க்களத்திலே நேருக்கு நேராகக் காண விழைபவர்கள் நாங்கள்! ஆபிரம் முறை தாங்கள் வினவினாலும், அந்த மாறாத முடிவுதான் எமது மன்னரின் முடிவு!”

ஹெர்ஸஸ் உரக்கச் சிரித்தான்.

“கிரேக்க தூதனே! வலிய வந்து விழும் விட்டிலைப் பார்த்து விளக்கு தன்னிடம் வராமல் இருக்குமாறு விட்டிலை எச்சரிக்கை செய்வதில்லை. ஆனால் நான் எச்சரிக்கிறேன்— வேண்டாம் இந்தப் பிடிவாதம் உங்களுக்கு!”

“அரசே! எங்கள் உடலில் ஒடு வது சாக்கடை நீர்நீர்! தாங்கள் கூறுவதைப் போலத் தாங்கள் விளக்குமல்ல; நாங்கள் விட்டிலு மல்ல!”

“சரி. உங்கள் முடிவுபோர்தானா?”

“ஐயம் வேண்டாம் அரசே! வெற்றி என்பது ஒருவரின் உரிமைப் பொருளல்ல. மாற்றலர் இன்றி, தோழமையும் துணியை யும் துணைகொண்டு வாழ விழைபவர்கள் எமது மன்னர். அடிமை என்ற

சொல்லுக்கு அவர் அகராதியிலேயே இடம் கிடைப்பது. தன்னாலும் இரத்த வேட்கையும் கொண்ட தங்களின் முடிவை எமது மன்னரிடம் கூறிப் போருக்கு ஆயத்தம் செய்யச் சொல்கிறேன். வருகிறேன். வணக்கம்.”

அரண்மனையை விட்டு அகல முனைந்த கிரேக்க தூதனின் கிரத்தைக் கொய்யுமாறு ஆணையிட்டான் மன்னன் ஹெர்ஸஸ். அந்தோ! அந்தத் தூதனின் தலை தரையிலே உருண்டது! துடிக்கத் துடிக்க ஆவி, அவனது உடலை விட்டுப் பிரிந்தது! பயங்கரமான கோரச்சிரிப்புச் சிரித்தான், பாரசீக மன்னன்.

மனித வாழ்க்கைக்குத் தேவையான அவ்வளவு வசதிகளையும் ஒருங்கே பெற்ற நாடு, பாரசீக நாடு. பாரசீகத்தைப் பற்பல மன்னர்கள் பற்பல விதங்களில் அரசு புரிந்திருக்கின்றனர்.

“குடிதழீஇக் கோலோச்சம்
மாநில மன்னன்
அடிதழீஇ நிற்கும் உலகு”

என்னும் மெய்யுரைக்கெனங்க, மன்னன் எவ்வழியோ, மக்களும் அவ்வழியே பாரசீகத்தில் வாழ்ந்தனர்.

பன்னாடுகளை வெற்றிகொண்டு பெரும் புகழும் தன்னைத் தேடி வந்தடைந்து கொண்டிருந்த மகத்தான நிலையிலிருந்த ஹெர்ஸஸின் பேராசைக் கண்களைப் புகழ் என்னும் திரை, புரையாக மூடிக்கொண்டதில் வியப்பொன்றுமில்லை.

மிகப் பெரிய நாடுகளையும் மிக எளிதாகத் தன் படைவலிமையால் வெற்றி கொண்டதால், மிகச் சாமானியமான ஸ்பார்டா (Sparta)—கிரேக்க நாட்டின் ஒரு பகுதியை வெல்வது மிக எளிது என்று அவன் எண்ணியதில் தவறும் ஒன்றும் இல்லை.

ஸ்பார்டாவைக் கைப்பற்றிக் கொண்டால் கிரேக்க நாட்டை

வெல்வது ஹெர்ஸஸ் எண்ணியதைப் போலவே மிகமிக எளிது தான். நினைத்த மாதிரிதான் கைப்பற்றக் கூடிய நிலையிலேதான் ஸ்பார்டா இருந்தது. பல்லாயிரக் கணக்கான வீரர்களுக்கு ஒரு வீரன் வீதம் படைபலமு மற்றிருந்தது ஸ்பார்டா. அதுவுமன்றி ஹெர்ஸஸின் திடீர்ப் படையெடுப்பு அந்நாட்டு மக்களை ஓர் கலக்குக் கலக்கிவிட்டது. நாட்டிலே அமைதி நிலவிக்கொண்டிருந்த காலமாதலால், ஸ்பார்டாவிலே படைபல மில்லாதிருந்தது. இவையாவற்றையும் அறிந்துதான் ஹெர்ஸஸ் ஸ்பார்டாவின் மீது படையெடுத்தான்.

தேர்ந்த வீரர்கள் அலைகடலெனப் புடைசூழ, டுத்த வாத்தியங்கள் முழங்க, நாலவகைப் படைகளும் அணியணியாக வர செருக்குடன் கிரேக்க நாட்டை நோக்கி ஹெர்ஸஸ் புறப்பட்டான். மின்னும் வான் முனையை உருவாக விடாமல் எடுத்துக்கொண்ட ஹெர்ஸஸ் ரப் பன்முறை பரிசீலனை செய்தான். பெருமிதம் அவன் முகத்தில் எப்போதும் நிழலாடிக் கொண்டேயிருந்தது!

0 0 0

சமாதானத்திற் செனத் தூது சென்றவனை வெட்டி வீழ்த்தினான் ஹெர்ஸஸ் என்பதையும், கிரேக்க நாட்டின்மீது படையெடுத்துப் புறப்பட்டு விட்டானவன் என்பதையும் ஒற்றரின் மூலமாக அறிந்த ஸ்பார்டா தேசத்து மன்னன் லியோனிடாஸ் (Leonidas), ஆத்திரத்தால் கண் சிவந்தான். “எந்த வகையிலேனும் மன்னரை இருக்கவே தகுதியற்ற—மா இனத்தைச் சேர்ந்த ஹெர்ஸஸை வீழ்த்த வேன்” என்று கர்ச்சித்தான்.

மிகவும் நெருக்கடியான நிலைமை. படை திரட்டப் போதிய நேரமில்லை. பாரசீக வீரர்களோ ஏராளம். இந்தச் சிக்கலான சூழ்நிலையில் வியோனிடாஸுக்கு ஒரு யோசனை தோன்றியது. அவன்கண்கள் மகிழ்ச்சியால் மலர்ந்தன!

ஸ்பார்டா தேசத்தில் எதிரிகள் நுழைய ஒரே ஒரு வழி—தெர்மோபை (Thermopylae) என்ற மலையின் கணவாய். குறுகலும்

கரடுமுரடமான பாதையைக் கொண்டு கல்லாதான் உள்ளத் தைப் போன்றிருந்த அந்தக் கணவையைக் கவப்பது சிரமம் மட்டுமல்ல-சிலர் சிவராகத்தான் செல்ல முடியும்.

தன் தேசத்துப் பிரமுகர் பலரையும் ஒன்று கூட்டித் தன் முடிவை அவர்களிடம் வியோனிதாஸ் கூறினான்.

“பாரசீகரை வெல்லப் போதிய படைபலமில்லை நம்மிடம். வெள்ளம் போன்ற அவர்களை நாம்—மாவீரராயினும்—வெற்றி கொள்வதென்பது இயலாததொன்று. தெர்மாயைப் கணவாயைப் பாதுகாத்தோமானால், எளிதில் எதிரிகள் நாட்டில் நுழைய முடியாததுடன் நாமும் அதற்குள் போதிய அளவு படை திரட்டவும் நேரம் கிடைக்கும்!”

வியோனிதாஸின் இந்த யூகத்தைக் கவனிப்பவரும் பெரிதும் கவனவாயை எதிரிகள் காப்பாற்றி விட்டிருந்ததையும் தங்களுக்கே வெற்றி என்று ஆரவாரித்து மகிழ்ந்தனர். ஆனால் ஒருவரும் ‘யூனைக்கு மணி கட்ட’ முன்வரவில்லை.

தானே சென்று கணவாயைக் காவலிருக்கத் துணிவு கொண்டு வியோனிதாஸ் தேர்ச்சி பெற்ற வீரரை உடனழைத்தான். அவன் தியாக உணர்ச்சியை அறிந்த நகர மக்கள் அவனை வாயார வாழ்த்தினர். முந்தாறு வீரர்கள் ஸ்பார்டா விலிருந்து, நாட்டைக் காக்கத் தங்கள் தலைவனுடன் புறப்பட்ட தயாரானார்கள்.

வியோனிதாஸ் எந்த விதமான சூழ்நிலையில் இருக்கிறான் என்பதைத் தெளிவாக உணர்ந்த அவனது அன்பிற்குரிய மனைவி, பரிதாபமான பார்வையைத் தன் கணவன்மீது செலுத்தினான். ஏக்கமும் சோகமும் அவன் முகத்தில் ஏக்காலத்தில் பிரதிபலித்தன.

அன்போடு தன் ஆசை மனைவியை வியோனிதாஸ் கட்டித் தழுவிக்கொண்டான். அவனைத் தேற்ற முயன்றான்.

“காவலரே! நாட்டைக் காப்பாற்ற வேறு வழியே இல்லையா? கண

வாயைக் காப்பாற்றி வெற்றியோடு வீடு திரும்புவீர்கள் என்ற நம்பிக்கை கடுகனவும் என் மனதில் இல்லையே! அம்மே! தங்கள் பிரிவை மறந்து எப்படி இங்கு நானிருப்பேன்? இல்லை! நானும் தங்களுடன்...”

அவள் சேல் விழிகளி விருந்து ஊற்றெடுத்த வேதனைக் கண்ணீர், தங்க நிறக் கன்னங்களில் வழிந்து வியோனிதாஸின் மார்பை நனைத்தது!

“கண்ணே! உன் கண்ணீரைக் காட்டி என்னைக் கோழையாக்கி விடாதே! வீர மரணத்தைத் தன் கணவன் போர்க் களத்தில் அடைந்தான் என்பதைவிட மகிழ்ச்சி தரும் செய்தி வேறில்லை என்று ஒவ்வொரு கிரேக்கப் பெண்ணும் எண்ண வேண்டாமா? எண்ணிப் பார, என்னவாகும் நம்நாடு மாற்றனுக்கு அடிமைப்பட்டால் என்று! வேதனையால் வடியும் உன்கண்ணீர் ஆனந்தக் கண்ணீராக மாறட்டும்!... நாய்களும் கூடத்தான் உயிர் வாழ்கின்றன—பாரசீகரின் கையில் நம் நாடு சிக்கினால், நாம் சூமலிகளாக நடத்தப் படுவோம் என்பதை நினைத்துப்பார்! புரித்த வாழ்வை விட புகழில் விருப்பம் கொள்! நலிந்த வாழ்வு வாழ்வதைவிட நாட்டிற்குத் தியாகம் செய்வது மகத்தானது மட்டுமல்ல—மங்காத புகழையும் தரும்...”

மனைவிக்குத் தேறுதல் வார்த்தைகள் கூறிவிட்டு, தன் ஆசைச் சிறுரை வாரியெடுத்து உச்சிமோந்து, உள்ளங்குளிர முத்தமிட்டான்.

“குழந்தைகளைக் காப்பாற்றுவேறு எந்தவிதக் குறிகோளமின்றி நாட்டு நலனுக்காகவே நம் குழந்தைகள் வாழவேண்டும் என்பதை அவர்களின் எதிர்காலத்தில் நன்றாக விளக்கிக் கூறி, அவர்களைத் தலைசிறந்த வீரராக்கு!”

தன் மனைவியிடம் இப்படிக்கூறி விட்டு, அவரை விரைபெற்று ஸ்பார்டாவை விட்டுப் புறப்பட்டான் மன்னன்.

வீரர்கள் சூழத் தங்கள் தலைவன் நாட்டினைக் காக்கும் பொருட்டு பெருமிதத்துடன் செல்வதைக் கண்ட ஜனங்கள், வியப்பினாலும்

மகிழ்ச்சியினாலும் உருமாறிக் காட்சியளித்தனர். அழகிய மகளிர், தங்கள் மகிழ்ச்சியையும் உறுதி நிலையையும் தெரிவிக்க சூழிலினுமினிய சூரலார் பண்ணிசைத்தனர்; வீரராதிரே மலர்மாரிப் பொழிந்தனர் வயது வராத இளஞ் சிறுவர் தமக்கிந்த வாய்ப்பில்லையே யுத்தகளஞ் செல்ல என்நெண்ணிப் படைவீரர் மீது பொருமை பட்டனர்.

இவ்வாறாக நகர்வழியாகச் சென்று கொண்டிருந்த வீரருடன் பலர் வந்து சேர்ந்தனர்; தங்களுக்கு நாட்டுப்பற்றும் வீரமும் உண்டு என்று நிரூபித்தனர். முந்தாறு இருந்த யுத்த வீரரின் எண்ணிக்கை நானாறு ஐயாறாக அல்ல—ஆறு ஆயிரமாக மாறியது! ஆம்! ஆறு யிரம் தன்மான வீரர்கள், தம்முயிரைத் தமது நாட்டிற்குத் தியாகம் செய்யத் தயாராகி விட்டனர்.

திரண்ட வெண்ணையைக் கையால் வாரி யெடுக்க முயன்றபோது எதிர்பாராத விதமாகத் தாழியுடைந்து விட்டதே என்று பாரசீக மன்னன் ஜோர்ஸஸ் பெரிதும் வேதனை யுற்றான்; தான் நினைத்தது ஒரு விதம், நடந்திருப்பது வேறு விதமாக முடிவுற வேண்டும் என ஏக்க முற்றான்; தூதுவனைக் கொன்ற பிறகும் எப்படியோ தனது முடிவை யுணர்ந்து விட்டானே வியோனிதாஸ் என்நெண்ணிக் கலை யுற்றான்; நால்வகைப் படைவீர ரிருந்தும் என்ன பயன்? கணவாயைக் கடந்தன்றோ கிரேக்க நாட்டைக் கைப்பற்ற முடியும்?—என்ன செய்வதெனத் திணறினான்.

சிறந்த முறையில் வியோனிதாஸும் அவனது உண்மை வீரரும் கணவாயைக் காத்துக்கொண்டிருந்தனர். நாட்டில் வீரர்கள் திரட்டப் பட்டுக்கொண்டிருந்தனர். கிரேக்கரை எதிர்த்த ஆயிரக் கணக்கான பாரசீக வீரரும் சூறையிற் சிக்கிய சிறு துரும்புகளாய் புறமுதுகிட்டுப் பின் வாங்கினர். ஜோர்ஸஸ் தன்னிலையை யெண்ணிப் பெரிதும் தனக்குத்தானே அனுதாபம் தெரிவித்துக் கொண்டான்.

ஜோர்ஸஸும் அவனுடைய படைவீரர்களும் கிரேக்கர்கள் வசம் பிடிபட்டனர்! வியோனிதாஸ் முன்பு அவன் உண்மை வீரர்களால், கட்டி

யிழுத்துக் கொண்டு வந்து நிறுத்தப் பட்டனர்!

வெற்றி மடங்கை, வீரம் வழிந்த வியோனிதாஸின் வதனத் தை தழுத்த மீட்டு மகிழும் நேரம் நெருங்கிக்கொண்டிருந்தது. 'உடன் பிறந்தே கொல்லும் வியாதி'யாய் சில ஐந்தாம் படை வீரர்கள் தனது படையில் இருப்பதை, அந்தோ! வியோனிதாஸ் அறியான். அந்த நாட்டுத் துரோகிகள், உண்மை வீரர்கள் உயிரையும் நாட்டிற்காக அர்ப்பணிக்க முனைந்திருந்த வேளையில், தங்கள் நாட்டை அன்னியருக்குக் காட்டிக் கொடுத்தனர்—கட்ட பொம்மை ஆங்கிலேயருக்குக் காட்டிக் கொடுத்த எட்டப்பர்களைப் போல!

0 0 0

இரவு கழிந்தது. பொழுது புலர்ந்தது. எந்தக் கணவாயைக் கட்டிக் காத்தால் தாய்நாடு காப்பாற்றப்படும் என்று வியோனிதாஸ் எண்ணி யிருந்தானோ, அந்தக் கணவாய் காக்கப் பட்டுக்கொண்டிருக்கும் போதே—தங்களால், தங்களை எதிர்த்த பெரும்பான்மை எதிரிகள் வீழ்த்தப் பட்டுக்கொண்டிருக்கையிலேயே — எதிர் பாராத விதமாக, தங்களை எதிரிகள் சூழ்ந்துவிட்டிருப்பதைக் கண்டு வியோனிதாஸ் வியந்தான்; ஆனால் அங்கிவிடவில்லை; மலைத்திருக்கும் இரகசிய வழியாக எதிரிகள், இரவில் — பணத்தாசையாலும், பிறகு கிடைக்கப் போகும் சன்மானத்திற்காகவும், மானங்கெட்ட விபீடனைக் கீர்த்திக்காகவும் — தங்களை மாண உணர்ச்சியை விலைபெசிவிட்ட கருங்காலிகளின் னுதவியைக் கொண்டு தம்மைக் கைப்பற்றினர் என்ற உண்மையை அறிந்தான்; நால்வகைப் படைவீரர்களிருந்தும், 'ஐந்தாம் படை வீரர்களின் சதித் திட்டம்' கவிழ்த்தவிட்டதே — காட்டிக் கொடுத்து விட்டார்களே துரோகிகள் என்று விசனமுற்றான்; தன்னைச் சூழ்ந்திருந்த கிரேக்க வீரரைப் பார்த்து, அவரவர்கள் தங்கள் தங்கள் இடங்களை அடையும்படியான வேண்டிக் கொண்டனர். வீரர்கள் வருத்தத்துடன் பிரியா விடைபெற்று தத்தம் நாட்டைந்தனர். ஸ்பார்ட்டா தேசவீரர்கள் செல்லவே முடியாத தங்கள் தலைவனைவிட்டு என்னு

உறுதிக்கொண்டு, எந்நேரமும் அவனருகிலேயே இருந்தனர்.

இவ்வாறு பகல் மாய்ந்து இரவும் வந்தது. நள்ளிரவு! தனது கடைசி முயற்சியைப் பற்றித் தன்னைச் சூழ்ந்திருந்த வீரரிடம் வியோனிதாஸ் கூறினான். இறப்பை எதிர்நோக்கியிருந்த அந்த உண்மை வீரர்கள், தங்கள் தலைவனின் முடிவை ஏற்றனர்.

அமைதியான அந்த இரவு நேரத்தில், எல்லா யுத்த வீரர்களும் மிம்மதியாகத் துயின்றுகொண்டிருந்தனர். செத்த பிணங்களை நாய்களும் நரிகளும் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக இருந்துகொண்டு கவைபார்த்துக் கொண்டிருந்தன.

திடீரென்று கிரேக்க வீரர்கள் பாரதீசச் சேனையின்மீது எதிர் பாராத விதமாகப் புலிபோலப் பாய்ந்து தாக்கினர். இப்படி நடக்கும் என்று இம்மியளவும் நினைத்துப் பாராத தூக்கக் கலக்கத்திலிருந்த ஜோர்ஸஸின் சேனா வீரர்கள், ஆட்டு மந்தைகளைப்போல அங்குமிங்கும் புறமுதுகிட்டோடினார்கள். கிரேக்க வீரர்கள் தங்கள் திறமைகளைக் காட்டி, பல்லாயிரக்கணக்கான பாரதீச வீரர்களை வெட்டி வீழ்த்திப் பிணக்காட்டில் தள்ளி

னர்! இரத்த வெள்ளம் ஆறாக ஓடியது!

அரசு கூடாரமும், விலையுயர்ந்த மரச் சாமான்களும், அணியாபரணங்களும் கிரேக்க யுத்த வீரர்களின் காலடிகளின் கீழ்க் கிடக்கிப் பொசுங்கிப் பாழாயின! ஓளாய்களும் நரிகளும் அந்த நள்ளிருளில், தங்கள் விருந்தை மறந்து, கூக்குரலிட்டு ஓட்டமெடுத்தன!

பொழுது புலர்ந்தது. இவ்வளவு குறைவான வீரர்கள், பல்லாயிர மடங்கு எண்ணிக்கையில் மிகுந்திருந்த தங்களை முறியடித்தார்களே என்றறிந்த ஜோர்ஸஸ், எதிரிகளைத் தன் முழுப் பலத்துடன் தாக்கினான். இரவெல்லாம் போர் புரிந்து பெரும் படையைப் புறக்கணிக்கச் செய்த கிரேக்க வீரர் மிகச் சிலராயிருந்த காரணத்தால் சோர்வுற்றிருந்தனர். ஆயிரக்கணக்கான யானைகளைச் சில புலிகள் யாது செய்யவியலும்?

இரத்தத் தடாசில், ஒரு கூட மிகாமல், கிரேக்கர்கள் முழுகி மாண்டு மடிந்தனர்! மரீபான் வியோனிதாஸின் பிரேதம், மார்பில் வழிந்த செந்நீருடன், கிரேக்கர் பிணக்குவியலில் மல்லாந்து கிடந்தது!

புதிய வெளியீடு!

A. V. P. ஆசைத்தமிழ் அவர்களின்

கருத்துக் களஞ்சியம்

சிலந்திக்கூடு

பக்கம் 112 — மூவாண் முகப்பு — விலை ரூ. 1-0-0

— வியாபாரிகளுக்கு கழிவு உண்டு —

விபரங்களுக்கு

கலைமன்றம்

P. B. No. 275

சென்னை-1

M.S. ராமலு கம்பெனி

236, சைனா பஜார்,

சென்னை-1

துரோகிகளால் காட்டிக் கொடுக்கப்பட்டு இறப்பைத் தழுவின வீரர்களைச் சூரியன் இரத்தக் கண்ணீர் வடித்தவண்ணம் கண்டு, வேதனையைத் தாளாதான் போல முகிலில் மறைந்தான்!

திருக்குறளில் இன்பம்...

[11-ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி]

துவப்பதால் வரும் இன்பத்தைவிட, அறத்தால் வரும் இன்பத்தைவிட, அவாவென்னும் துன்பம் கெடுவதால் வரும் இன்பத்தைவிட மிகச் சிறந்த இன்பம். அதுதான் அறிவிற்பமாகிய பேரின்பம். அறிவுதரும் இன்பத்தைக் காட்டிலும் சிறந்த இன்பம் ஒன்று இருப்பதாக அறிவுடையோர் துணிந்து கூறுர்.

இத்தகைய பேரின்பத்தினைப் பற்றுவர்கள் சிற்றிற்பத்தினை விரும்பி அறவழிவழி செயல்பாடுகளாவர்.

அவர்கள்தான் சிற்றிற்பத்தினை விட மிக மிக உயர்ந்த அறியாமை நீங்கிய அறிவிற்பமாகிய பேரின்பத்தை வேண்டுவர்களாவர். இதுதான் அவர்களுடைய பண்பாகும். “சிற்றிற்பம் வெஃகி அறனல்ல செய்யாரே மற்றிற்பம் வேண்டுபவர்” என்ற குறளில் இவ்வாறு கூறுகிறார் வள்ளுவர்.

திருவள்ளுவர் எழுதிய ஆயிரத்து முன்னாற்று முப்பத்து குறள்களில் இன்பத்தைக் குறிப்பிட்ட பத்து குறள்கள் ஈண்டு ஆய்ந்தோம். சிற்றிற்பத்தில் துவங்கி படிப்படியாக அறிவிற்பமாகிய பேரின்பத்தினை அடையும் முறையை ஒழுங்குபடுத்தி இக்கட்டுரையில் விளக்கப் பட்டது. முதல் ஐந்து குறள்கள் சிற்றிற்பத்தைச் சார்ந்தவை. பின் ஐந்து குறள்கள் பேரின்பத்தினைக் கூறுபவை, திருக்குறளில் காணப்படும் இன்பங்களைத் தொகுத்து முறையாக அறிந்து அதன்படி நடந்து அதன் மூலம் பெறும் இன்பமும் பேரின்பத்தைச் சார்ந்ததாகும். அவ்விற்பமே இன்பத்துள் இன்பமாகும்.

அறநூல்!

மனித இனத்தின் நடத்தை, ஒழுக்கம் வாழ்க்கையின் நோக்கங்கள் முதலியவைகளை பரிசீலனை செய்யும் நூலே அறநூல் எனப்படும்.

அறநூலின் தொழில்!

மனிதர்கள் வழக்கமாகச் செய்யும் காரியங்களில் அடிப்படையான முதல் தத்துவங்கள் என்ன? எந்த அளவு கோலைக் கொண்டு மனிதனுடைய குணஞ் செயல்களை மதிப்பிடுவது? இந்தச் கேள்விக்கு விடை தருவதே அறநூலின் தொழில்.

அறச் செயல்

தேர்ந்த அறிவுடன் சிந்தித்துச் சுயேச்சையாய்த் தீர்மானித்து விருப்பத்துடன் சங்கற்ப சக்தியால் இடைபூறுகளையும் எதிர்ப்புக்களையும் வென்று எடுத்த காரியத்தை முடிப்பதுதான். அறச் செயல் எனப்படும் அறத்திற்கு அடிப்படையாக இருப்பவை அறிவும், சுவாதினமும். அறிவும் சுவாதினமும் இல்லாவிட்டால் பொறுப்பில்லை. பொறுப்பின்றேல் அறமில்லை.

அறவாழ்க்கை.

அறவாழ்க்கையின் வரலாறும், மனித வாழ்க்கையின் வரலாறும் ஒன்றே. மனித வாழ்க்கையின் உண்மையை உள்ளபடி அறியவேண்டுமாயின் தொடக்கக் கால முதல் எது எப்படி யெப்படியென்றும், எந்தெந்த நிலைகளையடைந்துவளர்ந்தது, தற்காலம் இருக்கும் நிலைக்கு என்னம் வந்தது என்று ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும்.

தெரியுமா?

1. உலகத்திலுள்ள பலகாரிய நதி அபிவிருத்தித் திட்டங்களுள் மிக நீளமான அணைக்கட்டு உள்ளது எது?

- (அ) அமெரிக்காவிலுள்ள ஹாலிவர் அணைக்கட்டு
- (ஆ) இந்தியாவிலுள்ள ஹிராகுத் அணைக்கட்டு
- (இ) சீனாவிலுள்ள ஹுவாய் நதி அணைக்கட்டு

2. இந்திய சர்க்காருக்குச் சொந்தமான அபிவிருத்தி உற்பத்திசாலை எங்கு உள்ளது?

- (அ) காசியாபாத்
- (ஆ) காசிப்பூர்
- (இ) காசலாப்பள்ளி

3. இந்தியாவில் பி. சி. ஜி. மருந்து குத்தும் இயக்கம், 1948-ம் வருஷத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட திவருந்து இதவரை எத்தனை பேர் வைத்தியப் பரிசோதனை செய்யப்பட்டுள்ளனர்?

- (அ) மொத்த ஜனத் தொகையில் 20 பேரில் ஒருவர்
- (ஆ) மொத்த ஜனத்தொகையில் 15 பேரில் ஒருவர்
- (இ) மொத்த ஜனத்தொகையில் 30 பேரில் ஒருவர்

4. ஐந்து வருஷத் திட்டத்தின் முதல் இரண்டு வருஷங்களில், அதாவது 1951-52, 1952-53 வருஷங்களில், ராஜ்ய சர்க்கார்களுக்கு மத்திய சர்க்கார் அளித்துள்ள கடன் உதவியின் மொத்த மதிப்பு என்ன?

- (அ) சுமார் 90 கோடி ரூபாய்
- (ஆ) சுமார் 184 கோடி ரூபாய்
- (இ) சுமார் 121 கோடி ரூபாய்

5. இந்தியாவில் சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டம் எப்பொழுது ஆரம்பித்துவைக்கப்பட்டது?

- (அ) 1951 ஆகஸ்ட் 15-ந் தேதி
- (ஆ) 1952 அக்டோபர் 2-ந் தேதி
- (இ) 1953 ஜனவரி 26-ந் தேதி

விடைகள்:- 1-(ஆ); 2-(ஆ); 3-(ஆ); 4-(ஆ); 5-(ஆ).

பகுத்தறிவு இயக்கத்தினர் பைத்தியங்களாம்!

பிரச்சினையைக் குழப்பிக்கொள்கிறார் பண்டிதர்

(M. “பைத்யம்”)

“திராவிடர் கழகம்” என்றொரு வகுப்புவாத ஸ்தாபனம் இருக்கிறது. அது பிராமணர்—பிராமணரல்லாதார் பூசலை வளர்க்கிறது. அந்தக் கழகத்தின் தலைவர்கள் பேச்சுக்களை சில சமயம் பத்திரிகைகளில் படித்திருக்கிறேன். அவர்கள் எப்படித்தான் பைத்யக் கார ஆஸ்பத்திரிக்கு வெளியிலிருக்கிறார்களோ என்று ஆச்சரியப்பட வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் பேசுவதெல்லாம் கற்பனைக் கெட்டாத அபத்தமாக இருக்கிறது! அவர்கள் பிரிந்து சிதறுவார்கள்! ஏனெனில் இன்றைய பிரச்சினைகளுடன் அவர்களுக்குச் சம்பந்தமில்லை.”

நாட்டிலே நடமாடும் கல்லூரியாக, நடைமுறைக் கல்விக்கூடமாக, அன்றாட அரசியல் பயிற்சிச் சாலை யாக, விளங்கி வரும் நம் ஸ்கூல்கோட்டை-திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பார்த்துத் தில்லையிலே, காமராஜர் தலைமையிலே, சென்ற ஏப்ரல் 17-ம் நாள், “இல்லை யென்பான் யாரைய்யா?” என்று பல் விரித்துக் கேட்டும் பத்தாம் பசவி கள் பாதம் வருட, பூசுரர் புன்னகை தவழ லூணகும்பம் ஏந்திவர வேற்க, பாரதநாட்டின் முடிசூடாமன்னன், பண்டிதநேரு, வீசிய கேலிக்களைகள்தான் இவை!

எதிர்த்துக் கேட்காமல் எதைச் சொன்னாலும் பொறுத்துக்கொண்டு எடுபிடிகளாய் சிலர் இருக்கிறார்கள் நமக்கு என்ற எண்ணம், ... நெஞ்சில் உரமுமின்றி, நேர்மைத் திறமுமின்றி அஞ்சி வாழும் திராவிடர் சிலர் இன்னமும் திராவிடத்தில் திரிகின்றனர் என்ற—திராவிட இனமானத்திற்கு இழக்குத் தேடும் சமூகங்கள் சிற சில ரேனும் உள்ளனரே திராவிட பரம்பரையில் என்ற மனப் பான்மை,—பிராமணியபிடி சமய சமுதாயத் துறைகளில் அழுத்தத் திருத்தமாகவே உள்ளது என்ற

ஆணவம்,—இவைகள்தான் பண்டித நேரு பகுத்தறிவையிழந்து ஏசிய வசைச் சொல்லுக்கு காரணம்.

முதற்கண் நேருவின் கூற்றிலேயே இருக்கும் நமக்கு உடன்படாத நம்மை நேரு சரியாகப் புரிந்து கொள்ளாததால் உண்டான—வார்த்தைகளை விவரிப்போம்! புரியாது பேசுபவன் பேதை! என்பதை மறந்து விட்டார், நேரு! இயக்கத்தின் கொள்கை “பிராமணர்-பிராமணரல்லாதார்” பூசலை வளர்ப்பதல்ல—இருவருக்குமிடையே உள்ள ஏற்றத் தாழ்வுகளை, மேடு பள்ளங்களை, நிரவ வேண்டுமென்பதே. “பெரும்பான்மையினரை”, “சிறு பான்மையினர்” ஆள்வதை அகற்றுவதே. இது “பூசல்” அல்ல, நேருவின் அகராதிப்படி! போராட்டம் இனப்போராட்டம், பழமைக்கும் புதுமைக்கும் நடக்கும் போராட்டம்!

உலக அறிஞர்கள் சிந்திய அழுத்த துளிகள்

1. தாகூர் முத்துக்குவியல் 0 8
2. விவேகானந்தர் வீரவுரைகள் 0 8
3. இராமகிருஷ்ணர் அருள் வாக்குகள் 0 8
4. மாஜினி மணிமொழிகள் 0 8
5. இங்கர்சால் அறிவுரைகள் 0 8
6. ஷேக்ஸ்பியர் வர்ணனைகள் 0 8
7. ஏசுநாதர் அருள் வாக்குகள் 0 8
8. அண்ணாவின் உவமைகள் 0 8
9. கதை உடதேச மொழிகள் 0 8
10. லெனின் பொன்மொழிகள் 0 8
11. ஸ்டாலின் புரட்சி 0 8
12. மொழிகள் 0 8
13. வள்ளலார் வாய் 0 8
14. மொழிகள் 0 8
15. கம்பர் கற்பனைகள் 0 8

கருணாநிதி கருத்தரைகள் 0 8
திருக்குமார் மூலம் 0 8
விபரங்களுக்கு :
கலைமன்றம் - சென்னை-1

டம்! எங்கள் தலைவர்கள் பேசுவது அபத்தந்தான்! — கற்பனைக்கெட்டாத அபத்தந்தான்! ஆம்! வரலாறு கூறும் உண்மைகள், கற்பனைக்கு அப்பாற்பட்டவைதான்! வேண்டுமானால் அவை அபத்தங்களாக இருக்கலாம், “நேரு” போன்ற இருண்ட கண்ணர்களுக்கு, — எதையும் மேலெழுந்தவாரியாக நோக்குபவர்களுக்கு — ஆனால் அதில் உண்மையின் உயிர்த்துடிப்பு உள்ளதை உலகம் மறுக்கவோ, மறைக்கவோ முடியாது! நேரு மேரு மலை நக இருந்த காலம் மாறி, நும் சிறப்பு பேரும் புகழும் கரைமட்டம் வரும் இந்நிலையில், வடநாட்டு உயர்கதை அழித்து விடப்பார்க்கிறார்களே என்ற அச்சத்தில், அத்திரம் கொப்புளிக்க, அறுபது வயதைக் கடந்து விட்ட, அண்ணல் காங்கியன் வாரிசு, அநாகரிகமாக (காட்டு மிராண்டித்தனமாக) சிந்தை குழம்பிய நிலையில் (பைத்யக்காரத்தனமாக) இங்ஙனம் பேசியது (புலம்பியது!) கேட்டுப் பரிதாபப்படுகிறோம், ஊழியர் கூட்டத்தில் எங்களைப் புரிந்தோ புரியாமலோ, சரிந்துவரும் காங்கிரஸ் கோட்டையைச் சரிக்கட்டச் சப்புக் கொட்டியிருப்பது கண்டு சிந்தை குளிர்கிறோம்!

“பைத்யக்கார விடுதிக்குள்ளே இருக்க வேண்டியவர்களைப் பக்கத்திலே வைத்துக் கொண்டு “பூரண குடும்பம்”, “வடமொழி வாழ்த்து”, “பூமலை”, பெற்று, “சம்பந்தத்தில் வாமல் நம்மைப் பற்றி மட்டரசுமாக நேரு பேசியிருக்கிறார், பேசுவது என்னவென்று எப்போதும் புரிந்து கொள்ளாத நேரு, அதுவும் வளர்ந்து வரும் இயக்கம்—வாழ்ந்து கெட்ட ஓர் இனத்தின் முன்னேற்றத்தைத் தன் இதயகீதமாகக் கொண்டு முழங்கிவரும் மக்கள் சக்தியைப்

பார்த்து — பிரச்சினை முக்கியமாகி விட்ட காரணத்தால்! நேருவே! யார் பைத்தியங்கள்? இன விடுதலைக்கு முரசு கொட்டி, தாய்ப்பால் அருந்திய தனயன் செய்ய வேண்டிய முதல் கடமையை ஒவ்வொரு திராவிடனுக்கும் ஞாபகமூட்டி வரும் திராவிட இயக்கத் தலைவர்களா? அன்றி இளித்தவாயர்களின் இன்பப் பல்லக்கிலே கள்ளச் சந்தையினரின் கொள்ளை முதலிலே, பிரல்லா, பஜாஜி, டாடாக்களின் புன் சிரிப்பிலே குளிர்ச்சியைக் காணும் நீரா? முழுப் பூசனிக் காயைச் சோற்றில் மறைக்கும் முதல்வரே! மோதிராலின் புதல்வரே!

“திராவிட இயக்கத்தின் பிரச்சினைகளுக்கும் தற்போதைய பிரச்சினைகளுக்கும் சம்பந்தமில்லை” என்று கூறித் தப்பிக்கப் பார்க்கும் தேசியத்தின் தத்துப் பிள்ளையே! நெஞ்சில் கைவைத்து நேர்மையோடு நவியும்! வருணாயம் வகுத்த நால்வகச் சாதினும் ஒழிக்கவேண்டும், பிழை முதலான தத்துவம் ஒழிய வேண்டும், இன எழுச்சி வேண்டும் என்ற முடிக்கங்களுக்கும் இந்தக் காலப் பிரச்சினைகளுக்கும் சம்பந்தமில்லையா? ‘சுண்டைக்காய்’ பிரெஞ்சுக்காரரை விரட்ட தைரியமில்லாதவரே! விரும்பினால் விரட்ட முடியும் என்று விராப்பு பேசுபவரே! சுண்டும் குருதியுடன், அந்நியன் ஆக்ரமிப்பை எதிர்க்கும் புதுவை மக்களை வாயளவில் வாழ்த்திவிட்டுத் தப்பி ஓடுபவரே! நீர் கூறியிருக்க வேண்டியதென்ன? இராணுவத்தை வைத்துக் கொண்டு, பஞ்சத் தாலடிப்பட்ட மக்களை இரத்தச் சேற்றிலே புரளவைத்து, ‘பாமாலை’ வாழ்த்தோடு போரவரே! நீர் வெள்ளையனை விரட்ட எடுத்த நடவடிக்கைகள் ஆகஸ்ட் திருவிளையாடல்கள் கட்சும் ஜனநாயகப் பண்பிற்கும் சம்பந்தம் உண்டா! நேருவே பதில் கூறு. இன்றேல் எழுச்சியுடனும் காணுதற்கு மகிழ்ச்சியுடன், வீரமுடன், தாழ்ச்சி சொல்லொண்ணாதன்மையுடன் திராவிட இளைஞர்கள் ஓர்நாள் பதில் கூறியே தீர்வார்கள்.

பலே ஜோர்

வழிப்போக்கன்

“என்னப்பா, சிவா, நாம் சந்தித்து நெடு நாட்களாகி விட்டன அல்லவா?”

“ஏறக்குறைய இரண்டு வருடம், மூன்று மாதம், பதினேழு நாள், 49-நிமிஷம் ஆகி விட்டது, சார்....”

“ரொம்ப ஞாபக சக்தியப்பா உனக்கு”

“அதனாலென்ன சார்; புனர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா; உணர்ச்சிதான் நடபாங்கிழமை தரும் என்ற வரிகள் உங்களுக்குத் தெரியாதா?”

“அட்டே, குறவிலிருந்து கூட ‘கொட்டேஷன்’ கொடுக்கிறாயே... உன்னுடைய தமிழறிவும் வளர்ந்து விட்டதா?”

“கலையுலகத்தில் அடியேன் செய்து வரும் தொண்டு என்னைத் தமிழ் ‘பண்டிட்’ டாக்கி யிருக்கிறது ஸார்!”

“சபாஷ்..... கலையுலகத்தில் காலெடுத்து வைத்து அதன் கலை ஒடித்தது போதாதென்று இப்போது தமிழ் உலகத்தையும் தாவிப் பிடித்திருக்கிறாய்; தமிழ் பழமையானது; இளமையானது”

“தாங்கள் சந்தேகப் படவேண்டாம்; இன்று நல்ல தமிழ் எங்களிடம் நல்ல விலை போகிறது. படத்துக்குப் பத்தாயிரத்திலிருந்து இருபதினாயிரம் வரையில்.....”

“ஏன் தயக்கம்?”

“ம்..... நான்.....”

“சிவா, நீயே பேசு..... பேசிக் கொண்டேயிரு.....”

சுற்றும் முற்றும் பார்த்தான். என்னை ஒரு முறை நிதானமாக அவளது கண்கள் அளந்து பார்த்தன. அந்தப் பார்வையிலே அர்த்தமிருந்தது. ஆழமான அவன் பார்வையில் ஆயிரம் அற்புதங்களை நான் ஊகிக்க முடிந்தது. ஆனால் அதைப் பற்றி யெல்லாம் நான் பேச விரும்பவில்லை. அவனையே பேசச் சொன்னேன்; அவனே பேசிக் கொண்டிருந்தான்.

0 0 0

“ஸார், வைகை யாற்றங்க கரையில் வெண்குதிரை லாய்மிருந்ததே, அங்கேயிருந்து நாம், வண்டியூர் தெப்ப உற்சவம் வரை முன்பு ஒரு முறை வந்து விட்டோம்; அப்போது நான் உங்களை ஏறிட்டுப் பார்க்க முடிய வில்லை. தலைகவிழ்ந்து, குனிந்து, அடக்கஒடுக்கமாய்ப் பார்த்தேன். இப்போது ஏறிட்டுப் பார்க்கிறேன், சற்று ஏளனத்தோடு அப்போது இந்த ஊதாரிகள் நிறைந்த உலகம் தந்த பெயர், கூத்தாடி, கோமாளி, குடிசாரன், கோணங்கி... இன்னும் பல மோனை உவமானப் பெயர்கள். இன்று கலைஞன், விஞ்ஞன், கொள்கைக்காக வாழ்பவன் என்ற நல்ல பெயர்கள் நல்ல வரும்படியோடு. ஏன் வந்தது என்று கேட்காதீர்கள்; எப்படி வந்தது என்பதைத்தான் நான் சொல்ல முடியும்.

“என் வாழ்க்கை ஏட்டிலே சுவையான பகுதிகள் அதிகம். பக்கம் பக்கமாகச் சேர்த்து அவைகளை நான் பாட ஆரம்பித்து விட்டால் ‘பாட்டில்கள்’ பத்து இருந்தாலும்

கலைமன்றம்

விற்பனையாளர்கள்

D. சண்முகம்

போஸ்டிஸ்டர்

பஜார், ஆம்நூர்.

(N. A.)

S. P. சாமி

நிலமேலா வீதி

நாகப்பட்டினம்.

காணுது. எனவே அதில் ஒரு சில படங்களை மாத்திரம் காட்டுகிறேன். சினிமாவுக்குச் சினரியோ எழுதியது மாதிரி இருக்கும். சினிமா பார்ப்பது போல அந்தக் காட்சிகளைக் காணுங்கள். சினிமாதான் நமது கருத்துக் களைப் புகுத்துவதற்குச் சுலபமான வழி என்பதும் என்னுடைய கருத்து.

“அறிஞர் அரிஸ்டாட்டில் தத்துவங்களைப் பொருளாதார விற்பன்னர்கள் தங்கள் திறமையைத் திறந்து பக்கம் பக்கமாக எழுதினனும் திரும்பிப் படிக்கும் போது அவர்களுக்கே அவர்கள் எழுதியது புரியாது. ஆனால் அதை இன்று சாதாரண சினிமா எழுத்தாளன் எனக் கேவலமாகச் சொல்கிறார்களே, அவன் சினரியோ சகிதம் எழுதினால், பிறந்த குழந்தைக்குக் கூடப் புரிந்து விடும். அந்த அளவுக்கு இன்றைய சினிமா உலகத்தில் எழுத்தாளர்களை நன்றாக ‘மேக்கப்’ செய்து விட்டிருக்கிறார்கள். கதைச் சுருக்கமெல்லாம் கிடையாது. காட்சிகளை நீங்களே கண்டு ரசியுங்கள்!

காட்சி 1.

தம்பட்டம் தட தடவென்று தட்டப் படுகிறது. குச்சியும் மத்தளத்தோலும் குளோசப்பில் காட்டப்பட்டு, தூரப் பார்வைக்கு நகருகிறது. அதைத் தட்டுபவன் நான்! இதிரே ஓரு சினிமா விளம்பர வண்டி! ஜில் ஜில் தியேட்டர் விளம்பரம்—கொட்டை எழுத்தில் நெட்டையூர் நாதன் நடித்தது என்ற எழுத்துக்கள்; பறிகோத்தேன் என்ற படம்!

“குளோசப்பில் நான்! எனக்குச் சில வசனங்கள்!

“பறிகோத்தேன்.....அந்தப் போஸ்டரில் ஒரு பெண்ணின் படந்தானே போட்டிருக்கிறது! தொடர்நால் துவருகின்ற உடல்.....ஆ... அவளுக்கு என்ன துன்பமோ”

இப்போது சித்திரம் பேசுகிறது.

“பறிகோத்தேன்! கற்பை கண்ணியத்தை, காசுக்கு வாங்க முடியாத பெண்மையை இழந்து விட்டேன்”

அழகுரல் பின்னணியிலே என் கரங்கள் மெதுவாக அவன் கூந்தலை வருட, ஆறுதலுரைகள் பேசுகிறேன்!

“புலம்பும் பூங்கொடியே... கற்பு, கண்ணியம், பெண்மை...! யென்ன, மலையாக் காட்டிலிருந்தா மதராசுக்கு வந்திருக்கிறாய்? எதுவும் அழிவதில்லை என்று சாக்ரடஸ் சொல்லியிருக்கிறார்; ஒன்று மற்றொன்றாக மாற்றப் படுகிறதே தவிர அடியோடு மறைந்து போய் விடுவதில்லை என்று அரிஸ்டாட்டில் அறிவி யிருக்கிறார். கற்பு ஒரு சக்தி; காசு மற்றொரு சக்தி! ஒன்று மற்றொன்றாக மாறியிருக்கிறது. அழிய வில்லை; உன்னிடம் இப்போது காசு..... அந்தக் கொடுத்தவனிடம் உன் கற்பு..... கண்ணீரா, வினா என் சிந்துகின்றாய்? அதோ பார், அரிஸ்டாட்டில் சிரிக்கிறார்; சாக்ரடஸ் நகைக்கிறார்... வா, நாம் இரண்டு பேரும் ஜாலியாக நந்தகுமார் பார்க்கப் போகலாம்”

“ஓ நாயே..... எட்டா கையை!”

சித்திரம் சிறுகிறது, இந்த வசனத்தைக் கேட்கும் போது, நான் மயக்கச் சிறையிலிருந்து விடுபட்டு, மனங் குன்றி, மௌனியாக நடிக்க வேண்டும்; நடித்தேன்! இதிரே வந்த சினிமா விளம்பர வண்டியைப் பார்த்து, அதிலேயிருந்த நடிக்கையில், கண்டமலை—டபுள் கலர் கட்டை—அவுட்டோடு, கனவுலகிலே பேசுவதாக ஐடியா.

கனவு முடிவில் என் கைகாரா வடை விற்று வரும் ஒரு கிழவியின் கரத்தைப் பிடித்து நிற்க, அவன் என்னததைத் தட்டிகிறான். சுய நினைவைப் பெறுகிறேன். ஆனால்..... அவன்..... அந்தக் கிழவியார்?”

காட்சி 2.

கிழவி.....சினிமா உலகத்தின் சிரஞ்சீவி. வடை விற்பதோடு

C. N. அண்ணாதுரை

எழுதியவை

வெற்றி முரசு	1 0
மகா கவி பாரதியார்	0 8
தீபரவட்டம்	1 0
தேன் துளிகள்	1 0
புராண மதங்கள்	1 0
மறு மலர்ச்சி	1 0
குமாஸ்தாவின் பெண்	1 0
தேவ லீலகள்	0 8
நமது முழக்கம்	0 8
அண்ணாவின் உவமைகள்	0 8

வாடை பிடித்துத் திரியும் கலையுலக விடைகளுக்கு நல்ல கையாளாகவும் இருந்து வருபவன். ரோட்டிலே, கலைஞர்கள் ஒசியாகக் கிடைக்காத சந்தர்ப்பங்களில், ‘கால் ரடை’யாகப் போவார்கள். கலர்க் குருவிகளும், சினிமா பார்த்து விட்டுக் காதலை ஜன்னலுக்குப் பின்புறமாக நின்று உற்பத்தி செய்து கொண்டிருக்கும் ஒட்டியானை—உபநயனக் குமரிகளும் நல்ல போஸ் கொடுப்பார்கள். ‘அவளும் நோக்கினாள், அண்ணலும் நோக்கினாள்’ என்று பாடிய கம்பரை ஒரு தலைப் பன்மையாக்கி, ‘அவளும் நோக்கினாள்; அவர்களும் நோக்கினார்கள்’ என்று பாடாமலே தங்கள் அங்க வெளிச்சங்களை அரங்கேற்றிக் காட்டுவார்கள். புது முகங்களை எடைபோடும் கலைமுகங்களின் சட்டைக் காலர்கள் சப்மரின் கண்கள் போல இங்குமங்கும் வேவுபார்க்கும். ஆனால் பார்த்தும் பாராதது போல் பாரும் விடுவார்கள். ஓசிக் காப்பிக்காகக் கலைஞர்கள் போட்டிட மென்ற காவடி தூக்கி அதை காலாடிக் கொடுத்தோர் நம்பர்களை மீட்டும் கவனம் கக் குறித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அதுதானே வேலை!

அந்த வீடு பங்களாவா, குடிசையா? ஜனத்தொகை எப்படி, பாரங்க் பட்டிவாடா உண்டா, தொடர்நால் சுமொ அல்லது வீளையுமா..... இத்தயாதி எல்லா விபரங்களும் அப்போதைக் கப்போது ‘மாமா இன்பர்மேஷன் பீரோ’ விளிருந்து கிடைத்துக் கொண்டே இருக்கும். சேகரித்த விபரங்கள் அனைத்தும் கிழவிக்குச் சொல்லப்படும். கிழவி அங்கெல்லாம் சென்று வடை விற்பாள். அவளுக்கு நல்ல விடையும் கிடைத்து விடும்; இந்த அளவிலே செல்வாக்குப் பெற்றவன் அந்தச் சிரஞ்சீவிக் கிழவி!

“அவன்—அந்தக் கிழவி என்னை ஏறிட்டுப் பார்க்கிறான்; நான் ஏன் அவளை அப்படிப் பார்க்க வேண்டும். என் முகத்தில் தான் எத்தனை சூருரம்..... கொடும்! கண்டமலை என்று எண்ணினேன், அட அனுமந்தா,..... ஒரு கட்டிங் பிளேயரை யாவது கையிலே கொடுத்திருக்கப் படாதா... சாட்சாத் கிழவி—அவன் கூட என்னை முறைத்துப் பார்க்கிறான்.”

“எங்களுடைய முகங்களும், கூடையும் வடையும் மாறி மாறி குளோசப்பில் காட்டப்படுகின்றன; நான் கையை உததுகின்றேன். கைகள் இங்கு மங்கும் ஊஞ்சலாகின்றன. என் கையை அவள் விடுவதாக இல்லை. குரங்குப்பிடி! இஞ்சித் தோப்பு!

“சீ நாயே” என் நாக்குக் கூசியது.

“வா, போவோம்” அவள் வாய் பேசியது.

நான் வரமாட்டேன் என்று சொல்லி யிருப்பேன்?

இருவரும் ஆள் அரவமில்லாத ரோட்டில் நடந்து செல்கிறோம், கைகோர்த்துக் கொண்டு. அந்த ‘ஷாட்’..... ஆஹா..... ஏ—ஒன்! லாங்—ஷாட்டில் காட்டப் பட்டு இக் காட்சி மறைகிறது.

காட்சி 3

“கிழவியி... வீடு என்னும் பங்... மேசை... ஸ்காலி, நவீன பர்... ச்சர்கள், ... அதிலே காகிதக்... சுவரில் சினிமாச் சந்தரி... களின் கொக்கோகப் படங்கள்—இது ஹால் அலங்காரம்!

“உன் அறை; ஏழுமட்டுப் படுக்கைகள்—பிளையோபாம்—டன் லப் பில்லோ’ போட்ட மெத்தைகள், தலையணைகள்! கிங்காங்—பூதகி இருவரும் ஒரே கட்டிலில் படுத்தாலும் அனிச்ச மலர் மஞ்சத்தில் அயருவது போலவே இருக்கும். அத்தனை மென்மை! நாங்கள் இருவரும் அறைக்குள் துழைந்ததும் படுக்கையைச், சரி செய்துவிட்டு நீட்டி, நிமிர்ந்து, படுத்துவிட வில்லை. உட்கார்ந்து அன்று விடியும்வரை பேசிக் கொண்டே இருந்தோம். மறுநாள் முதல் கிழவிக் கு நான் பிசரவேட் செக்ரடரி! தோன்றாத துணைவன்—நீங்காத தோழன்—பிரியாத படுக்கையறை! ஹஹ... ஹா.....!

அறையிலுள்ள காலண்டர் பெரிதாகக் காட்டப் படுகிறது. அது தலைகிழாகச் சுழலுகிறது. சுற்றி முடிந்ததும் மாதங்கள் ஆறு ஒடி விட்டதாகத் தெரிகிறது. மாதங்கள் மட்டுமா, என்னிடம் கொஞ்ச நஞ்சம் எஞ்சி யிருந்ததே, மானம், அது ஒடின ஓட்டத்தைப் பார்த்தால், சினிமா நடிகைகள் கூட ஆச்சரியத்

தால் ஐந்தாறு நடவைகள் மேக்கப் செய்து கொள்ள வேண்டும். நல்ல டெக்னிக்! வெகு நேரத்தியாக என் மானத்தைப் பறி கொடுத்தேன்!

காட்சி 4

“கிழவியின் தயவால் ‘பலே ஜோர்’ பிச்சர்லில் எனக்கு ஒரு சான்ஸ் கிடைக்கிறது. அதில் நான் தாங்கி நடத்த பாகம் ஒரு எழுத்தாளன்—ஏழை எழுத்தாளன்!

உடுத்த வேட்டி யில்லை! உண்ண வில்லை! படுக்க பாயில்லை! புனைக்க ஒரு அரைக்கட்டைப் பிடி, உறிஞ்ச ஒரு மட்டைப் பொடி, உள்ளே விழுங்க ஒரு போத்தல் ‘மது விலக்கு’ ... ஒன்றுமே இல்லை! இல்லை... இப்படியாக ஒரு இடத்தில் குமுறுகின்றேன்.

எழுந்தேன், முடிய வில்லை!

எழுதினேன், ஓட வில்லை!

படுத்தேன், பயனில்லை!

பாடினேன், ரசிக்க முடிய வில்லை! ஹா! இந்த இல்லை எனும் சொல் இல்லாமலே போகாதா?

0 0 0

மொஹஞ்சதரோ—ஹாப்பா, நகரங்களைத் தோண்டி நமது புராதன நாகரிகங்களை வெளி நாட்டார் வெகுவாக விளக்கிக் கூற, அதை நாம் நமது பத்திரிகைகளிலே பக்கம் பக்கமாகப் போட்டு விளம்பரப் படுத்திக் கொள்ள, அதைப் பார்த்து விட்டு நமது படையினர் பாராட்டுரைகளே தவிர, நாமும் அப்பாராட்டுரைகளே பாட்டாகப் பாடிப் பரவசப் படுகிறோமே, அது போல, தமிழகநாடுகளைப் புரட்டி, அழ

கான, அற்புதமான, அச்சாவான வார்த்தைகளை ‘மைக்ராஸ்கோப்’ மூலம் தேடிக்கண்டு பிடித்து, ‘நல்ல தமிழைப் பார்! இதுதான் நாங்கள் நாட்டுக்கு வழங்கும் நல்ல முது’ என்ற செர்டிபிகேட்டுகளோடு, சிறு களைப்புகளோடு வெளிக் கிளம்பிய மோனை, எதுகை எழுத்துக்கள் என்னிடம் தஞ்ச மடைகின்றன.

மகனாகிய நான், அப்பாவாகிய ஆஞ்சநேயக் கடவுளோடு பேசும் கட்டத்தில், அகர வரிசையில் ஆரம்பித்து, அடுக்கு மொழிகளோடு ஐந்துபக்கம் பேசித்தொலைக்கிறேன். பேசி முடித்த பிறகு, எனக்கும் ஆஞ்சநேயருக்கும் ஏறத்தாழ ஒரே ஒரு வித்தியாசம்தான் தெரிந்தது. கடவுளுக்கு வால்! எனக்கு இல்லை!

வால் நீண்ட வசனங்கள்! முற்றுப் புள்ளியைத் தேட வேண்டியானால் காட்டன் மார்க்கட் சிங்-சௌ ரசிகர் களிடமிருந்து பூதக் கண்ணாடியை வாடகைக்கு வாங்க வேண்டும். நாகு குளுக்கிக் கொண்டால் டாக்டர்களுக்கு நல்ல யோகம். இன்றைய சினிமாத் கலையை ஒரு டாக்டர்கைகொட்டி வரவேற்கிறார் என்றால் ஆச்சரியத்திற்கு ஒரு ‘இஞ்செக்ஷன்’ போட்டு விட வேண்டியதுதான்! வசனங்களும் நானும் என்பதற்குப் பதில் பெட்ரோலும் நெருப்பும்—புழுதிபும் புயல் காற்றும் என்று கூறினால் மிகப் பொருத்தமா யிருக்கும். அந்தக் கனல் தெறிக்கும் இரும்பு எழுத்துக்கள் என்னிடம் பட்டபாடு கொஞ்ச நஞ்ச மல்ல! அநேக தமிழ் எழுத்துக்களை இனிமேல் தேடினாலும் அகப்படாது என்றே நினைக்கிறேன்!

உதாரணமாக, ‘மஹாமஹோபாத்யாயா’ என்ற ஒரு வார்த்தையை உச்சரிக்க என் நாக்கு ஒரு வாரம் சிரஸாலனம் செய்தது. இறுமல் மிருதங்கம் போட, சளி ஜாலரா தட்ட, நாக்கு நன்றாக நாட்டிய மாடியது. வெள்ளாடு போல நான் செருகு வதைப் பார்த்த டைரக்டர், வசன கர்த்தாவைப் பார்த்தார்! வசன கர்த்தா அக்ராதிசயப் பார்த்தார். அக்ராதி லைப்ரரியைப் பார்த்தது. லைப்ரரி, லைப்ரரியைப் பார்த்த, அவர் ஆபீஸ் பாயை அழைத்தார்! ‘நல்ல ‘குயில்’ என்று சிரித்துவிட்டு அவன் சொன்னான்! ‘ஐயா, எங்கள் அண்ணா, அடிக்கடி சொல்லி யிருக்கார். அது

விறுதை ந. இராமசாமி

எழுதியவை

வழுக்கி விழுந்தவன்	1 0
மலர்புரி ராணி	1 0
தளபதி	1 0
தாமஸ் மசாரிக்	1 0
கருமுகில்	1 0
புது வாழ்வு	1 0
இலட்சியப் பெண்	1 0

விரங்களுக்கு :

கலைமன்றம் - சென்னை-1

னலே எனக்குத் தெரியும். மஹாமஹோபாத்தியாயா என்றால் பெரும் பேராசிரியர் என்று பொருள் என்று இருமாமல் சொன்னான். பெரும் பேராசிரியர் — பிடித்து விட்டோம் கோட்டையை! இனிமேல் படம் சக்லஸ் !

கீழே இரண்டு எரிந்த சிகரெட்டுத் துண்டுகள் விழுந்தன. ஒன்று கதாசிரியருடையது, மற்றொன்று டைரக்டருடையது.

இப்படிப் பல அழகான தமிழ் மொழிகளை நான் கலையுலகில் சேர்ந்தது முதல், அதுவும் அயன் ஹீரோவாக ஆக்கப்பட்டவுடன் அடித்து விரட்டி விட்டேன்! அதனால்தான் எனக்கும் நல்ல பெயர்! கலைஞன் என்ற மிகமிகப் பணக்காரப் பட்டமும் கிடைத்தது !

காட்சி 5

எழுத்து மேசையில், இங்கியில்லாத மைக்கூட்டைத் தொட்டுக் கிடக்கும் பேனாவைப் போல, காலே, மத்தியான, அதற்கு முந்திய மூன்று தினங்கள் சாப்பாட்டு வேளைகளைக் கார்ப்பரேஷன் குழாயடியில் சரிக் கட்டி விட்டு, தொங்கும் நாக்கில் ஊறுவதற்கும் நீரில்லாமல் உட்கார்ந்திருக்கிறேன் !

இந்தக் காட்சிக்கான 'ஷூட்டிங்' நடக்குப்போது, 'பலே ஜோர்' முதலாளிச் செட்டியார் கோபத்தோடு அந்த அறைக்குள் நுழைந்தார், காரணத்தோடு! வெயில் காலம் கதர் ஜிப்பாவில் சூடு அதிகமாக ஏதும். சீக்கிரமாகவும் தணியாது. ஆபீஸுக்குள் நுழைந்ததும் காற்றடியைப் போட்டு விட்டால் கொஞ்சம் குளுப்பாக இருந்திருக்கும். அதையும் அவசரத்தில் யாரும் செய்ய வில்லை. அங்கு மிங்கும் நடந்தார், காரணமில்லாமல் கண்டவர் மேலெல்லாம் பாய்ந்தார்! டைரக்டர், வசனகர்த்தா, சவுண்டு, கேமரா நடிகன்..... இப்படியாக!

கோபம் தண்ணீராக இருக்கக் கூடாது என்பது அவர்கள் எண்ணம்! மேட்டிவிருந்துபள்ளத்திற்குப்பாயும் தண்ணீரைப்போல, முதலாளியென்னும் கறட்டு மேட்டிவிருந்து, டைரக்டரென்னும் முாட்டு மண்திட்டிக் குப்பாய்ந்து, அங்கிருந்து நடிகர்கள் கேணிக்குப் பாயலாம். பாவம்,

கோபம் கொதிக்கும் ஆஸிட்டை விடக் கொரோமாகக் கொப்புளித்துக் கொண்டிருந்தது. நான்தான் பயர் சர்வீஸ் முகாமைத் திறந்து விட்டேன்!

காற்றடி, சுற்றியது! கூல்டிரிங்க் வந்தது. அத்தோடு கூடவே அந்தக் குளிர்பானங்களைச் சுமந்து கொண்டு தளிர்க் கொடிகளும் வந்தன! கோபம் கும்மாளமாக மாறியது. பலே ஜோர் பிச்சர்ஸ் உரிமையாளர் 'பங்காரு' கிருவின் நம்பிக்கைப் பாத்திரமாகி விட்டேன் நான்.

"சினிமா உலகத்தில் கலைஞர்களின் வளர்ச்சி, எப்போதும் உஷ்ணத்தைக் குறைத்துக் குளிர்த்துக் கொடுக்கவேண்டியது என்பது பாய்ச்சுவதில்தான் இருக்கிறது. இந்த ரகசியம் தெரிந்தவர்கள் யாரும் கலா ரசிகராகலாம், கலா நிபுணராகலாம், கலா மேதையாகலாம் கலாநிதியாகவே மாறிவிடலாம்! "நான் 'பலே ஜோர்'கிவிட்டேன்! இந்த நட்பு நீடிக்க வேண்டும். அதற்கும் பராசக்திக் கிழவிதான் எனக்கு நீங்காத் தேவை. அவள் தயவு எனக் கிருக்கும் போது எந்த உலகத்தின் ஏசுலேப் பற்றியும் கவலையே இல்லை.

0 0 0

"ஸார், இதுதான் எனது திரையுலக முன்னேற்றக் கலையின் காதை! இப்போது நான் காரின் மட்கார்டில் உட்கார்ந்து பேசுகிறேன்; நீங்கள் புட்போர்டில் உட்கார்ந்து கேட்டுக்

'கலைமன் நம்'

சந்தா விபரம்

ஆண்டு சந்தா ரூ. 12
ஆறுமாதச் சந்தா ரூ. 6
மூன்று மாதச் சந்தா ரூ. 3
தனிப்பிரதி அனு 4
ஆண், பெண், குழந்தை ஆகியவர்களுக்கு நல்ல செய்திகளையும், கதை, கட்டுரைகளையும் தரும்

ஒரே ஒரு குடும்பப் பத்திரிகை!
உடனே சந்தாதாரராகச் சேருங்கள்.

கொண்டிருக்கிறீர்கள். ரோட்டில் வருவோர் புன்சிரிப்போடு என்னைப் பார்க்கிறார்கள். பொருமலோடு உங்களை நோக்குகிறார்கள். என்னைப் பார்த்தால்—என் பெயரைக் கண்டால் கை தட்டல்! உங்களைக் கண்ணெடுத்துப் பார்ப்பதற்கே அவர்களுக்கு நேரமில்லை; ஏன் இந்த ஏற்றத் தாழ்வு—முரண்பாடு!

நாடறிந்த படமுதலாளிகளோடு பழகும் ஒரு கலைஞன்—அவன் பக்கத்திலே ஒரு உபவாசித் தங்கத்தை ஒதுக்கிவிட்டுச் செங்கல்லை உரசிப் பார்க்கிறார்கள் கருத்துக் குருடர்கள்!

கலைக்காக வாழ்ந்தவன், வாழ்வான் யார் தெரியுமா? அதோ பாருங்கள்..... நிலக்கடல் அதன்மேல் நெளியும் ஆவேச அலைகள்..... அதற்கும் அடியிலே, ஆழத்திலே நத்தையோடுகள் - நத்தையோட்டின் முத்துக்கள்! அந்த முத்துக்களைக் கொண்டு வருவதற்கு ஒரு சிலரே உயிரைப் பணயமாகவைத்து உழைப்பை வென்றவர்கள், முச்சு முடிச்சுப் போட்டு விட்டு, உழைக்கி, வெளியே கொண்டு வந்தபிறகு, நத்தையில் தோன்றிய முத்து—குப்பையிலே கிடக்கும் மாணிக்கம்..... அதை யெல்லாம் மறந்து விட்டு, மறைத்து விட்டு, முத்துக்களை, மோகனங்களை வைத்துக் கொஞ்சுபவர்களோடு அண்டிக்கிறார்களே ஆசை வேடர்கள், காசின் சீடர்கள், அலங்காரத் திருடர்கள்—அவர்களுக்குப் பெயர் கலைஞர்கள்!

எங்கள் கிழவியிடம் கேட்டால் நன்றாகச் சொல்லுவார்கள். பார்க்கிறது மாமா வேலை; படிக்கிறது கொக்கோகம்; பெயர் பட்டினத்தாரி! சீ, மூதேவிகளா—மூக்கறைகள்!

நான் அப்படிச் சொல்ல மாட்டேன். நானும் அப்போது கண்ணீர் விடவேண்டியிருக்கும். என்னுடைய கண்ணீர்த் துளி பேச நினைத்தால்... பேசினால்....." ஏழையின் மடியிலே துடிக்கும் குழந்தை, "நீருவிபோல் சொரியும் கண்ணீர் பாலருவியாக இருக்கக் கூடாது என்று பார்க்கிறது. நானே அதன் உயிரைக் குடிக்கப் போகும் எமன் என்று தெரியுமா, அதற்கு? என் சக்தி ஏழைகளைத்தான் எரிக்கிறது. நான் பணக்

[24-ம் பக்கம் பார்க்க]

நான் என் வருத்திகள்

மலம் ~
இங்கர்சால்
தமிழ்
உளமருவி

அன்புடையவர்களே! கிருத்துவ மதத்தின் வேதங்களான பழைய ஏற்பாட்டிலோ, புதிய ஏற்பாட்டிலோ தேவன் அருள் பெறுதவர்கள் எழுதிய விஷயங்களே இல்லை என்பது உண்மை. பழைய ஏற்பாட்டின் முதல் ஐந்து நூல்களான பஞ்சாகம்ங்கள் என்று கூறப்படுபவைகளில் எந்தவிதமான விசேடமதிப்பும் இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை.

அசே உண்பவரைக் குறித்து எழுதப்படும் ஐம்பெரும் நூல்களில் ஏதாவது ஒரு சிறிய விஞ்ஞான உண்மையாவது இருக்கிறதா? என்று பார்த்தால் அப்படி ஒன்றும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

மேலும், பைபிளின் முதல் நூலாகிய ஆதியாகமம் என்னும் நூலில், மனிதனை நல் வாழ்க்கைக்கு அழைத்துச் செல்லுகின்ற ஒரு வரிகூட எனக்குத் தெரிந்த வரையில் கிடையாது.

பழைய ஏற்பாட்டின் இரண்டாவது நூலாகிய யாத்திராகமம் என்னும் நூலிலும், நான்காவது நூலாகிய எண்ணுகமத்திலும், முதற் புத்தகமாகிய ஆதியாகம நூலில் உள்ள சட்டங்களே அதிகமாகவும், சிறுபிள்ளைத் தனமாகவும், கொடுமையுள்ளதாகவும் இருக்கின்றன.

உண்மையாக ஆண்டவனின் அருள் பெற்றிராத எந்த மனிதர்களாலும் எழுத முடியாத எத்தகைய விஷயமும் அப்புத்தகங்கள் ஒன்றிலும் இல்லை யென்றே சொல்லுவேன்.

பழைய ஏற்பாட்டின் ஏழாம் நூலாகிய 'நியாயாதிபதிகள்' என்ற

நூலிலாவது, அல்லது யோஷுவா என்னும் ஏட்டிலாவது அறிவுக்கு விருந்தான — அல்லது வியப்பை உண்டாக்கத்தக்க எந்த விஷயமும் இல்லை.

சாருவேல், கிரானிகின்ஸ், இராஜாக்கள் முதலிய நூல்களிலும் சிறப்புக்களே இல்லை.

நாட்டு வரலாறுகளைப் படிக்கின்றபோது நகைப்புண்டாகிறது. ஏனென்றால் அவை முழுவதும் சிறுபிள்ளைத் தனமாக இருக்கிறது. அதிலே கூறப்பட்டிருக்கும் விஷயங்கள் திரும்பத் திரும்ப வந்து கொண்டே இருக்கின்றன. உபயோகமற்ற விளக்கங்களே சொல்லப்படுகின்றன. அவைகளிலே உயர்ந்த தத்துவங்கள் கடுகளவும் கிடையாது. பரந்த நோக்கத்தோடு பெருந்தன்மைக்கு ஏற்ற விஷயங்களை அதில் எடுத்து விளக்கப்படவில்லை. மற்ற மக்களைப் பற்றியும், அவர்கள் சமூக அமைப்பு பற்றியும் அவைகளில் காண இயலாது. நம் மால் மதிக்கப்பட வேண்டிய விஷயங்கள் சிறிதளவு கூட இல்லை.

கல்வியைப் பற்றிய பிரச்சனையை அதில் காணமுடியாது, புதுமைகளைப் பற்றி அதில் இருக்காது. அந்த அறிவற்ற—விளக்க மற்ற இந்தச் சோம்பேறி வரலாறுகளினுடே கட்டுக் கதைகளும், அற்புதங்களும் இடையிடையே பரந்து கிடக்கின்றன. குருமார்களை அதரித்த அரசர்களைப் பற்றிய விண்புகழ்ச்சிகளும், தீர்க்கத்தரிசிகளின் வார்த்தைகளுக்குக் காது கொடாதவர்களுக்கு ஏற்பட்ட கஷ்டங்களும், சாபங்களும், வசைமாரிகளும் அதிலே நிறைந்து கிடக்கின்றன.

மக்கள் சமூகத்தின் உள்ளங்களிலிருந்து-நினைவிலிருந்து பைபிளின் சரித்திர சம்பந்தமான நூல்களின் விஷயங்களை யெல்லாம் ஒழித்து விடுவதாக வைத்துக் கொண்டால் மது மதிப்புக்குரிய, சிறந்த விஷயங்களில் ஒரு சிறிதும் நாம் இழந்தவர்களாக மாட்டோம்.

முதல் இராஜாக்கள் என்ற நூலையும், இராண்டாம் இராஜாக்கள் என்ற நூலையும் எழுதியவர்கள் தேவன் அருள் பெற்றவர்களாக இருந்திருக்க முடியுமா?

இவர்கள் அனைவரும் தேவன் அருள் பெற்றவர்கள் என்றால், ரோமப் பேரரசின் அறிவும் வீழ்ச்சியும் என்ற நூலை எழுதிய கிப்பன் என்பவர் தேவன் அருள் பெறாமலே எழுதி முடித்தாரே? அது உண்மையா யிருக்குமா?

பழைய ஏற்பாட்டின் ஏழாவது புத்தகமாகிய நியாயாதிபதிகள் என்னும் நூலை எழுதியவர் முடிவும், முதலும் இல்லாத கடவுளின் கைக் கருவியாக இருந்தான் என்பது உண்மையா?

[26-ம் பக்கம் பார்க்க]

இங்கர்சாலின் நூல்கள்

வாஸ்டையர்	1-0
புடநம்பிக்கை	1-0
மதங்கள்	1-0
அறியாமை	1-0
உண்மை	1-0
கோயில்கள்	1-0
கடவுள்	1-0
மக்கள் உரிமை	1-0
இங்கர்சால் அறிவுரைகள்	0-8

கலைமன்றம், சென்னை-1.

சிறுவர் பகுதி தொடர் கதை

கலைக்கோயில்

பூ. குமரசாமி

10. எதிர்பாராதது!

ஒரு புதிய மனிதர் கால்களிலே இராணுவ 'பூட்ஸ்கள்'; உடலில் 'காக்கி' உடைகள்; தலையில் 'காக்கி' 'கேப்டன்' தொப்பி; தோல் பட்டையிலே இராணுவ உயர்தர அதிகாரிகளின் சின்னம். — அந்த புதிய மனிதர் — முத்து மோதிக்கொண்ட மனிதர் — இராணுவ உடையில் காட்சி யளித்தார்.

தன்மீது மோதிக்கொண்டு கீழே விழுந்த முத்துவைத் தூக்கி நிற்க வைத்தார். அவர் முத்துவைக் கண்டதும் "முத்து! நீயா?...!" என்று கூறிக்கொண்டே கையை நீட்டினார். அவரை "அப்பா.....!" என்று அணைத்துக் கொண்டான், முத்து.

முத்து எதிர்பாராத இந்நிகழ்ச்சியைக் குறித்து ஆச்சரியப் பட்டான்! ஏன் நீங்கள் கூடத்தானே ஆச்சரியப்படுகிறீர்கள்!

இதற்குள் பின்னால் ஓடி வந்து கொண்டிருந்த, போலீஸ்காரர் அங்கே, வந்து சேர்ந்தார். அவர் அங்கே வந்ததும், "முத்து வைத்தான் விரட்டி வருகிறார்" என அப்பா அறிந்து கொண்டார்.

"ஏனைய்யா!... இவனை துரத்தி வருகிறாய்?" என்று சிறிது அதிசயமாகத் தான் இராணுவ உடையிலிருந்த முத்துவின் அப்பா கேட்டார்.

"இவன் பெரிய, 'இளங்கேட' சார்!... இந்த சிறுவயதிலேயே, எவ்வளவு நன்றாக திருடுகிறான் தெரியுமா?" என்று கூறினார், அந்த போலீஸ்காரர்.

அப்பா முத்துவைப் பார்த்தார்.

"இல்லை அப்பா!... நான் சென்னையில் சிறப்பா விட்டிருக்கிறேன்... அப்பொழுது ஒரு பையன், ஒரு மணிபர்ஸைக் கீழே போட்டு விட்டு ஓடினான்... அதை எடுத்து அவனிடம் கொடுக்கப்போனேன்... இவர் தவறாக, இன்னும் என்னைத் திருடனுக்கே வினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்..." என்று கூறி முடித்தான், முத்து.

"ஏன் சார்! இவனைப் பிடிக்க வேண்டுமென்றுதான், சென்னையிலிருந்து, இங்கே வந்தீர்களா?... என்ன.....!" என்று கேட்டார் அப்பா.

"அப்படி ஒன்றுமில்லை... நடைபாதையிலே, காய்கறி விற்கிறவர்கள்... நடுபாதையிலே, நடந்துபோகிறவர்கள்... சட்டம் தவறி வண்டி விடுபவர்கள்... சோம்பேறிகள்... 'பிசுபாக்கேட்', 'ரௌடிகள்' - இவர்களைப் பிடித்து, அடித்துத் திட்டி... என் மனம் அலுத்துவிட்டது...

இவை போதாதென்று, இன்னும் பெக்டர், இதர, உயர்தர போலீஸ் அதிகாரிகளிடம் நான் வசைமொழி வாங்கி என் மனம் அதிர்ச்சியடைந்து விட்டது!... என் மனக்குறையை மாற்ற இரண்டு வாரம் வேலைக்கு விடுமுறை எழுதி கொடுத்துவிட்டு, இங்குள்ள சிறப்பைப் பார்க்கலாம் என்றுதான் வந்தேன்....." என்றார் போலீஸ்காரர்.

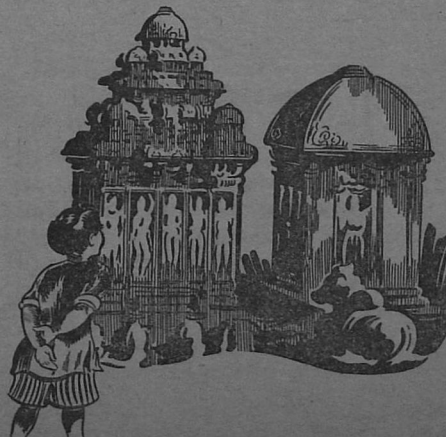
"சார்! இவன் என்னுடைய மகன்... இவன் அப்படி ஒன்றும் திருட்டு காரியங்களைச் செய்யவே மாட்டான்... இதை அவசியம் நீங்கள் நம்ப வேண்டும்" என்று கூறினார் அப்பா.

"உங்களைக் கண்டவுடனும், இவன் உங்கள் மகன் என்று அறிந்தவுடனும் அந்த எண்ணம் என்னிடத்திலிருந்து மறைந்து விட்டது சார்! உங்கள் மகனுக்குச் சிரமம் கொடுத்ததற்காக மன்னிக்கவும்..." என்றார் போலீஸ்காரர்.

"இதற்கென்ன மன்னிப்பு?...!" என்று கூறி வைத்தார், அப்பா.

"போய், வருகிறேன் தம்பி!" என்று முத்துவிடம் கூறினார், போலீஸ்காரர்.

"நீங்கள் போனால் போதும்! மறுபடியும் வந்து என்னை மிரட்டவேண்டாம்!..." என்று கூறிவிட்டு சிரித்தான் முத்து. போலீஸ்காரரும் சிரித்துக் கொண்டே சென்று விட்டார்.

முத்து தற்செயலாக எதிரே நோக்கினான். கழுகிடமிருந்து தப்பிய மணிப்புற ஒன்று தன் கட்டிலுள் துழைந்து கொண்டிருந்தது!

அப்பாவை அடைந்துவிட்டதால் அதிக மகிழ்ச்சியடைந்தான். முத்து, நல்ல பாம்பின் புற்றில், அகப் பட்டுக் கொண்ட ஒருவன் பாம்பிடமிருந்து தப்பி, பாணிக்கக் கல்லுடன் திரும்பி வந்தால் எவ்வளவு மகிழ்ச்சியுறுவானோ, அவ்வளவு மகிழ்ச்சியடைந்தான், முத்து.

“அப்பா...! அப்பா...” இந்த ‘புண்ணிய புருஷரிட’மிருந்து என்னைக்காப்பாற்ற, எதிர்பாராவிதமாக, எப்படியப்பா திடீரென்று இங்கே குதித்துவிட்டார்கள்?” என்று அப்பாவைக் கேட்டான், முத்து.

“முத்து... இரானுவ முகாமிலிருந்து இந்த வருட விடுமுறையில், நானும், என் நண்பர் ஒருவரும் வந்தோம். என் நண்பரின் வீடுக்குத்து கிராமத்தில் இருக்கிறது அவரை வீட்டில் விட்டு, விட்டுக் கலாமென்று அவருடனேயே வந்தேன். இங்கு வந்து எதையும் காணாமல் போக மனம் வருமா?... நண்பருக்கு உடம்பு சரியாக இல்லை. நான் மட்டும், இங்குள்ள சிற்பங்களைப் பார்த்துவிட்டு போகலாமென்று வந்தேன்... இப்பொழுது புரிகிறதா? நான் எத்தகாக இங்கே வந்தேன் என்று!” என்று முத்து விடம் அப்பா கூறினார்.

“புரிகிறதப்பா!” என்றான் முத்து.

“அது சரி! நீ இங்கே வந்தது தான் எனக்கு புரியாத புதிரா யிருக்கு...” என்று முத்துவைக் கேட்டார் அப்பா.

“அது ஒரு நீண்ட கதை அப்பா... அதை சாகவாசமாகச் சொல்ல வேண்டும் பிறகு சொல்கிறேன்..., அப்பா! அப்பா!.....இங்கே ஒரு தாத்தா இருக்கிறார்... அவர்தான் அப்பா என்னை அன்புடன் காப்பாற்றுகிறார்” என்று அந்த அன்பு தாத்தாவைப் பற்றி அப்பாவிடம் கூறினான் முத்து.

“அது எந்த தாத்தாடா?” என்று கேட்டார், அப்பா.

முத்து அப்பாவை மலைச்சாரிலிருந்து தாத்தாவின் குடிசைக்கு அழைத்துச் சென்றான். இப்பொழுது, குடிசைக்கு முன்னே, சிறிய

பலே ஜோர்!

[21-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி]

காரர்களை இன்றுவாழ்விக்கின்றேன். அபிலே ஆளுக அழுத கண்ணீர், காட்சியாகி, கட்டணமாகி பட்டணங்கிலே பங்களாவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. கூரிய வாளல்ல ஏழை அழுத கண்ணீர்! வரவுக் கணக்கைக் கூட்டிக் கொண்டேபோகும் பாங்கு புல்தகம்! இதற்குத்தானே என்னைப் பயன்படுத்த வேண்டும்?” என்று கண்ணீர்துளிகள் கதறுவது போல் இருக்கின்றன.

“ஸார், நீங்கள் சிரிக்கிறீர்கள். என் கதை ஒன்றுக்கு எழுதிய முன்னுரை போல் இருக்கிறது உங்கள் சிரிப்பு”

0 0 0

“எம்பா, இந்தவெட்டி ஆராய்ச்சி” என்ற ஒரு வீண் கேள்வியைக் கேட்டு அவன் விசாரத்தை விசாரமாக்கிக் காட்ட நான் விரும்பவில்லை.

தாக இருந்த அந்த அவரைச் செடி, கொழுக்கொம்பின் உதவியை நாடாமல் அருகிலிருந்த பெரிய மரத்தில் படர்ந்திருந்தது! முத்து அப்பாவின் கையைப் பிடித்திருந்தான்!

முத்து குடிசையைத் திறத்தான். குடிசை காலியாகக் காட்சியளித்தது! அதில் அந்த அன்பு தாத்தாவைக் காணோம்!

வெறுக் கூடாகக் காட்சியளித்த, அந்தக் குடிசையை வெறித்துப் பார்த்தான், முத்து.

அந்த அன்பு தாத்தா எங்கே போனார்?

(அடுத்த இதழில் முடியும்)

ஆனால் அதன் அழகை மட்டும் ரசித்தேன்.

“சிவா, ஒரு சின்ன விஷயம். இந்த ‘டான் குயிக்ஷோட்’ வேலை யெல்லாம் ஸ்டீடியோவுக்கு வெளியிலேயே இருக்கட்டும். பணத்தைக் காப்பவர்கள் எதையும் பயன்படுத்திக் கொள்வார்கள், அவர்கள் பண்டமாற்று வியபாரிகள்! பணத்துக்காக எதையும் இழந்து விடச் சித்தமாயிருப்பார்கள்! வீட்டிலே அவர்களுக்கு ‘உரிமை’யாக இருப்பவர்கள் பணமாக மாறினால் கூட கவலைப்பட மாட்டார்கள். நீயோ அந்தத் தொழிற்குடச் சேவகன். எதற்கும் ‘சேவா உள்ளம்’ வேண்டும்” என்றேன்.

“ஸார், வருகிறேன்”

“எங்கே சிவா?”

“நேரே கீழ்ப் பாக்கம் போகிறேன்; அங்கேதான் என் தோழர்கள் இருக்கிறார்கள்”

சிவா போய் விட்டான்.....பைத்தியக்காரன்!

0 0 0

எந்தக் கருத்தையும் இன்று மூளை நல்ல நிலையிலுள்ளவர்கள் சொன்னால் யாரும் செவி கொடுப்பதேயில்லை. வாழ்க்கை வறண்டு விட்டதுபோல மக்களின் கற்பனை வளமும் குறைந்து விட்டது.

காப்பியடிப்பது தலைசிறந்தசாதனை—எமாற்றுவது திறமை—கொலை செய்வது வீரம்—திருடுவது கலை—கற்பனை கூறுவது வாழ்க்கை வாழ்வதற்கே என்ற வேதாந்த விளக்கம்! பைத்தியக்கார உலகத்திலே கிறுக்கனுக்குத் தங்க கிரீடம்!

இந்த உலகத்தில் சிவா வாழ்கிறான் வளமாக! ஆனால் அவன் வாழ்க்கையிலே ‘பழையசிவா’ இல்லை; புதிய ‘கலை’ இருக்கிறது. என் சிந்தனையை அப்போது காற்றிலேகலந்து வந்த பாட்டு கலைத்தது!

“பலே ஜோர் பலே ஜோர் கலை யுலகவாசம்—நான்பார்த்து விட்டேன் பார்த்து விட்டேன் எல்லாம் பகல் வேஷம்” பிச்சைக் காரனின் அந்த இசை இன்னும் என் இதயத்தை விட்டு அகலவே இல்லை!

ஆம், எல்லாம் பகல்வேஷம்! கலை மேக்கப்! அவர்கள் வாழ்மிடந்தான் கலையுலகம்! பலே ஜோர்..... பலே ஜோர்..... மலே.....!

கடவுள் புரட்சிவேலாயுதம்

அன்புள்ளவர்களே!

ஐந்து கரத்தான் முன்னர், நித்திய பிரம்மசகாரி நாரதர் இருகண்ணிகளின் உடல் உறுப்புக்களை வர்ணித்துக் கொண்டே வந்தார் என்று பார்த்தோ மல்லவா? அது இன்னும் முடியவில்லை. தொடருகிறது தொடருங்கள்:—

கண்டம்:

குறுகலும் நீளமும், பருத்தலும் உரோமங்களை யுடைத்தாலும், நேர்ந்திருத்தலும், மடிப்புறலும் இல்லாமற் கழுக மரத்தினை நாணச் செய்து நான்கு அங்குலத்தோடு மூன்று ரேகைகள் பொருந்தி அழகு நிறைந்திருக்கின்ற கண்டத்தை யுடைய இளம் பெண்கள் அவர்கள்.

மோவாய்

இருபகுப் பாதலும்-பள்ள மிசைதலும், நரம்பு முரோமமும், மருவுதலும், குறுகுதலும், நீண்டிருத்தலும், வளைந்திருத்தலும், வற்றி இருத்தலும் இரு விரலளவில் வட்டமாய்த் தடையுடையதாய் எழில் கொண்டு இன்பத் தருவனவாகிய மோவாயினை யுடைய மோகினிகள்.

கீழ் அதரம்

சிறந்த பவளத் துண்டுபோல் திரண்டு இரு பக்கமும் சூவித்து அழகிய ரேகை யொன்று பொருந்திப் பிரகாசிக்கின்ற கீழ் அதரம் உடைய கோமளவல்லிகள்.

மேலதரம்

கீழ் அதரத்திற்கு மேல் சற்றுயர்ந்து வனப்பு வாய்ந்திருக்கின்ற மேலதர முடைய மேனியை வனப்புடையவர்கள்.

வாய்

மத்தியில் இரேகை யாழ்ந்திருத்தல், வீங்கல், மதரநக் கருகியிருத்தல், வெளுத்திருத்தல், மருவுறல், தொங்கல், உரோமமுறல், மேலும் கீழும் ஒவ்வாது இடைவிட்டிருத்தல் முதலியன வகன்று பவளத்தை யொத்துச் சிறந்திருக்கின்ற வாயினை யுடைய வண்ணக் கொடிகள்.

பற்கள்

பரவியும், உயர்ந்தும், அகன்றும் நீண்டும் பசுமையுற்றும், பொன்னிறமாயும், கறுத்துத் துன்புறுத்துகின்ற சூற்றங்கள் இல்லாமல் மயிலிறகின்னடிகளையும் வெளுத்த தரளங்களையும், முல்லை யரும்புகளையும் மொத்து வெண்மையாகவும் திருத்த மாகவும் இருக்கின்ற முப்பத்திரண்டு பற்களையுடைய பளிங்குச் சிலைகள்.

நா

கடனமும், வெண்ணிறமும், கருமையும் நீட்சியும் பருத்தலும், விலகலும் இல்லாமல் சிவந்த வண்ணமாய் மிருதுவாயிருக்கின்ற நா வினையுடைய நல்லவர்கள்.

உண்று

வெண்மையும் கருமையும் வண்மையும் உயர்வும் நீட்சியும் பொருந்தி யிருத்தலாகிய சூற்றங்களின்றி வெண்ணென்று சொல்லும்படி மிருது வெய்திச் சாதிவிக் கத்தினுஞ் சிவந்து செழுமை பொருந்தி யிருக்கின்ற உண்று வினையுடைய உத்தமிகள்.

முரல்

கண்கள் இருகாலமும், கபோலஞ் சுழியாமலும், புற்கள் தோன்றாமலும், வறிது நண்குபரியாமலும் மிகு நகை செய்யாமலும் விளங்கு

கின்ற மூரலையுடைய முத்துமணிகள் அவர்கள்.

நாசி

வளைதல், கறுத்தல், சிவத்தல், நுனியிலும் இடையிலும் பள்ளமுறல், இலக்கண வளவிற குறுகுதல் முதலான சூற்றங்களின்றி துளைகள் சிறுத்து இருபக்கங்களுஞ் சற்றுயர்ந்து எள்ளின் மலரை யொத்து இரண்டு முன்தரம் அதிசயமுற மெல்லுதும்மலின்றிக் கல்லெனத் தும்முதலில்லாத நக்சிமை நாரீமணிகள்.

கபோலங்கள்

வண்மையுறலும், பள்ளமாதலும் உரோமம் பொருந்துதலும் இல்லாமல், கண்ணடி யொன்றே யன்றி மற்றவைகட் கொப்பாகாத வட்டமாய்த், தசையையுடைத்தாய் அமைந்திருக்கின்ற கோபலங்களை யுடைய கன்னிகள்.

விழிகள்

யாணை, ஆதி, எருமை இவைகளுடைய கண்களைப் போலிருத்தலும், வட்டமாதலும், சூற்றமுறவலஞ்சுழித்தலும் உயர்ந்திருத்தலும், மாறுதலை யுடைத்தாலும், புறவினது கண்ணிற மொத்தலும். இல்லாமல் தெளிந்த நீல மணி போலச் சிறப்புறக் கறுத்து வேண்மையொளி கொண்டு கடைபிற செவ்வரி பரந்து நெருங்கிய கருமை வாய்ந்த மெல்லிய உரோமங்களைப் பொருந்தி விளங்குகின்ற நீண்ட விழிகளை உடைய மாதர்கள்.

கண்ணிறமகள்

உரோமம் இடைவிட்டிருத்தலும், பொண்ணிறமெய்தலும், பருத்தலும், நீளமும் இல்லாத கண்ணிமைகள் அக்கண்ணியர்களுக்குண்டு.

புருவங்கள்

உரோமம் பருத்திருத்தலும், நீண்டிருத்தலும், பொன்னிற முற்றிருத்தலும், வண்மையின்றி வளப்பகன்று இடைவிட்டிருத்தலும் இல்லாமல் ஒன்றோடொன்று நெருங்காமல் போர் செய்யும் வில்லிப் போன்று விளங்குகின்ற புருவங்களை உடையவர்கள்.

செவிகள்

இகழத்தக்க நரம்பும் உரோமமும் முண்டாகி மேல் வளைந்து உயர்ந்திருக்கின்ற சூற்றங்க எல்லாமல் உன்னைத் தண்டினைப் போல் நீட்சியுற்று மலரிதழை யொத்து, நம்சுழிகளை யுடையனவாய் விளங்குகின்ற செவிகளை யுடையவர்கள்.

நுதல்

நரம்பும் உரோமங்களும் இல்லாமல், நவக்கிரக சக்கரரேகையைப் பொருந்தி மூவிரல் அகலமாய், பாதி மூலம் வடிவங்கொண்டு பிரகாசிக்கின்ற நுதலினை யுடையவர்கள்.

முழுமதியைப் பழித்து, குளிர்ச்சி பொருந்திய ஆகாய கங்கையிற் பூத்த தாமரை மலரை யொத்துச் சிமந்த ரேகைகளை வாய்ந்து, நீண்டு விளங்குகின்ற முகம் படைத்தவர்கள்.

கூந்தல்

வீங்கலும், நீளலும், விரிதலுமுறமல், இளம் பூ வரும்புபோல் சிமந்த ரேகைகளை வாய்ந்து முட்டை உயர்ந்து வட்டமாய் அழகு நிறைந்திருக்கின்ற பிடரி, மத்தகம், சென்னி ஆகிய மூன்றினையும் இடையிடை வெளிக் கோற்றுதல். மிக்குறுத்துதல், நீளல், துளியில் பிளப்புற்றிருத்தல், சிவந்த பொன்னிற மாதல், வண்மை யணுகுதல், வாட்ட மில்லாதிருத்தல், சடை பற்றி யிருத்தல் முதலிய சூற்றங்க எல்லாமல் வண்டினம் தொடர்ந்தது போன்றும், கருமை கொண்டிருத்தது போன்றும், மேகங்கள் கண்படுத் திருப்பன போன்றும், கூந்தற் பனியினைப் போன்று மிருந்து கண்டவர்கள் வியப்பெய்த நீண்டு, பரிமளித்து, நெய்த்து, திரண்டு தாழ்ந்துபூங்கொத்துகளைப் பொருந்தி இதனின் மிக்க கறுப்பு

நான் ஏன் நாத்திகள்

[22-ம் பக்கத் தோடர்ச்சி]

ஐரோப்பாவின் அறிவு அபிவிருத்தி என்னும் தூலை எழுதிய ஐரோப்பா டிரேப்பர் என்பவர் மட்டும் மறு உலகத்தின் வெளிச்சக் கிரணம் ஒன்று மில்லாமலே எழுதி முடித்திருக்கலாமோ?

பைபிளின் முதல் நூலாகிய ஆதியாகமம் என்னும் நூலை எழுதியவர்

பில்லி யென்று சொல்லத்தக்க தாக விளங்குகின்ற கூந்தலினையும் உடையவர்கள்.

அன்பர்களே! ஓரளவு நாரதப் பிரம்மம் உள்ளம் கால் முதல் உச்சி வரையில் உருப்புகளையும்-உரோமங்களையும் விடாமல் வர்ணித்து விட்டார். இத்துடன் நின்றுவிடவில்லை 'இஃதன்றியும்' என்று ஆரம்பிக்கின்றார் படியுங்கள்.

இஃதன்றியும் புருவமத்தியிலும் நாசி நுனியிலும், நிதம்பப் புறத்திலும், கைகளினிடத்திலும், கழுத்தினிடத்திலும், செவிகளிடத்திலும், கபோலத்தினிடத்திலும் இடப்பக்கத்திலும், கொங்கைகள் வலப்பக்கத்திலும் சிவந்த மறுவைப் பெற்றிருக்கின்றோரும், திரண்டு அழகு பொருந்திய நெற்றியிலே வடித்தெடுத்த முத்தலைச் சூலவிரேகையைப் பெற்றோரும், கைகளிலும் மார்பிலும் கொப்பூழிலும், நாசியிலும் வலப்புறத்திலும், அல்கு லைப்புறத்திலும் வல சுழியை பொருந்தி யிருக்கின்றோரும், பிடரி வலப்புறத்தில் இரண்டு வலசுழியைப் பெற்றோரும், அல்குலைப்புறத்தில் வண்டியைப் போலும் நம்சுழிகளை யுற்றோரும், மார் என்றால், விநாயகப் பெருமானே! என்னால் வருணிக்கப்பெற்ற எழிலரசிகளின் பாதங்களில் வீழ்ந்து வணங்காதவர்கள். அதுமட்டுமா? கேளுங்கள் ஐயனே! கேளுங்கள்!

நாசி நுனியிற் கறுத்த மறுவை யுடையோரும், புறங்காலிலும் அல்குலத்தத்திலும் சிறு மச்சங்களைப் போன்ற வடுவைப் பெற்றோரும், நிதம்பம் தொடங்கி யல்குல் வரையில் ஒரு சுழியை நிறைந்திருக்கப் படைத்தோரும். அல்குல் முதல்

(28-ம் பக்கம் பார்க்க)

மீது தேவன் ஆவகாணம் செய் திருந்தது என்பதை யார் நம்புவார்?

டார்வின் மட்டும், தானே ஆராய்ந்து தானே உண்மையைக் கண்டு, தாலுக்கவே எழுதியிருக்க வேண்டுமோ?

ஆண்டவனுடைய செயல்கள் மனிதனுடைய செயல்களை விட மிகவும் உயர்வானவையாக இருத்தல் வேண்டாமா? பைபிள் எழுதியவர்கள் எல்லாம் உண்மையில் தேவ அருள் பெற்றவர்கள் என்றால், அப்படித்தகம் இதர புத்தகங்களை விடச் சிறந்ததாக இருக்க வேண்டாமா?

உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்லுகின்றேன் சில சிலைகள் தேவன் அருள் பெற்றவர்களால் செதுக்கப்பட்டது என்று விவாதிக்கப்பட்டால், அச்சிலைகள் தேவன் அருள் பெற்றவர்கள் செதுக்கிய சிலைகளைவிட மிக்க சிறப்பாக இருக்க வேண்டுமல்லவா?

வீனஸ்-டி-மீலே, மனிதனுடைய வேலைதான் என்று ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டால் தேவ அருள் பெற்ற எந்தச் சிற்பிகளையும் எவரும் நிச்சயமாக நம்பமாட்டார்கள். அதனைவிட உயர்ந்த சிலை ஒன்றை காணும் வரையில் நிச்சயமாக தேவன் அருள் பெற்ற சிற்பிகளை எவரும் நம்ப முடியாது.

சாலமோன் சங்கீதம் என்னும் நூலை எழுதியது இறைவனுடைய அபார அருளால்தான், என்று அறிவுள்ள எந்த மனிதனாவது முடிவு கூற முடியுமா? ஆனால், ஸீயர் பிரலாபம் மட்டும் தேவ அருள் பெறாத ஒருவர் எழுதியது என முடிவு செய்யக்கூடும் போலும்!

நாம் தவறிப் போவது சகஜம் தான். ஆனால் இவியட் என்னும் நூல் எந்தார் என்னும் நூலைவிட உயர்ந்தது என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. ஹக்கெய், ஹொலியா, இவர்களுடைய நூலை விட, இவியட்டை நான் உயர்வாகக் கொள்ளுகிறேன். அச்சிலை ஹெரி மியாவுக்கு உயர்ந்தவன். வேட்கன் பியர் எழுதிய நூல்கள் உலகத்திலுள்ள எல்லா தெய்வீக நூல்களையும் விட அளவுக் கடங்காத மேன்மையை உடையது.

(அடுத்த இதழில் முடியும்)

யாகவே சில ஆண்டுகள் பொழியவே பூமியின் பள்ளத் தாக்குகள் நிறைந்து, கடல்களாகவும், ஆறுகளாகவும், நதிகளாகவுமாற ஆரம்பித்தன. பூமியானது மேலும் மேலும் குளிரவும் நீரானது ஆவியாக மாறி மீண்டும் மேகமாக உருவடைந்து மழை பொழியவுமான வேலை தொடர்ந்து நடைபெற ஆரம்பித்தன.

கடல் தோன்றிய காலத்தில் கடலின் நீர் உப்பாக இருக்கவில்லை. தற்போதைய கடல் நீர்ப்பாம்பு கலந்திருப்பானேன்? கடலிலிருந்து சூரிய வெப்பத்தால் நீராவியாக மாறின நேரத்தில் கடலில் உள்ள உப்பை ஆவியாக மாற்றுவதில்லை. ஆகவே ஏன் உப்பு கடலில் இருக்கிறது என்பதற்கு திரவ நிலையிலிருந்து திட நிலையை யடைய ஆரம்பித்த காலத்தில் பூமியில் ஏற்பட்ட மாறுதல்களினால்—ஆறுகள் கடலில் கலக்கும்போது நீண்ட காலத்து மண்ணை அரித்தோடும் மண்ணிலுள்ள உப்பை கடலில் கலக்கச் செய்து உப்பான என்பது விஞ்ஞானிகளின் முடிவு.

ஐரலாந்தில் வாழ்ந்த ஜோலி எனும் விஞ்ஞானி ஐம்பது வருடங்களுக்கு முன் உலகம் தோன்றியதை ஆராய்ச்சி செய்த நேரத்தில் அவர் கடலில் ஒவ்வொரு வருடமும் உலகத்திலுள்ள ஆறுகள் கொண்டு வந்து சேர்க்கும் சோடிய உப்பின் நிறை 15½ கோடி டன் என கணக்கிட்டார். இது ஒவ்வொரு வருடமும் கலக்கும் சோடியத்தின் நிறை. கடலில் உள்ள பலவகை உள்ள சோடிய உப்பின் மொத்த நிறை 126 கோடி ஆகவே ஆறுகள் ஒரே யளவில் வருடத்தோறும் ஒரேயளவில் உப்பை கடலில் சேர்த்து வைத்திருந்தால் பூமியின் வயது சுமார் 8½ கோடி வருடமாக இருக்கும் என ஜோலி கூறினார்.

ஜோலியின் கணக்குப்படி, பார்க்கும்போது உலகின் தோற்றத்தை கண்டு பிடித்து விட்டதாகவே தெரியும். ஆனால் கடலில் உப்புகள் சேர்வதற்கு முன்பு கடலில் உப்புகள் கரைந்திருந்தனவா—அப்படி யிருந்தால் எவ்வளவு? மேலும் கடல் தோன்றுவதற்கு முன்னமே பூமியானது சூரியனிடமிருந்து பிரிந்து

விட்டதே என்பது போன்ற கேள்விகள் விஞ்ஞானிகள் உள்ளத்தில் எழலாயிற்று. இது தற்கிடை யில் உயிர்தால் வல்லுநர்கள் பூமியில் உயிரினங்கள் தோன்றியதை கொண்டு உலகின் வயதை 33 கோடி வருடங்கள் என நிர்ணயித்தனர். இதை புத்தத்துவ அறிஞர்களும் ஏற்றுக்கொண்டனர்.

பூமியின் வயது 8½ கோடியிலிருந்து 33 கோடியாக உயர்ந்ததல்லவா? பெளதிக ஆராய்ச்சியாளர் பூமியிலுள்ள பாறைகள் தம்முள்—அடக்கிய வெப்பத்தை இழக்கும் அளவையென்கொண்டு—கடல் வின் என்ற அறிஞர் பூமியின் தோற்றம் சுமார் 2½ கோடி அல்லது 6½ கோடி வருடமாக இருக்கலாமென கூறினார். புத்தத்துவ ஆராய்ச்சியாளரின் கொள்கையும் உயிரின வல்லுநர்களின் கொள்கையும் ஒன்றுபடுக்க பெளதிக ஆராய்ச்சியாளர் கொள்கைப்படி வேறாக இருக்க நேரிடுகிறதே என விஞ்ஞானிகள் திகைத்தனர்.

இருபதாம் நூற்றாண்டில் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட விந்நைகளில் ரேடியம் எனும் உலோகமும் அதிலிருந்து வெளியிடுகிற கதிரியக்கத்தைப் பற்றிய செய்திகளுமாகும். ரேடிய உலகத்தினின்றும் வெளிப்படும் வெப்ப நிலையை வைத்து கணக்கிட்டு ரசாயன அறிஞர்கள் சுமார் 185 கோடி வருடங்களில் உலகம் தோன்றியிருக்கலாமென கூறினர். அதற்கு பிறகு நீர் என்ற அறிஞர் செய்த சோதனை கொண்டு எடின்பரோவில் பேராசிரியராக இருந்த ஹோம்ஸ் மேற் கூறிய 185 கோடி வருடங்கள் என்ற முடிவும் தவறானது எனவும் உலகம் தோன்றி 335 கோடி வருடங்கள் என தம் ஆராய்ச்சியால் வெளிப்படுத்தினார்.

தற்காலத்திய விஞ்ஞான அறிஞர்கள் ஹோம்ஸ் கூறிய கணக்கை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்றனர் என்றாலும் இதுதான் உண்மை என அறுதியிட்டு கூறவில்லை! உலகின் வயதைப் பற்றிய நிர்ணயம் எப்படி இருந்த போதிலும் உலகின் தோற்றத்தை மட்டும் மேற் கூறியவற்றை எல்லா விஞ்ஞானிகளிடையேயும் ஒற்றுமையான அபிப்பிராயம் உள்ளது.

கடவுள் புராணம்

[26-ம் பக்கம் தொடர்ச்சி]

வயிறுளவும் ஒரு சமியைப் பொருந்தினோரும், நிதம்பம் முதல் வயிறுளவும் இருசமிகளை யடைந்தோரும், விழிகளிற் சமீபம் மருவினோரும், நீண்ட நெற்றியில் வலச் சமீபுடையோரும், கூந்தலில் வலமும், இடமமான சமிகளை வாய்ந்தோரும், அரையின் மத்தியிலும் செவிகளிலும் கண்டத்திலும் குழல் வளர்ச்சியினுச்சியிலும் சமிகளைப் பெற்றோரும், நித்திரைப் பழிபுங் காலத்தில் பற்களைக் கடிக்கின்றோரும், ஆகிய குற்றங்கள் உடையவர்கள் அனைவரும் என்னால் எடுத்துக் கூறப்பட்ட அழகிகளைத் தரிசனம் செய்யாதவர்கள். ஆகவே ஐயனே! ஆனைமுகத்து அப்பனே! அடியவரை யாட்கொள்ளும் மெய்பனே இந்த அழகு மக்கைகளை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று வேண்டுகிறேன்.

உடனே ஐந்து கரத்தான், ஆனைமுக அழகன் “ஆகா நாரதரே! ஏற்றுக் கொள்கிறேன் அழைத்துவாரிர் அந்த அழகிகளை. ஏற்பாடு செய்யுங்கள் திருமணத்திற்கு” என்று சம்மதம் தந்துவிட்டார்.

திருமண காலத்தில் நடைபெற இருக்கும் காமரங்களை—அதுவும் கடவுள் புராணம் நமக்கு காட்டும் காம ரசம் எழுப்பும் நிகழ்ச்சிகளை அடுத்த இதழில் பார்ப்போம். ஏன்? தெரிந்து கொள்வதற்காக அல்ல திருந்தி கொள்வதற்காக? கடவுள் புராணங்களின் கண்ணியமற்றப் போக்கை—இழிவானமனப் பான்மையை எடுத்து விளக்குவதற்காக! —தொடரும்

யம் உள்ளது.

0 0 0

மேலைய நாடுகளிலே ஆராய்ச்சி இங்கே பூமியை பாயாக சுருட்டிய கதைபும், அதல், சதல், பாதல லோகங்களும் ஏழு கடல்களும் இருப்பதாக கூறியும்—நம்பியும்—நம்புவார்களே ஏமாற்றிக் கொண்டும் வருகின்றனர்! இந்த நிலை என்றுதான் நீங்குமோ அன்றுதான் மேலைய நாட்டினரைப் போன்று ஆராயவும் பல அரிய உண்மைகளை கண்டு பிடிக்கவும் முடியும்.

கெரியுமா?

1. இந்திய ரயில்வே பிரயாணிகளிடமிருந்து கிடைக்கும் வருமானத்தில் நூற்றுக்கு எத்தனை ரூபாய் வீதம் மூன்றாவது வகுப்புப் பிரயாணிகளிடமிருந்து கிடைக்கிறது?

- (அ) 52 ரூபாய்
(ஆ) 67 ரூபாய்
(இ) 88 ரூபாய்

2. பாலேவனங்களில் காடு வளர்ப்பது பற்றிய மத்திய ஆராய்ச்சி நிலையம் எங்கு உள்ளது?

- (அ) டில்லியில்
(ஆ) ஜோத்பூரில்
(இ) ஜெய்சால்மீரில்

(3) நடப்பு வருஷத்தில், கோதுமை சாகுபடி விஸ்தீர்ணம், 1952-53-ம் வருஷத்திலிருந்ததைக் காட்டிலும் எவ்வளவு அதிகம்?

- (அ) 75,000 ஏக்கரா
(ஆ) 90,000 ஏக்கரா
(இ) 1,50,000 ஏக்கரா

4. எல்லாரும் தாராளமாகப் பணம் செலுத்த வேண்டுமென்று பிரதம மந்திரி வேண்டுகோள் விடுத்துள்ள, தேசியத் திட்டக் கடனுக்குக் கொடுக்கப்படும் வட்டி விகிதம் எவ்வளவு?

- (அ) 1½ சதவிகிதம்
(ஆ) 2½ சதவிகிதம்
(இ) 3½ சதவிகிதம்

பின்வரும் வாக்கியங்களில் எது சரி?

(அ) தாமோதர் நதிப் பள்ளத்தாக்குத் திட்டத்தில், கல்கத்தாவிலிருந்து, ராஷிகஞ்ச் நிலக்கரிச் சுரங்கப் பிரதேசத்துக்கு கால்வாய் ஒன்றை வெட்டுவதற்குத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது;

(ஆ) கக்ராபார் அணைத்திட்டத்தின் கீழ், கடலிலிருந்து கக்ராபார் அணைவரையிலும், மேற்கொண்டு 50 மைல் தூரம் வரையிலும், கப்பல் போக்கு வரத்துக்கு ஏற்ற கால்வாய்களை ஏற்படுத்துவதற்குத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது;

(இ) ஹீராகுத் அணைத் திட்டத்தின் கீழ், மஹாநதியில், கடலிலிருந்து சுமார் 300 மைல் தூரம்

இலக்கணப் பகுதி

இலக்கணப் பாடத்திற்கு முன் இதோ ஒரு சிறு பாடம்

சாதாரணமாகப் பத்திரிகைகளில் வரும் கதைகளையும், கட்டுரைகளையும், செய்திகளையும் படித்து விட்டுப் பத்திரிகையை எறிந்து விட்டு, படித்த வற்றையும் கருத்தில் வைக்க வேண்டுமென்கிற அவசியமும், பொறுப்புமின்றிப் படித்த மறு கணமே மறந்துவிடும் பழக்கத்தைப் போன்று இலக்கணப் பாடத்தில் நடந்து கொள்ளக் கூடாது.

நன்றாக ஊன்றிப் படித்தும், படித்த வற்றை மனதில் நிறுத்தியும், திருப்பித் திருப்பி மனதுக்குள்ளேயே ஞாபகப் படுத்திக் கொண்டும், தோழர்கள் ஒருவருக் கொருவர் உரையாடல் போலச் சொல்லிக் கொண்டும், மறந்து போகாத நிலையில் அவற்றை வளர்த்துக் கொண்டால் தான் இலக்கணம் பயின்ற தின் பயனை அனுபவிக்க முடியும் என்பதை வாசகர்கள் ஒவ்வொருவரும் நினைவிலிருத்திக் கொள்வீர்களாக.

பாடம் 1

எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி என்னும் ஐந்திலக்கணங்களில், முதலாவதாக எழுத்திலக்கணத்தைப் பற்றி எடுத்துக் கொள்வோம்.

உயிரெழுத்துக்கள் பன்னிரண்டு. அவை குறில், நெடில் என இரு வகைப்படும். அவையாவன:—

அ—இ—உ—எ—ஓ

இவ்வைந்தும் குற்றெழுத்துக்கள் (குறில்) எனப்படும்.

அதாவது குறுகி ஒலிக்கக் கூடியவை.

வரையில் கப்பல் போக்குவரத்துக்கு வசதி செய்யப்படும்.

விடைகள்: 1-(இ), 2-(ஆ), 3-(இ), 4-(இ), 5-(எல்லா விடைகளும் சரி)

ஆ—ஈ—ஊ—ஏ—ஐ—ஒ—ஔ.

இவ்வேழும் நெட்டெழுத்துக்கள். (நெடில்) எனப்படும்; அதாவது நீண்டு ஒலிக்கக் கூடியவை.

இவை போக ஆய்தவெழுத்து என்று ஒன்றுண்டு. —: இவ்வாய்த வெழுத்து, சில சொற்களின் நடுவில் வரும், அதைப் பின்னர் விவரிப்போம்.

மெய், (உடல்) யெழுத்துக்கள் பதினெட்டு, அவை வல்லினம், மெல்லினம், இடையினம் என மூவகைப்படும், அவையாவன;

க்—க்—ட்—த்—த்—த்.

இவ்வாறும் வல்லெழுத்து (வல்லினம்) எனப்படும், அவன்மையாக ஒலிக்கக்

ங்—ஞ்—ண்—ந்—ம்—ன்.

இவ்வாறும் மெல்லெழுத்துக்கள், (மெல்லினம்) எனப்படும், அதாவது, மென்மையாக ஒலிக்கக் கூடியவை.

ய்—ர்—ல்—வ்—...ய்—ர்

இவ்வாறும் இடையெழுத்துக்கள், (இடையினம்) எனப்படும், அதாவது வன்மையுமின்றி, மென்மையுமின்றி நடுத்தரமாக ஒலிக்கக் கூடியவை.

இம் மெய்யெழுத்துக்கள் பதினெட்டுடன், மேற்சொன்ன உயிரெழுத்துக்கள் பன்னிரண்டும் சேருவதால் (18×12=216) இரு நூற்றுப் பதினாறு எழுத்துக்கள் ஆகின்றன. இவை, உயிர் மெய்யெழுத்துக்கள் எனப்படும்.

க. முதல் னௌ. ஈறாக உள்ள எழுத்துக்களே உயிர் மெய்யெழுத்துக்களாம்.

ஆகவே,

உயிரெழுத்துக்கள் 12, மெய்யெழுத்துக்கள் 18, உயிர் மெய்யெழுத்துக்கள் 216, ஆய்த வெழுத்து 1. ஆக 247 எழுத்துக்களே தமிழ் மொழியின் எழுத்துக்களாம்.

[தொடரும்]

சிறு கதை

சந்தேகம் செய்த சதி

.....விருதை ந. இராமசாமி.....

அந்த வாடாமல்லிகை மொக்கு மலரக்கூடச் செய்யாமல் கருகிப் போவதைக் காணச் சகியாதவனும் தவித்தான் சோமநாதன்.

அவனுக்கு ஈன்றாகத் தெரியும் அவள் தன்னை துளி அளவுகூட விரும்பவில்லை என்று. ஆனால் தன்னை அவள் காட்டி வரும் அன்பு சகோதர பாசமெனும் உள்ளத்திலே பிறந்தது. அவனும் அவ்வாறே அவளைக் கருதினான்—நடைமுறையில் பழகியும் வந்தான். இந்த உண்மை நிலைக்கு மாறாக....

ரேவதியையும் சோமநாதனையும் பதிகளாக்கித் திருவதென்று சோமநாதனாக நிற்கிறார் ஈசுவரன்.

“விடப்படவில்லாத வாழ்க்கை அமைத்து தருவதற்குத் தாலு நீங்கள் இவ்வளவு பாடுபட வேண்டும். என்னதான் எடுத்தோதினாலும் ரேவதியை நிச்சயமாக நான் மணந்துகொள்ள முடியாது”

“முடியாதா? முடித்து வைக்கிறேனே இல்லையா என்று பார். மீறினால் என் சொத்து சகத்தில் உனக்கு கால் காசுகூட கிடைக்காது”

“அவருக்கும் கால் காசு கூட வேண்டாம். எனக்கும் வேண்டாம். நானும் எங்காவது போய் விடுகிறேன். இந்தத் திருமணம் மட்டும் நடைபெற்றவே கூடாது.”

இவ்வாறு பலத்த விவாதம் நடந்தது சோமநாதன் — ஈசுவரன் — ரேவதி ஆகிய மூவருக்குமிடையே!

கூண்டிலடைபட்ட பறவைகளைப் போல சோமநாதனும் — ரேவதியும் தப்பிப் போகமுடியா தென்பது ஈசுவரனின் திட்டவட்டமான முடிவு.

திருமண நாளும் நிச்சயித்து விட்டிட்டார். ஊரெங்கும் ஈசுவரனின் பெருந்தன்மையைப் பற்றி ஒரே பேச்சு. முதலில் திருமணமாவது நடக்கிறதாவது என்று அலட்சிய

மாக பேசியவர்கள் இப்போது ஆச்சரியத்தில் மூழ்கினர். “இதுவல்லவோ பெரிய மனிதத் தன்மை” என்றெண்ணி வியந்தனர்.

உண்மைதான். வியப்படைந்து ஊரார் பேசுவதில் சிறியாயும் உள்ளது.

ரேவதி...எவனோ ஒரு வாழ் முடியாதவன் வீட்டுத் தோட்டத்திலே மலர்ந்த முல்லை. அதைப் பேணி வளர்த்தவர் ஈசுவரன். அவருடைய வீட்டில் பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வேலைசெய்து கொண்டிருந்த வேலைக்காரி செல்லத்தின் புதல்வி ரேவதி!

சோமநாதன் — அவருடைய சொந்தமகன்.

முதலாளியின் மகனுக்கும் வேலைக்காரியின் மகனுக்கும்—திருமணம்! அதுவும் மணம் புரிந்து கொள்ள வேண்டிய அவ் இருவருடைய சம்மதமும் இல்லாமல். உடன் பிறந்தவர்களைப் போல உறையாடி வாழ்ந்தவர்களை கணவன் மனைவியாக கட்டிவைக்கும்

சிறுவர் சிறுகதைகள்

பூவண்ணன் எழுதியவை

★

பச்சைப் பாவாடை	0-8
போம்மை வண்டி	0-8
சேரநாட்டு வீரன்	0-8
பாபு சர்க்கல்	0-8
திருக்குறள் கதைகள் I	0-8
திருக்குறள் கதைகள் II	0-8
திருக்குறள் கதைகள் III	0-8
திருக்குறள் கதைகள் IV	0-8
வேடிக்கைக் கதைகள் I	0-8
வேடிக்கைக் கதைகள் II	0-8

ஸ்ரீமகள் கம்பெனி

சென்னை-1.

கொடுமையைப் பற்றி ஊராருக்குக் கவலையில்லை. உயர்வு தாழ்வு பேதம் பார்க்காமல் வேலைக்காரியின் மகனுக்கு தன் மகனை கணவனாக்கி வைக்கிறாரே ஈசுவரன் அவருடைய பெருமையே பெருமை எனப் பாமாலை பாடினர்.

இரும்புப் பெட்டியே இதயப் பெட்டி. அதன் ஓசையே அவருடைய ஆசை—உயிர் எல்லாம்.

இதனை நினைக்குந் தோறும் ரேவதிக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. செல்வச் செறுக்குடைய இந்தச் சீமான் எதற்காக நம்மை வளர்த்தார் இப்போது மகனுக்கு நம்மை மனைவியாக்க இப்படி ஏன் பாத பாடு படுத்துகிறார் என்றெல்லாம் எண்ணினாள் அவள். வினாக்களை எழுப்பும் இதயத்திலே விடைகள் பிறக்க வழியில்லை—போதிய விளக்கமும் கிடைக்கவில்லை.

மூடச் சமூகத்தின் முன்னணித்தலைவர்—பணம் படைத்தோர் புரியும் பாதகச் செயல்களுக்கு நேரடியான விடாஸ்—ஏழை எளியோரின் பகிரங்கமான எதிரி—கரன்விகத்தைகளை கொள்ளையடித்தேனும் சேர்த்து வைக்கும் சூராதிரி சூரர்—நமது தந்தை. தாய் தந்தையல்லா அனாதை — கேள்வி கேட்பாற்ற அபலை — அவருடைய சாஸ்திரப் படியே பொருத்தமில்லாத ஹோடி — ரேவதி — அவளை என் மனைவியாக்கி வைப்பதில் ஏன் இந்த அக்கரை அவருக்கு என்று ஆர அமர யோசித்துப் பார்த்துவிட்டான்—சோமநாதன். ஒன்றும் புலப்படவில்லை அவனுக்கு.

திருமணம் தேவையில்லை என்றால் தற்கொலை செய்து கொள்ளுவதைத் தவிர வேறு வழியே இல்லை ரேவதிக்கு.

தன்கையைப்போல் பாவித்து பழகிய ரேவதியை மணக்க மனமில்லா விடில் பங்களா வாழ்வைத் துறந்து பரதேசியாகப் போவதைத் தவிர வேறு மார்க்கமே இல்லை சோமநாதனுக்கு.

திருமணநாளுக்கு முந்திய நாள் இரவு—ஈசுவரன் குறுக்கும் நெடுக்குமாக நடந்துகொண்டிருந்தார். துக்க மில்லாததினால் மட்டுமல்ல துயரத்தின் கொடுமையாலும் அவருடைய கண்கள் சிவப்பேறி பயங்க

கரமாய் தோன்றின. உடலிலே பரபரப்பு — கரங்களிலே துடிதுடிப்பு — நிதானமற்று நிலைதழுமாறி உலவியோர்.

வாசந் ததவு அருகில் ஈசுவரனை ஏறஇறங்க பார்த்தபடியே நின்றான் தோட்டக்கார முனிசாமி பணிவோடல் — பயங்கரமாக.

இரவு பன்னிரண்டு என்பதை மனியேராசை உணர்த்திற்று. அதற்குமேல் காத்திருக்க முடியாதென்ற தோரணையில் கையைப் பிசைந்து கொண்டு கடுகடுப்பாக பேச்சை ஆரம்பித்தான் முனிசாமி.

“நேரம் போய்கிட்டே இருக்கு. இனிமேலும் பொறுமையா இருக்க முடியாது என்னாலே. இன்னேரத்திற்குள்ளே என்னென்ன நடந்திருக்குமோ?”

“அதுக்கு என்னை என்னடா பண்ணச் சொல்றே! இப்படி என் முகத்திலே கரியைப் பூசிட்டு ஒடிப் போக போறான்னு தெரியுமா? நானும்தான் கலியாணம் நடந்திடப் போகுதுன்னு கனவு கண்டேன். எல்லாம் ஒரே ஏமாற்றமாய் போச்சு.”

“நடிக்காதீர். இந்தமாதிரி நயவஞ்சக நடவடிக்கை நடத்துவீருன்னு முன்கூட்டியே தெரிஞ்சிருந்தால் வேறே வழியைக் கையாண்டிருப்பேன். ரேவதியை நீர்தான் எங்கேயோ ஒளிச்சு வச்சுக்கிட்டு இப்படி நாடகம் போடுகிறீர்”

“இல்லேடா முனிசாமி; சத்தியமாச்சொல்றேன். ரேவதி எனக்கும் தெரியாமே எங்கேயோதான் ஓடிப் போயிட்டாள் என்னை நம்பு. உன்

பேச்சைக் கேட்டுத்தான் எல்லா ஏற்பாடுகளும் செய்தேன்.”

“செய்திட்டு உமது பணக்காரப் புத்தியையும் காட்டுவிட்டீர் ஈசுவரரே கடைசியாச் சொல்லிட்டேன். காலையிலே சூரியன் உதிக்கிறதுக்குள்ளே ரேவதியை எங்கிட்டே ஒப்படைச்சாகணும். அப்புறம் அவாவிட்டே உண்மையைக் கூறியிருமணத்தை நான் நடத்திவைக்கிறேனா இல்லையான்னு பாரும்.”

சீறும்புலிகூட என்னைப் பார்த்தால் பயப்படுமே.”

“இந்த முனிசாமி அதுவும் தோட்டக்காரப்பயல் பயப்படாமே பேசுறேன்னு சொல்றீரா? எனக் கெல்லவா தெரியும் உமது சொற்பம். என் வாழ்வை இருளாக்கின கொடும்பாவி நீர்.”

அரை நூற்றாண்டாக ஆஸ்திரகத்த எதிர்த்துப் போராடி வெற்றி பெற்ற பேரறிஞன்!

தான் அமர்வதற்கான உயர்ந்த அரியணையை எவர் உதவியும் இல்லாமல் தானே உண்டாக்கி கொண்ட, உழைப்பாவி!

கிண்டல் செய்து கேலி மொழிகளைப் பேசி மதப்பித்தலாட்டத்தை புறங்காட்டி, ஓடச் செய்த வீரன்!

பேரறிஞன் ‘இங்கர்சால்’ வாயாரப் புகழும் பெருமை படைத் தோன்!

வால்டையர்!

அவர் எழுதிய அரிய விவேகமிக்க நாவல்களிலே தலைசிறந்த நாவல். இதுவரையில் வெளிவராத இனையற்ற கருத்துக் காவியம்!

துன்ப உலகம்

அடுத்த இதழில் ஆரம்பமாகிறது.

“இன்னுமா என்னை மிரட்டுறே?”

“உயிர்போகும் வரை மிரட்டு வேன். என் சபதமும் அதுதான். உம்மை வஞ்சம் தீர்க்கணுமுன்னு திட்டமிட்டேன், அதை உடைத் தெறிய பார்க்கிறீர். உமது மகனுக்கு ரேவதியை கட்டிவச்ச நீர் செய்த அனியாயத்திற்கு பரிகாரம் செய்யணுமுன்னு நினைச்சேன். ஆனால் அதையும் நிறைவேற விடாமே ரேவதியை மறைச்ச வைத்து வேடிக்கை காட்டுகிறீர். விடாட்டேன். ஈசுவரரே! விடியற் காலம் ரேவதியை ஒப்படைக்கா விடில் நீர் கைகளிலே விலங்கிட்டு இழுத்துச் செல்லப்படுவீர்—சிறைக் கம்பிகளை எண்ண வேண்டியது தான். உமது செல்வம் அப்போது என்ன செய்கிறதுன்னு பார்க்கிறேன்.”

“வேண்டாம்மா முனிசாமி. கொஞ்சம் பொறுத்துக்கோ. தேடிப் பிடித்து வரேன்.”

அவன் வேகமாக வீட்டை வெளியேறினார். காரை எடுத்துக்கொண்டு கிளம்பினார்.

அவர் புறப்பட்ட வேகத்தையும் கார் சென்ற விரைவையும் கவனித்து நின்ற முனிசாமியின் கண்களில் சற்று முன்பு பறந்த கனல் மாறி நீர் வழிந்தது. விரைந்தோடி வந்த தண்ணீர் துளிகளை துடைத்து விட்டுக் கொண்டான்.

அவனது சிந்தனை சுழன்றது—விரைந்தது கடந்தகால நிகழ்ச்சி நிரலுக்கு.

கடந்த பதினைந்து ஆண்டுகட்கு முன்பு.....அன்றொரு நாள்..... முனிசாமியும் அவனது அருமை மனைவியும் உல்லாசமாக தோட்டத்திலமர்ந்து பேசிக்கொண்டிருந்தனர். வானத்து நிலாவும் தோட்டத்துத் தென்றலும் பணம் படைத் தோருக்குமட்டுமா உரிமையானவை! ஏழை முனிசாமிக்கும் இயற்கை தரும் போதையை—இன்பத்தை அனுபவிக்கும் உரிமை உண்டல் வலா!

காதற் கனிமொழிகளை ‘சினிமா வசனம்’ போல பளார்பளார்ப் என்று பேசாவிட்டாலும் நிலவையும் தென்றலையும் குறிப்பிட்டு—வாணனைகள் பாடாவிட்டாலும் தங்க

[36-ஆம் பக்கம் பார்க்க]

சேரி

புலவர் அழகுவேலன்

சேரி என்ற சொல்லுக்குச் சேர்ந்து வாழும் இடம் என்று பொருள். ஒரு காலத்தில் மேலான பொருளில் வழங்கிய ஒரு சொல் பிற்காலத்தில் பேசுவோர் குறிப்போடு சேர்ந்து இழிந்த பொருளிலும்; அவ்வாறே ஒருசமயம் இழிந்த பொருளில் வழங்கிய ஒருசொல் பிறிதொரு காலத்தில் உயர்ந்த பொருள்பட வழங்கி வருவதும் உலக இயற்கையாயுள்ளது.

எடுத்துக்காட்டாக ‘நாற்றம்’ என்ற சொல் மனம் என்ற பொருளிலேயே வழங்கப்பட்டுள்ளது என்பதைப் ‘புலமும் புலனும் நாற்றமுநீ’ (பரிபாடல்) ‘சுவையொளி யூறேசை நாற்ற மென்றைந்தின்’ (குறள்) என்பவற்றால் அறிகிறோம். இப்பொழுது நாற்றம் வீசுகிறது என்றால் கெட்டவாடை வீசுவதாகவே பொருள் கொள்ளுகின்றோம்.

மற்றொன்று. களி என்ற ஒரு சொல்லிலும்கூட காண்போம். களி என்றால் களிப்பு—மகிழ்ச்சி என்று பொருள் கொள்ளுகின்றோம். கள்—என்ற சொல்லின் வழியாக வந்த சொல்லே அது. கள்—தேன்: மது. “களிபடி மானி காமி கள்வன்” (நன்னூல்) ஆசிரியர் பாடல் கற்பிக்கத் தகாதவர்களில் கள்ளுண்பவனைக் குறிக்கக் களி என்றே கூறினார். திருவள்ளுவரும் “களித்தாளைக் காரணம் காட்டுதல்” என்னுமிடத்தில் கள்ளுண்பவனையே களித்தான் என்று குறித்துள்ளார். இவ்விடங்களில் களி என்றால்—கள்ளுண்டு களித்தலாகிய இழிந்த

பொருளிலேயே அச்சொல் வழங்கியுள்ளது. ஆனால் இக்காலத்தில் “மந்திரியார் மகளிர் களியாட்டத்தில் கலந்து கொண்டார்” என்றால் மகிழ்ச்சி யூட்டும் விளையாட்டுக்களாகிய சூழ்மீ, கோலாட்டம், நாட்டியம் இசையாகிய வற்றில் கலந்து கொண்டார் என்ற பொருள் படுகிறது.

அவ்வாறே மக்கள் சேர்ந்து வாழும் இடம் சேரியாயிற்று; பார்ப்பனச் சேரி, இடைச்சேரி, புதுச்சேரி, கீழைச்சேரி என்பன போல. ஆனால் இக்காலத்தில் சேரி என்றால் பழையர் சேர்ந்து வாழும் இடத்தையே குறிப்பதாக நிற்கின்றது. இவ்வாறு பொருள் திரிந்து வழங்குவதைக் கண்கூடாகக் காண்கின்றோம். சொல் வழக்காற்றால் பொருள் மாறுபட்டது. பொருள் மாறுபட்டதால் மக்களின் மனம் மாறுபட்டது. மனம் மாறியதால் மனம்போல வாழவும் மாறியது. அவ்வாறு மாறிச் சீரழிந்த நிலையிலுள்ள சேரியையும் அங்கு வாழும் மக்களின் நிலையையும்—அவ்விழி நிலையைப் போக்கும் வழியையும் ஆராய்ந்து அறிவோம்.

ஓர் இளைஞன் சிற்றுலாச் செல்லப் புறப்பட்டான். நெல், நிலக்கடலை, மஞ்சள், சோளம் முதலிய தானியங்கள் பசிரிப்பிட்ட நன்செய், புன்செய் நிலங்களைச் சுற்றிப் பார்த்துக் கொண்டே திரும்பினான். வளைந்து வளைந்து வாய்க்காலின் கரையை அடைந்தான். அவ்வாய்க்கால் வழியே நடந்தான். வாய்க்கால் பக்கத்திலிருந்த சேரி வரையிலும் அவனை அழைத்து வந்து விட்டு விட்டுத் தண்ணீர் தங்கும் ஏரி சென்றது. தண்ணீர் ஏரியில் பாய்—இளைஞன் சேரியைப் பார்த்தான். அங்குத் தனக்கென்றே வாழாமல் உறருடைய வாழ்வுக்காக உழைத்து உடல் இளைத்த அருந்தமிழ் மக்களைப் பார்த்தான்.

நாட்டினையும், அரிய கலைகளையும், நாட்டு மக்களையும், அரசாட்சியை

கலைமன்றம்

விற்பனையாளர்

N. தாராபணசாமி

கோலூர் கட்டம்

தேய்ப்புகளும் அஞ்சல் திருச்சி.

யும், அவற்றின் வாழ்வையும் நாள் தோறும் ஊட்டி ஊட்டி வளர்க்கும் தோள்களைப் பார்த்தான். அன்ன வர் உழைப்பைக் கண்டான் அதே நேரத்தில் அவர்கள் உழைப்பை; உழைப்பின் பயனை-உழைக்காமல் அனுபவிக்கும் செல்வர்களின் குறுகிய மனப்பண்பையும் அறிந்தான். அவ்வளவையும் அந்தச் சேரி அவனுக்கு உணர்த்திற்று. அங்குள்ள குடிசைகளெல்லாம் பொத்தலாக இருப்பதை நோக்கினான். இம்நிலைமைக்கு யார் காரணம் என்பதைச் சிந்தித்தான். ஆட்சிதான் காரணம் என்பதையும் புரிந்து கொண்டான்.

குடிசையின் வெளியில் மிளகாய்ச் சாந்து அரைக்கும் அம்மி கிடந்தது. வேலியோரத்தில் ஆடுகள் அசைபோட்டுக் கொண்டிருந்தன. அவ்வாடுகள் அக்குடிசைக்குச் சொந்தமல்ல; அவையும் வாரத்திற்கு வாங்கி வளர்ப்பனவே. மற்றொரு பக்கத்தில் மத்தை ஒடுகின்ற குவியலாகக் கிடப்பதைப் பார்த்தான். உழுது நிலந்திருத்தி—விளைத்து—உலகுக்கு குடிசையில் தேடிப்பார்ப்பதற்கு வேறு எதுவும்கிடையாது. பணக்காரத் திருடர்களின் நாட்டில் என்னதான் கிடைக்கும் ஏழைகளுக்கு என்று ஏங்கினான்.

அடுத்த காட்சி அவனைத் திகைக்கச் செய்தது. இடிந்து பாழாய்ப் போன கோவிலில் எடுப்பாற்றுக் கிடக்கின்ற சிலைகளைப் போல இடிந்த மண்கவரின் பக்கத்தில் ஒரு குழந்தை தாங்கிக் கொண்டிருந்தது. ஒன்று உட்கார்ந்திருந்தது. இன்னொன்று தாயின் மடியில் ஏதேனும் இருக்கிறதா உண்ண என்று இழுத்தது. மற்றொன்று தன் வயிற்றில் ஏதா மில்லை என்பதை எக்கிக் காட்டிற்று. வேறொன்று ஏதாவது கொடுக்கும்படித் தாயின் உயிரை வாங்கிக் கொண்டிருந்தது.

முன்னமே கறையானால் சுவை பார்க்கப்பட்டு, மேலும் மழையும் காற்றும் சேர்ந்து பதம் பார்த்து விடப்பட்ட குடிசை; அக்குடிசையின் வாசலில் பெண்ணொருத்தி வயலுக்குப் போன ஆளனுக்கு உணவு ஆக்கிக் கொண்டு போவதற்காக நெல்லைக் குத்தினாள் இரு கைகளாலும். அவளுடைய கைகள்

மெலிந்து தசையெலாம் வற்றிப் போயிருந்தன. வெய்யிலில் காய்ந்த இரால்போல அவன் கைகள் காணப்பட்டன. முகமோ கலையெலாம் குறைந்த மதிபோல இருந்தது.

ஒரு குடிசையின் அடுப்பிலே புளிக்காத புதுக்கூழ் கொதித்துக் கொண்டிருந்தது. பசி பொறுக்க முடியாமல் குழந்தை அடம்பிடித்து அழுத்தது. சேய் வாடத் தாய் பார்த்திருப்பாளா? தாயே குற்றுயிரோடு தான் இருந்தான்—குழந்தைக்குச் சமாதானம் சொல்லி—இதோ ஆகிவிட்டது பார் என்று கூழைத் துழாவும் அகப்பையை எடுத்துக் காட்டினான். அச் சமாதானத்தினால் பசி நீங்காத குழந்தை இன்னுஞ் சற்று உரத்த குரலில் இசையைப் பாடத் தொடங்கிற்று. அந்தக் குடிசையில் ஆடவன் இடது கையை மடக்கித் தலைக்கு வைத்துக்கொண்டு தூங்கினான்—வானமே கூறை, பூமியே பாய், தன் கையே தலையணை அவனுக்கு. அவனுக்கு ஏது இலவம் பஞ்சின் தலையணை; திண்டு: சோபா முதலியன. அவனுடைய வயிறு முதலாகே முதலாக ஒட்டிக் கிடப்பதைப் பார்த்தான். வயிற்றைப் பார்த்தவன் உழைத்த நீண்ட தோளில் மனத்தைதும் கண்ணையும் வைத்தான். அவன் உள்ளம் என்ன என்ன எண்ணியிருக்கும்? உழைத்த தோள்—உணவிலா வயிறு. உழைத்தவனுக்கு ஏன் உணவில்லை? என்று மட்டுமா எண்ணியிருக்கும்—அவன் எண்ணத்தைச் சொல்லச் சொல் ஏது?

வேறொரு குடிசையிலிருந்து பையன் ஒருவன் ஓடி வந்தான். அவன் வயிறு அப்பொழுதுதான் கூழு குடித்ததால் உப்பி யிருந்தது. அவன் தலைமயிர் எண்ணெய்ப் பசையற்றுக் காய்ந்து பறந்திருந்தது. அதனால் சப்பிய பனக் கொட்டையைப்போன் றிருந்தது, அவன் தலை. ஓடி வந்த பையன் இளைஞனைப் பார்த்து “யாரையா தேடுமே! குப்பனை?” என்று கேட்டான். இளைஞனின் எண்ணமெலாம் உழைத்தவன் கிடக்கும் நிலை, மனைவிரிவை மக்கள் நிலை ஆகியவற்றில் ஆழ்ந்திருந்தமையால் எரிச்சலாகக் “குப்பனை—இல்லை ஒப்பனை!” என்றான். பையன் தேம்பித் தேம்பி அழ ஆரம்பித்தான்

இளைஞனுக்குச் செய்தி புரியவில்லை. மற்றவர்களைக் கேட்டு அவனுக்கு அப்பன் இல்லை என்பதையும்—அவனுடைய மிகுந்த அறியாமையையும் அறிந்தான்.

தமிழ்ச்சி ஒருத்தி வீளைந்த குகரிவானைக் கையிலேந்தி வந்தாள். இளைஞனைப் பார்த்து “ஏஞ்சாமி என்னசாமி? ஏது வேண்டும்? என்று கேட்டாள். அதற்கு இளைஞன் “சேரி, மழையைப் பெற்று மகிழும் பயிர் போலச் செழித்து வாழ வேண்டும்” என்றான். கொம்புத் தேன் போன்று இனிமையுடைய அவன் இவன் பேச்சைக் கேட்க வில்லை. காரணம் என்னென்னவோ இருக்கலாம். எண்ணிப் பாருங்கள் ஏனென்று?

காயும் வெய்யில், கப்புந் குளிர், நிறைந்த இருட்டு, கொட்டும் மழை கொடுமையாக வீசும் அனல்கார் என்று பாராமல் தனக்கென் லாமல் அயலவர்க்கென்று சும் சேரி மக்கள் உட்கார உண்டா?

உணவைத் திருடி உண்டவர்க—உண்பவர்கள் தமிழகத்தில் இடபொழுது உயர்ந்தவர்கள், உணவினை உண்டாக்குகின்றவர்களுக்கு உணவு இல்லை—உயர்வும் இல்லை உயர்வுக்கும் தாழ்வுக்கும் ஆணை வேராக இருப்பது உணவுதான்—ஒருவன் தன் சாப்பாட்டிற்கு இருந்து விட்டால் மற்றவர்களை அவன் உயர்வாக மதிக்கத் தேவையில்லையே. நாட்டில்: வாழ்பவர் யார்? ஏய்ப்பவர்கள். நலிபவர் யார்? ஏமாந்தவர்கள். உழைப்போன் வாழ்வு உயர்வழி என்ன? உணவையும் உழைப்பையும் பொது வாக்கினால் போதும். அரசியலில் மாற்றம் ஏற்பட்டால் போதும். இதற்குக் கொலைவாளினை எடுக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. அறவு வாளினை அடைந்தால் போதும். மக்களின் விழிப்புணர்ச்சி ஏற்பட்டால் ஆகாதது ஏது?

இது வரையில் இக் கட்டுரையிற்கண்ட கருத்துக்கள் யாவும் புதுமைக் கவிஞர் வாணிதாசன் அவர்கள் படைப்பான எழிலோவியத்தின் ஒரு காட்சியே யாகும்.

அகநானூற்றுக் காட்சி

தேன் உண்ட குரங்கு

தங்க-நிலாவழகன்

மலையம் மலைசார்ந்த குறிஞ்சி லத்திலே தலைவனும் தலைவியும் உறபட்ட உள்வத்தன்புணர் றால் களவொழுக்கத்தில் ஈடுப் பட்டுப் பிரிந்து அவரவர் இல்லந் தனிலே இருந்தனர். பெற்றோர் அறியாது, பெருங் காதல் வயப் பட்ட, தலைவி தன் தோழியிடம் என்மையில் தலைவனும் தானும் பற்கை வசத்தால் சந்தித்ததை யும், பின்பு களவொழுக்கத்திலேப் பட்டிருந்ததையும் கூறினாள். கள வாய் சேர்ந்த தலைவன் இவளை இன்னுமேன் கடி மணம் செய்து கொள்ளவில்லை என்று எண்ணி ன் தோழி. அந்தத் தலைவனைச் சந்தித்து இவளை மணம் செய்து கொள் சொல்லவேண்டுமென்ற எண்ணம் தோழியின் உள் மனத்தான்.

தலைவனேச் சந்தித்தித்து தலைவியை மணஞ் செய்து கொள் ளச் சொல்ல எண்ணிய காலம்; தவப்பம் பூக்கள் மலர்ந்துவிட்ட காலம்; குறிஞ்சிசிலத்து உணவாகிய தினை அறுக்கப்பட்டுத் தலைவி யின் இல்லத்திலே சேர்க்கப்பட்டு விட்டகாலம்; அகம், புறம் இரண்டை யும்குறிச்சியில் ஆழ்த்தும் நிறைமதி கு ளவிலாத வட்டமாக, நெடுநெரம் நுளி செய்து கொண்டிருந்த காலம்; திருமணம் செய்துகொள்வதற்குரிய காலமுமாயிருந்தது. அது இல் தோழி தலைவனை நாடி நடந்தாள்.

தலைவன் நாட்டு மலைச்சாரலிலே பாறையிடத்து நெடுஞ்சனையொன் றைக் கடக்க நேரிட்டது தோழி. அப்போது அங்கே நடந்த நிகழ்ச்சி யை அன்று அவள் உள்ளத்தை ாத்தது. அந்த மலைச்சாரலிலே, வளவளவென்றிருக்கும் இலைகளையு டைய வாழையின் மிக்க பெரிய தலையிலுள்ள முதிர்ச்சியுற்ற இனிய கனியாலும், தம்மை உண்கின்றவ ரைத் தம்மைத் தவிர வேறொருவ ரும் உண்ணாது தடுக்கின்றவளிற் குச் சுவை பொருந்திய பலாவின், முற்றிய சுளைகளாலும், உண்டான தேன் பாறையிடத்திருந்த நெடிய

சுளையில் காணப்பட்ட, தாகம் தீர்த் துக் கொள்ள எண்ணிய ஆண் குரங்கு, நீருக்கும் தேனுக்கும் மாற் றங் காணாது, சுனை யிடத்தொழுகி யிருந்ததேனை அருந்திவிட்டு, மயங்கி, அங்கிருந்த மிளகு கொடி படர்ந்த சந்தன மரத்தேறமாட்டாது, அம் மரத்தடியில் பூக்களாலான படுக் கையில் களிப்புற்று உறங்கும் நிலைதான் அந்தத் தோழியின் உள் ளத்தைக் கவந்தது.

மயங்கி உறங்கிய குரங்கின் நிலை கண்ட தோழி, காதல் மயக்கத்தில் திளைத்திருந்த தலைவனையும் கண் டாள். உடனே, தான் வழியில் கண்ட நிகழ்ச்சியை நினைவில் கொணர்ந்து, “மலைச் சாரலில் பாறையிடத்து நெடிய சுளையில் முதிர்ந்த வாழை, பலா கனிகளால் உண்டாகிய தேனை மாந்தி, மயங்கி சந்தன மரத்தடியில் பூப்படுக்கை யில், களிப்புற்று உறங்கும் குரங் கைப் போன்று எதிர்பாராத இன்

பத்தை, நினது மலையிலுள்ள பலவகை விலங்குகளும் எளிதாக அடையும் நாடனே” என அவனை விளிப்பது போன்று அவனையே தான் கண்ட தேனுண்ட ஆண் குரங்கினுக்கு ஒப்பாக்கி, அழகு மிக்க மூங்கிலை யொத்த பருத்த தோள்களையுடைய எம் தலைவி, எதைதும் எண்ணாதே என்று தடுக் கவும் நீலலாது ஓடும் நெஞ்சினளாய் நின்னிடத்தே இத்தகைய காதலு டையாளாயிருக்கின்ற காரணத் தால் இவள் தந்தையின் அரிய காதல்தல தொழிலையுடைய காவலா ளர் சோர்வுற்றிருக்கும் சமயத்தை மறைந்திருந்து, உணர்ந்து இரவில் வருவதற்கும் உரியனவாகிய நீ குறித்து முயலும் இன்பங்கள் உனக்கு எப்படி அரியனவாகும்” எனக் கேட்பது போல அவனின் ஆண்மையை அவனுக்குநினைவுட்டி, “பசிய புதர் சூழ்ந்த வேங்கை மரங்கள் பூக்கொத்துக்கள் விரியப் பெற்றன; நெடும் பொழுது ஒளி செய்யும் திங்களும் குறைவின்றி வட்டமாக ஒளி பரந்தது” என்று கால நிலையையும் உணர்த்தும் வகையால் குறிப்பால் தலைவிமை மணம் புரிந்து கொள்ள வேண்டி லுள்.

ஆண் குரங்கானது தேனை அறியாது நுகர்ந்து, பின்பு தன் தோழிலாகிய மரமேற மாட்டாது, வேறேறிடத்திற்குச் செல்லவும் முடியாது, பக்கத்திலிருந்த சந்தன மாத்தின் நிழலிற் பூமேலே உறங்கு கின்றத்போல், நீயும் களவொழுக்க மாகிய இன்பம் நுகர்ந்து, நினது தொழிலாகிய அறநெறியையும் தப்பி, இக்களவினை நீக்கி, மணம் புரிந்து கொள்ளவு மாட்டாது, கள வொழுக்கமாகிய இன்பத்திலே மயங்கி நிற்கின்றாய் என்று ஓர் உள்ளுறை அடக்கி, தோழி தலைவ னிடத்தில் கூறுகின்றாள் போல், கபிலர் எழுதிய பாடலை இனிப் படிப்போம்:

[அடுத்த பக்கம் பார்க்க]

மு. கருணாநிதி எழுதியவை

துக்கு மேடை	1 8
களத்தில் கருணாநிதி	1 0
பெருமூச்சு	1 0
சிந்தனை ஆழி	1 0
இரத்தச் சுவடு	1 0
புராணப் போதை	1 0
பலிபீடம் நோக்கி	1 0
இனமுழக்கம்	1 0
நச்சுக்கோப்பை	0 12
வாழ்முடியாதவர்கள்	0 12
அறப்போர்	0 8
கருணாநிதியின்	
கருத்துரைகள்	0 8
கொலைக்களம்	0 8
பெரிய இடத்துப் பெண்	0 8
உணர்ச்சி மாலை	0 8
தப்பிவிட்டார்கள்	0 6

விபரங்களுக்கு :

கலைமன்றம் - சென்னை-1

மாண்புமிகு

அன்புள்ள அமுதவல்லிக்கு!

அமுதா! உனக்குக் கடிதம் எழுதி ஒரு மாதத்திற்கு மேலாகிவிட்டது மன்னிக்கவேண்டும். உனக்கு எழுதாமலே சில இடங்களுக்குச் செல்ல வேண்டியதாயிற்று. நமது நாட்டு நன்மைக்காக—பெண்களின் முன்னேற்றத்திற்காக ஒரு பேரியக்கம் துவக்க வேண்டும் என்று கருதி இருந்தேனல்லவா? அதன் பொருட்டு மக்கள் மன நிலையை தெரிந்துகொள்ள எண்ணி சில ஊர்களுக்குச் சுற்றுப்பிரயாணம் சென்றேன்.

மாதர் முன்னேற்றத்திலும், நாட்டின் முன்னேற்றத்திலும் நாட்டின் முடைய தலைவர்களை—தலைவிகளை சந்தித்துப் பேசினேன். ஆங்காங் குள்ள மக்கள் மன நிலையை புரிந்து கொண்டேன்.

[முன் பக்கத் தொடர்ச்சி]

கோழிஇலை வாழைக் கோண்மிகு பெருங்குலை
ஊழ்உறு திங்கனி உன்னுற்த் தடுத்த
சாரற் பலவின் சீனையொடு ஊழ்படு
பாறை நெடுஞ்சுனை விளைந்த தேறல்
5 அறியா(து) உண்ட கடுவன் அயலது
கறிவளர் சாந்தம் ஏறல்செல் லாது
நறுவீ அடுக்கத்து மகிழ்ந்துகண் படுக்கும்
குறியா இன்பம் எளிதின் நின்மலைப்
பல்வேறு விலங்கும் எய்து நாட
10 குறித்த இன்பம் நினக்கெவன் அறிய
வெறுத்த ஏரர் வேய்புரை பனைத்தோள்
நிறுப்ப நிலை நெஞ்சமொடு நின்மாட்டு
இவளும் இனையன் ஆயின் தந்தை
அருங்கடிக் காவலர் சோர்பதன் ஒற்றிக்
15 கங்குல் வருதலும் உரையை பைப்புதல்
வேங்கையும் ஒள்ளினர் விரிந்தன
நெடுவெண் திங்களும் ஊர்கொண்டு அன்றே

(அகநானூறு—2)

[கோழ்—வளவிய, கோண்மிகு—காய்த்தலமிக்க, ஊழ்உறு—முதிர்ச்சியுற்ற, தேறல்—தேன், கடுவன்—ஆண் குரங்கு, கறிவளர் சாந்தம்—யிளகு கொடி படர்ந்த சந்தனமரம், நறுவீ—வாசனை மலர், அடுக்கத்து—செறிவில் (படுக்கையில்), கண்

படுக்கும்—உறங்கும், வெறுத்த ஏரர்—மிக்க அழகு, வேய்புரை பனைத்தோள்—மூங்கிலையொத்த பருத்த தோள், கங்குல்—இரவு, பைப்புதல்—பசிய புதர், இணர்—பூங்கொத்துக்கள்]

அமுதவல்லிக்கு

கண்ணே! நான் என்ன சொல்லவேன்! நாம் நாகரிக நகரத்தில் வாழ்வதால் 'பெண்கள் முன்னேற்றம்' என்ற வார்த்தைகளையாகிலும் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் பட்டி தொட்டிகளில் வாழும் பாமர மக்கள்—ஆம்! நம் நாட்டுத் தாய் மரங்கள்—காங்கிரஸ்காரர்கள் கூறுவதைப்போலச் சொன்னால் பாரத மாதாவின் மடியில் தவறும் மக்கள் முன்னேற்றம் என்றால் என்ன? எந்தக் கட்டையில் விற்பனை செய்கிறார்கள்? எங்களிடம் அதனை வாங்குவதற்கு தேவையான பணமில்லையே? என்று கேட்கிறார்கள். நமது குலத்தை—தாய்க் குலத்தை

அவமானத்தின் சின்னங்களாக—அடிமையின் நண்பர்களாக—ஏழ்மையின் பிடியில் சிக்கியவர்களாக—கல்விக் கண்ணற்ற குருகளாக—உலகம் தெரியாத ஊமைகளாகக் கண்டேன். பாவம்!

அவர்களுக்கு ஒன்றுமே தெரியவில்லை! இந்த இழி நிலையில் இருக்கும் பெண்ணினத்தை நாம் எப்படி சீர்திருத்துவது? என்று னினேன். மிகவும் பயங்கரமான ஒரு வேலையில் ஈடுபட்ட கணநர்த்தேன். “உன்

களை முன்னேற்ற முன்னேற்ற கேள்வியை என் மனம் எழுப்பியது. “கடினம்தான்” என்று உள்ளுக்குள்ளே சொல்லிக்கொண்டேன். “கடினமா? பொது பணியில் ஈடுபட்டவர்கள் கஷ்டப்படாமல் சாதித்தவைகள் உண்டா? லெனின் பட்ட கஷ்டம்,—ஆபிரகாம் செய்த போர்—பெரியார் ராமசாமி—அறிஞர் அண்ணா முதலியவர்கள் தொடங்கிய அறப் போராட்டங்களின் வெற்றி இவைகள் கஷ்டப்படாமல் கிடைத்தவையா?” என்ற கேள்வியை மறுபடியும் எழுப்பியது என் மனம். ஆகவே நான் என் உயிருள்ளவரும் பெண்கள் முன்னேற்றத்திற்காகப் பாடுபடுவது என்று தீர்மானித்துக்கொண்டேன். தீர்மானித்துக்கொண்டேனையொழிய மிக மிக இழி நிலையில் தங்களைப் பற்றி ஒன்றுமே தெரியாத இந்தப் பெண்ணினத்தை எப்படி சீர்திருத்துவது? என்பதை நினைக்கும்போது மிகவும் சங்கடமாகவே தான் இருக்கிறது.

கண்ணே! அமுதா! நீ மதுரையில் இருக்கிறாய். நான் சென்னையில் இருக்கிறேன். நாம் இருவரும் சேர்ந்து சில வழி முறைகளை வகுத்துக்கொள்ள வேண்டும். பெண்கள்

னவரும் ஆண்கள் மத்தியில் கப்பட்டுக் கிடக்கிறார்கள். அவர் பெண்களை அலட்சியப்படுத்துபவர்கள்—அவமானப் படுத்துகிறார்—அடிமைபோல் நடத்துகிறார். அந்த அளவுக்கு சுயநலம் மந்த ஆண்கள் மத்தியில் சிக்கி தையும்—அல்ல அல்ல க்கு நாள் செத்துக்கொண்டே பெண்ணினத்தை நாம் மீட்க வேண்டும். அதன் பிறகு அவர்கள் முன்னேற வழி வகைகளைச் சுட்டிக் காட்டவேண்டும்.

கண்ணே! இந்தப்பெண் இனத்தை பொதுக்கூட்டங்கள் கூட்டி சீர்திருத்திவிட முடியாது. மாநாடுகள் நடத்தி முன்னேற்றிவிட முடியாது. ஏனிப்படிச் சொல்லுகின்றேன் என்றால், பொதுக்கூட்டங்களுக்கு பெண்களை அனுப்புவதில்லை ஆண்கள். அப்படி ஓரிருவர் வந்தாலும் அவர்களுக்குப் புரிந்து கொள்ளும் முறை அறிவிருக்காது. மாநாடு நடப்பதில் படித்த பெண்கள்—அவர்கள் உட்டுப் பெண்கள்—அவர்கள் ஓரளவு நாகரிகம் தரிந்தவர்கள். ஆண்களிடம் மாதிட ஓரளவு உரிமை பெற்று வாழ்பவர்கள். ஆனால் அவர்களுக்கும் முழு உரிமை கிடையாது. நாம் யாரை சீர்திருத்தவேண்டும். பட்டி தொட்டிகளில்—எழுத்து வாசனையே இல்லாமல் கிடக்கும் ஏழை மக்களைச் சீர்திருத்தவேண்டும். அது மிக மிக கடினமான காரியமாகும். இதனை நாம் எந்தவிதத்திலும் செய்து முடித்தாகவேண்டும்.

நம்மை சுற்றி வாழும் ஆண்களை நாம் நம்பவே கூடாது! இப்படிக்கூறுகின்றேன் என்று நீ சந்தேகம் கொள்வாய். எனக்கு ஆண்கள் மீது வெறுப்பில்லை. என்னை எந்த ஆணும் ஏமாற்றிவிடவில்லை. இருந்தும் இந்த ஆண்களை நான் நம்பக் கூடாது என்று கூறுகின்றேன். “எல்லா ஆண்களையுமா?” என்று கேட்கலாம். அப்படிச் சொல்ல மாட்டேன் நல்லவர்களும் உண்டு. ஆனால் பெருவாரியான ஆண்களைப்பற்றி நான் நன்கு அறிவேன். நாம் இந்த இழிந்த நிலைமைக்கு வரக்காரணங்கள் பல இருந்தாலும் நம்மை இழிவுபடுத்திவைத்தவர்கள் ஆண்கள்தான் இதனை எவரும் மறுக்க முடியாது!

சந்தேகம் செய்த சதி

[32-ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி]

எனக்கு தெரிந்தவரை ஏதேதோ கொஞ்சி பேசி மனம் மகிழ்ந்து கூடிச் சிந்தனார். அவர்களுக்கு அருகே சிற்றடை உறித்தி மணல் வீடுகட்டி நிலவொளியில் விளையாடிக்கொண்டிருந்த தங்கள் செல்வக் குழந்தையைப் பார்ப்பதும்—அவள் பெரியவளாகி எவனையாவது ஒரு எளியவனைக் கூட்டிக்கொண்டு இப்படி தங்களைப்போல நிம்மதியாக வாழப் போவதைப் பற்றி பேசுவதுமாக இருந்தனர் முனிசாயியும்—அவனது வாழ்க்கைத் துணைவியும்.

அவர்கள் பேசியதில் ஏதோ வொரு வார்த்தை அந்தக் குழந்தையின் காதில் விழுந்துவிட்டது போலும். “போங்கப்பா” என்று

நேற்று நடந்த நிகழ்ச்சி ஒன்று உனக்கு சுட்டிக் காட்ட விரும்புகின்றேன். அதிலிருந்து தெரிந்து கொள் ஆண்கள் பெண்களை எப்படி நடத்துகின்றார்கள் என்று.

நேற்று மாலை நான் சென்னை பாரீஸிலிருந்து மயிலைக்குச் செல்லும் பஸ் ஒன்றில் ஏறினேன். பகல் மணி 3 ஆகவே பஸ்ஸில் கூட்டம் அதிகம் இல்லை. நான் ஏறியிருந்த பஸ்ஸில் ஒரு பெண் இருந்தாள். அவள் கிராமத்து நாகரிகப் பெண். உலகத்தெரியாதவன்—நாகரிகத்தை தவறாகப் புரிந்துகொண்டவன். அவள் சென்ட்ரல் ஸ்டேஷனுக்கு ஒரு டிக்கட் வாங்கினாள். ஆனால் அவளுக்கு சென்ட்ரல் ஸ்டேஷன் எங்கிருக்கிறது என்று தெரியாது. பஸ் சென்ட்ரல் ஸ்டேஷனைக் கடந்துவிட்டது. அவள் இறங்கவில்லை. பஸ் கண்டைக்டர் “நீங்கள் இறங்க வேண்டிய இடம் கடந்துவிட்டது” என்று கண்ணியமாகக் கூறவில்லை. “ஏய் என்ன! யாரை ஏமாற்றே! எடு ஒரு அணா!” என்றான். ஒன்றும் புரியாத அவள் “என்ன சொல்லுகிறீர்கள்?” என்றாள். “ஒரு அணாவிலேயே ஊர் முழுதும் பார்த்துவிடலாம் என்று நினைக்கிறாயா அது எல்லாம் நம்ம கிட்ட பலிக்காது” என்றான் “நான்

சொல்லிச் சிரித்தான் அச்சிறுமி அவர்களும் கலகலவெனச் சிரித்தனர்.

அவர்களுடைய சிரிப்பொலியை கிழித்து ‘படார்’ என்ற இறைச்சல். அடுத்து ஐயோ.....அம்மா—ஆ—எனும் கூச்சல்கள். ஒரே குழப்பம்.

ரத்தவெள்ளத்தில் கிடந்தார்கள் முனிசாயியின் காதல் மனையார். கதறி அழுதான் முனிசாயி. துடிதுடிப்பாய் துடித்தது தாய் இழந்த சேய்.

திடுதிப்பென்று அங்கே கூடிவந்து நின்றார் அவர்—கையில் ரிவால்வரோடு!

“எஜமான் நீங்களா?” என்றான் குண்டு பாய்ந்த முனிசாயியின் மனைவி.

“அடபாவி!” என்று அலறி எழுந்தான் முனிசாயி!

“நான் நினைத்து செய்தது வேறு இங்கே நடந்தது வேறு. சுட்டுக் கொல்ல நினைத்தது—குறிவைத்தேன். ஆனால் என் சந்தேகம் சதி செய்து விட்டது. உண்மையிலேயே உன் மனைவியை சுட வேண்டுமென்று....” என்று நடுங்கும் குரலில் தெரிவித்தார்—தமோநிரர்—அவர்.

இதற்குமேல் முனிசாயியின் சிந்தனை யோட்டம் செல்லவில்லை. சுடக்கென்று முறிந்துவிட்டது.

குறிப்பு:— இக்கடந்த காலகதைக்கும் இக் கதைக்கும் உள்ள தொடர்பு என்ன? ரேவதியை தேடிக்கண்டுபிடித்தாரா நகவரன்? அந்த ரிவால்வர் பேர்வழி சுட நினைத்தது யாரை? எதற்காக? ரேவதி—சோமநாதன் ஆகிய இருவரின் முடிவு எவ்வாறு?

இன்னும் கதை முடியவில்லை. நன்முறையில் முன்பின் நிகழ்ச்சிகளை கோர்வைப் படுத்துவதுடன் இக்கதையினுள் பொதிந்திருக்கும் இன்னொரு கதையையும் உருவகப்படுத்தி எழுதி அனுப்புங்கள்.

முகவரி: விருதை. ந. இராமசாயி C/o கலைமன்றம், சென்னை-1 சிறந்தவை பிரசுரத்திற்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படும். பரிசு உண்டு.

[33-ம் பக்கம் பார்க்க]

கீரை அடங்கம்

என் மகள்

“என் மகள், எனது கடனுக்காக தன் வாழ்வையே தியாகம் செய்த தோடு கணவனுடைய கருத்தையும் திருத்தி பெண்ணினத்தின் பொன்னேட்டில் புது அத்தியாயத்தை துவக்கி விட்டாள்” என்று பெற்ற தகப்பன் பெருமை அடைகிறான்.

இதுதான் அசோக பிச்சர் ஸாரின் இரண்டாவது தயாரிப்பான ‘என் மகள்’ என்னும் படத்தின் முக்கிய சாரம். பிரபல டைரக்டர் ராஜா சந்திரசேகரின் மேற்பார்வையில் வெகுதூரிதமாக ரேவதி ஸ்டூடியோவில் தயாராகும் இப்படத்தில் ரஞ்சன், டி. பாலசுப்பிரமணியம், எம். என். நம்பியார், எம். ஜி. சக்கரபாணி, எஸ். வரலட்சுமி, மைனாவதி, கணபதிபட், ஜெயராம், எஸ். என். நாராயணசாமி ஆகியோர் நடிக்கிறார்கள்.

திரைப்பட உலகில் புது கற்பனை யான, வி.ஆர். ஆச்சாரியாவால் எழுதப்பட்ட இக் கதை திரு. விருதை ந. இராமசாமியின் வசனத்தாலும், பாவலர் வேலாயுதசாமி அவர்களின் சீர்த் திருத்தப்பாடல்களாலும் பொது மக்களின் ஆதரவைபெறும் என்பது உறுதி. இது ஜூனின் மாதம் முன்றுவது வாரத்தில் திரையிடப்படும் என கருத்த படுகிறது. இதை ‘கட்டாயக்கல்யாணம்’ என்று செய்தித் தாள்களில் வெளியிட்டது தவறாகும்.

வரை மலை

வாஷினி ஸ்டூடியோவில் பூர்வதையா பிலிம்ஸார் ‘வரைமலை’யை உருவாக்குகின்றனர். ‘தோட்

டக்காரன்’ நாடகத்தை எழுதிய விசுவநாதம் அவர்கள்தான் இக் கதையையும், வசனத்தையும் எழுதியிருக்கிறார் இதில் மஜேஹர் ராகினி போன்றோர் நடிக்கின்றனர். இதனை திரு. ஜகன்னாதம் டைரக்ட் செய்கிறார்.

பெண்

ஏ. வி. எம்மின் ‘பெண்’ இறுதி கட்டத்தில் இருக்கிறது. இதற்கு ரா. வெங்கடாசலம் கதை-வசனம் எழுதியுள்ளார். இதில் வைஜயந்தி மாலா, அஞ்சலிதேவி, கே. ஆர். செல்லம், நாகையா, ஆர். பாலசுப்

பிரமணியம், கே. சாரங்கபாணி, டி. டி. சம்பந்தம், கணேஷ் முதலியோர் நடிக்கின்றனர். இதில் இனிய பாடல்களும், கவர்ச்சியான நடனங்களும், நிறைந்த பம்பா திகழுமாம். இது எம். வி. ராய் டைரக்ட்ஷனில் வளர்கிறது.

புது வாழ்வு

பாக்வதர் நடிக்கும் இளங்கோவன், ஏ. கீ.க. ஆகிய இருவரும் வசனம் எழுதியுள்ளனர். இதில் என். எஸ். கிருஷ்ணன், டி. ஏ. மதுரம் ஆகிய இருவரும் காட்சியளிப்பார்களாம்.

ஏ. வி. எம். பெண்ணில் ஒரு காட்சி

சுமாரி துளசி, மாதூரிதேவியும் அதில் நடக்கின்றனர். பொதுவாக இது இன்னிசை விருந்தளிக்கும் பமாக திசுழுமெனக் கருதப்படுகிறது.

மயம்

மயம்பல நந்திபிக்குள்ளார் 'சூழ்ம் படத்தைத் தயாரித்து வருகின்றனர். இதில் ஜி. வரலட்சுமி, சந்திரி, சி. கே. சரசுவதி, சந்தானலட்சுமி, முத்துலட்சுமி, ஸ்ரீராம், டி. கே. ராமச்சந்திரன், டி. எஸ். துரைராஜ், கே. ஏ. தங்கவேலு, நாராயணராவ் பேன்ருவர் நடித்து வருகின்றனர்.

ரத்தபாசம்

ஒளவை புரோடக்ஷன்ஸாரால் ரத்தபாசம் நெப்ட்யூன் ஸ்டுடியோவில் உருவாக்கப்படுகிறது. நாடகங்களில் T. K. S. சகோதரர் நடித்து புகழ்பெற்ற இத்திரி கே. சண்முகம், டி. கே. சண்முகம் நடிக்கின்றனர். மேலும் தேவதாஸ், எஸ். திரௌபதி, சத்யாவதி டி. எஸ். பாலியா முதலியோர் தோன்றுகின்றனர். இக்கதை வசனம் ஸ்ரீதர் எழுதியுள்ளார். ஆர். எஸ். மணி டைரக்ட் செய்கிறார். இது ஜென்மாத இடையில் திரையிடலாம் என கூறப்படுகிறது.

துளிவிஷம்

சிறந்த நாடகங்களெல்லாம் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக படமாக்கப்பட்டு வருகின்றன. 'துளிவிஷம்' கே. ஆர். ராமசாமி நாடக குழுவினரால் நடித்துப் புகழ்பெற்ற நாடகம். இதை நரசுவினார் படமாக்குகின்றனர்.

இதில் கே. ஆர். ராமசாமி, சிவாஜி, ஜே. சன், ராதாகிருஷ்ணன், ரங்காராவ், கிருஷ்ணசுமாரி, பி. கே. சரசுவதி ஆகியோர் நடித்து வருகின்றனர். ஏ. எஸ். ஏ. சாமியே இத்தற்கு கதை வசனம் எழுதி டைரக்டும் செய்கிறார்.

அமுதவல்லிக்கு!

[36-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி]
சென்ட்ரலில் இறங்க வேண்டும்" என்றான் அவன்.

"சென்ட்ரல் எப்போ போய்விட்டது" என்றான்.

"நான் இறங்கிவிடுகிறேன்" என்றான்.

"ஒரு அணு கொடுத்தால்தான் இறங்குவேன்" என்றான்.

"என்னிடம் காசு இல்லை" என்றான்.

"எனக்குத் தெரியும் இந்தமாதிரி ஆளை எய்க்கிற பெண்களைப்பற்றி!" என்று கூறியதுடன் நின்று விட்டான்; இல்லை அவளை ஒரு வேகி! தாசி! நாலனுவுக்கு ஒருவன்! ப் போகிறவன் என்றெல்லாம் கூறி ணன். பல்லிலே இருந்த ஆண்கள் யாராவது அவளுக்காகப் பரிந்து பேசினார்களா? இல்லை. "உருப்படி ஒழுங்காகத்தான் இருக்கிறது" என்றான் ஒருவன், அவன் இறங்கி விட்ட பிறகு. வேறொருவன் "விலாசம் விசாரி!" என்றான்.

இப்படியாக அந்த பெண்ணைப் பற்றிப் பேசினார்கள். ஆனால் நானும் சந்தேகப்பட்டேன். ஒரு வேளை அப்படியிருந்திருக்கும் என்று. ஆனால் இன்று காலே நான் ஒரு டாக்டர் வீட்டிற்குச் சென்றேன். அந்தப் பெண்ணைக் கண்டேன். விசாரித்தேன் பாவம்! அவள் ஒரு உத்தமி; உயர்ந்த குடும்பத்தினள். கையிலேயிருந்த பணத்தைப் பறிகொடுத்துவிட்டு ஒரு அணுவை மட்டும் வைத்துக்கொண்டிருந்தாள். அதன் உதவியால் வீட்டையடைந்து விடலாம் என்று எண்ணி வந்தாள். அந்த நல்ல பெண்ணை நாகரிகப் புது பெண்ணை இந்தப் பொல்லாத ஆண்கள் கூட்டம் வேகி என்றது. தாசி என்றது. இவ்விதமாகப் பகிரங்கமாக மாதர் குலத்தை இழிவுபடுத்திவருகிறது இந்த ஆணினம். இதிலிருந்து நாம் விடுதலை அடையவேண்டும். கண்ணே! இப்போது சிந்தித்துப்பாரி! நமது வேலை எவ்வளவு கஷ்டமானது என்பதை.

பெண்கள் சமுதாயத்தை சாதாரண மக்கள் மட்டுமா இழிவாக நினைக்கின்றனர்? இல்லை! மதம்

இழிவுபடுத்தி வைத்திருக்கிறது—புராணக் கதைகள் கேவலப்படுத்தி வைத்திருக்கின்றன—கோயில்கள் குறைவுபடுத்தி வைத்திருக்கின்றன—குருமார்கள் கொடுமைப்படுத்தி வைத்திருக்கின்றனர். படித்தவர்கள் அவைகளுக்கு பக்கத் தாளம் போடுகின்றனர். அவைகள், பெண்களை இழிவுபடுத்தி வைத்திருப்பவைகளை எல்லாம், ஏற்றமுடையது—உயர்வுடையது என்று பேசுகின்றனர்.

அமுதா நமது பழைய கதைகளைப் படித்தபார்த்தால், அதில் குடும்பத்தோடு வாழ்ந்த ஒருவன், குடும்பக் கஷ்டம் அதிகரித்துவிடுவதால் சம்சாரபந்தத்தை ஒழித்து விட்டு யாரிடமும் சொல்லாமல் ஒடிவிடுவான். அவனுக்குப் பெயர் சன்யாசி—உலகைத் துறந்தவன். ஆனால் அதுபோல் ஒரு பெண் செய்யக்கூடாது. செய்வாளேயானால் அவளுக்கு பெயர் ஓடிவிட்டாள் என்பது. அப்படியல்லாமல் பெண்கள் சன்னியாசம் கொள்ள உரிமை கிடையாது என்ற சட்டமும் ஏற்படுத்திவைத்திருக்கின்றனர். இந்த சமுதாயத்தில்தான் நாம் வாழ்கிறோம் என்பதை நினைவில் வைத்துக்கொள்!

புராண ஏடுகளைத் தள்ளிப் பார்த்தால், இல்லையே என்னுத இயற்பகை நாயனார் தன் மனைவியை யோகியிடம் போகச் சொன்னார். அவளும் அவர் சொல் தட்டாமல் போனாள். அவளுக்குப் பெயர் உத்தமி மட்டுமல்ல—கணவனின் சொல் தவறாத பத்தினி என்பது.

வல்லாள மகாராஜன் தன் மனைவியை சிவ யோகியாரிடம் அனுப்பினார். உடனே குழந்தை பிறந்தது. இருந்தும் அவள் உத்தமி.

இதுபோல ஆண்கள் கட்டளை யிடும் இழிவான செய்கைகளை ஏன் என்று கேட்காமல் வாயிருக்கும் ஊமைகளாய், காதிருக்கும் செவிடர்களாய் இருக்கும் பெண்கள் உத்தமிகள், பத்தினிகள் என்று அழைக்கப்பட்டிருக்கின்றனர்.

கோயில்களில் பெண்களை தாசி குலத்தவர் என்று கூறி கல்சாயி தாலி கட்டியதாகச் சொல்லிக் கொண்டு திரிகின்றனர். அவர்களுக்கும் குழந்தைகள் பிறக்கின்றன! அது கல்லு சாயிக்கா பிறந்தி

ருக்கும்? இந்தவிதமான இழி தன்மையை கோயில்கள் செய்கின்றன.

கோபாலன் ஆயிரம் மாயிரம் கோடிகள் மத்தியில் வீலைகள் புரிந்தான்—தசரத மன்னனுக்கு அறுபதினாயிரம் மனைவியர்—பரமசிவனுக்குத் தலைவிலே ஒன்று—பாதி உடம்பிலே ஒன்று—ஆறு முகனுக்கு வள்ளி தேவயானை—கணபதிக்கு சித்தி—புத்தி—வல்லப என்ற மூன்று மனைவிமார்கள். இவ்விதமாக ஆண்டவன் முதன் அரசர்கள்வரை எல்லோரும் தாங்கள் விரும்பி எத்தனைப் பெண்களையும் மணக்கலாம் குற்றமில்லை. ஆனால் ஒரு பெண் ஒரு ஆணைத் தவிர வேறு ஒருவனை மணக்கக் கூடாது. என்ற சட்டங்களையேதான் இதுகாசம் புராணக் கதைகளில் காண்கின்றோம். இந்த முறைகள் தான் சிறந்தது உயர்ந்தது என்று சூருமார்களும், மற்ற மதம் பிடித்தவர்களும் கூறுகின்றனர்?

இப்படிப்பட்ட சமுதாயத்தில் தான் நாம் பிறந்திருக்கிறோம் இந்த சமுதாயத்தை நம்மால் சீர்திருத்த முடியாது! கண்ணே! அமுதா இதனை அழித்து ஒழித்துவிட்டுப் புதிய சமுதாயத்தை தோற்றுவிக்க வேண்டும்.

வேலை சாமான்யமான தன்று! மற்றவர்கள் நாம் புதிய சமுதாயத்தைத் தோற்றுவிக்கப் போகிறோம் என்பதை கேட்டால் சிரிப்பார்கள்! கேலி செய்வார்கள்! கலியுக கண்ணகி! என்று கிண்டல் பண்ணுவார்கள். ஆனால் நாம் அவர்களுக்கு அல்ல செய்வது. நமது எதிர்காலம் ஏற்றமடைய வேண்டும். பெண் இனம் பெருமையடைய வேண்டும். அதற்காகவே செய்கிறோம். நமது உடம்பில் உயிர் உள்ள வரையில் செய்தே தீர வேண்டும். நான் சென்னையில் இருந்து செய்கிறேன். நீ மதுரையில் இருந்து செய்ய வேண்டும். நல்ல பல திட்டங்களை திட்டவேண்டும். அவைகள் உருவாகின்றன. இனிமேல் முன் போலிருக்க மாட்டேன். தவறாமல் கடிதம் எழுதுவேன் கவலைப்படாதே! அடுத்த கடிதத்தில் சந்திப்போம்.

அன்புள்ள
நாஸ் நாகம்மா

செய்திச் சுருள்

சாத்தான்குளம் தி. வி. தொ. கழகம்

சாத்தான்குளம் திராவிட விவசாய தொழிலாளர் கழகப் பொதுக் கூட்டம் 21—4—54-ல் “சாத்தான்குளம் 7-வது வார்டிலுள்ள அழகிரி திட” வில் தோழர் அ. தேசிகன் அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்றது. V.சந்திரன், திரு K. சேர்மத் துரை (செயலாளர்) ஆகியோர் திராவிட பெருங்குழு மக்கள் திராவிட நாடு பிரிவினைக்கு போராட வேண்டுமென்றும், 7-வது வார்டு திராவிட விவசாய தொழிலாளர் மக்களுக்கு விடில்லாத குறையை உடனடியாக நிவர்த்திக்க வேண்டுமென்றும்—கார் காலங்களில் இவ்வார்டு மக்கள் பெரும் இன்னல் அடைகின்றனர் இதை நிவர்த்திக்க வதல யூனியன் பஞ்சாயத்துப் போர்டார் ஆவன செய்யுமாறு தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றினர்.

‘மலரும் உள்ளம்’

குழந்தைக் கவிஞர் வள்ளியப்பா அவர்கள் வளரும் குழந்தைகளுக்காக எழுதிய ‘மலரும் உள்ளம்’ என்னும் குழந்தைப்பாடல் தொகுதியின் வெளியீட்டு விழா மே மாதம் 6-ஆம் தேதி மாலை சென்னை செயின்ட் மேரி மண்டபத்தில் சிறப்பு அரங்கம் நடைபெற்றது. குழந்தைகளும், பெற்றோர்களும் மண்டபத்தில் நிறைந்திருந்தனர். விழாவில்கலந்து கொண்டவர்கள் கவிஞரை வாழ்த்தினர். முதல் புத்தகம் ஒரு குழந்தைக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. விழாவின் முடிவில் குழந்தைகள் வள்ளியப்பாவின் பாடல்களை அபிநயத்துடன் பாடியும், ஆடியும் காட்டினர்.

மஜீது நினைவு மன்றம்

25—4—54-அன்று 31-வது வட்டத்து திராவிட இளைஞர்களால் “மஜீது நினைவு மன்றம்” அமைக்கப்பட்டு நிர்வாகிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். செயலாளர்—அந்தோனி F. மாறன். துணை செயலாளர்—ஆப்தின், பொருளாளர்—அனீபா, செயற்குழு உறுப்பினர்கள்—கபூர், கலைமணி, எம். எஸ்.

காதர், ஜமால், ஷேக் மொய்து முகது நைனா, வி. இளஞ்சேதன், மருதவாணன், மன்ற அபிநீதரோக்கம் குறித்து 31-வது வட்டம் தி. மு. க. செயலாளர் வி. இளஞ்சேரலாதன் அவர்களும் எம். எ. காதர் அவர்களும் விநிவுரையாற்றினார்கள்.

இரத்தினபுரி தி. மு. க. தேர்தல்

இரத்தினபுரி தி. மு. க. தேர்தல் கூட்டம், மேமியர் ரோடு 279-இலக்க கட்டிட மேல்மாடிக் 17-4-54 அன்று 5-30 மாலைமணிக்கு தோழர் எஸ். பொன்னம்பலம் தலைமையில் ஆரம்பமாகிற்று, அவரையும் கழகக் கொள்கைகளைப் பற்றி தோழர்கள் பலர் விநிவாக எடுத்து சொல்லிய பிறகு,

இலங்கை மத்திய தி. மு. க. தலைநிலையாளர் எ. ச. சே. அ. அவர்களின் இரண்டாயின் கீழ் செயலாளர் தாசன், உதவி எ. ஹசன், சந்திரன், நிர்வாக குழு (1) எம். ராஜமயா, (2) எ. பொன்னம்பலம், (3) எ. வேலு, (4) எ. கேசவன், (5) ஆர். எம். சிவனு, (6) எஸ். கந்தையா (7) வி. கணேசன் (8) கே. ராஜகோபால், (9) பி. கதிவேல் (10) எஸ். பி. கந்தசாமி (1) எம். எஸ். முகைய்யசீன். இவர்களை தேர்ந்தெடுத்த பிறகு இரவு 9-30 மணிக்கு தலைவரின் முடிவுரைடன் கூட்டம் இனிதே கலைந்தது.

சென. பா. பகுத்தறிவு மன்றம்

18—4—54 மாலை 6-மணிக்கு செளந்திர பண்டியனார் பகுத்தறிவு மன்ற பணிமனையில் தோழர் இரா. குமார் தாசன் அவர்கள் தலைமையில் செயற்குழுக் கூட்டம் ஆரம்பமாகியது. அதுபோது பணிமனை பொறுப்பாளர் க. எ. தோழர், மு. செல்வத்துரை, பி. சா. நாதன் ஆகியோர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். மன்றத்தின் கொள்கைகளை தாங்கி “பாண்டியன் என்ற கையெழுத்து பிரதி நடத்தவும், பணிமனை திறப்பு விழாவுக்கு 29—4—54-ல் நடத்துவது போன்ற தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன.

கேள்விகள்

கே: இயற்கையும், இறைவனும் ஒன்று என்று இங்குள்ள ஆஸ்தீசர்கள் கூறுகிறார்கள். இயற்கைக்கும் இறைவனுக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை தெரியப்படுத்தலாம்.

எஸ். ஐ. அங்கப்பன், வட மதுரை.

பதில்: இயற்கை இருப்பது; நம்மால் அறியப்படுவது, உணரப்படுவது; ஆனால் இறைவன் இருப்பது இல்லாத ஒன்று, அறியப்படாது, உணரமுடியாது.

கே: கிராம மொழிகள் ஐந்து என்று சொல்லும் மொழியி் லிருந்தே மற்ற மொழிகள் பிறந்தன என்றும், கிராம மொழிகள் கூறுகின்றன, ஆனால் கிராம மொழிகள் என்ன?

குந்தகலம்பட்டி தோட்டம்

கே: தன் கற்பின் பெருமை கற்புள்ளவனுக்குத்தான் தெரியுமே ஒழிய, வெளிக்குத் தெரியாது. அதுபோல நம்மின் பெருமை அறியப்படாது. மொழியினருக்குத் தெரியாது.

கே: தாங்கள் கலைமன்றத்தில் (14 மார்ச் 20) 'இயேசுநாதர் எந்த மான அற்புதங்களையும் நிச்சயமாகச் செய்திருக்க மாட்டார். அப்படிச் செய்தால் கூறுவதெல்லாம் பித்தலாட்டம் என்று ஒருவர் கேள்விக்குப் பதில் கொடுத்திருக்கிறார்? ஆனால், தோழர் ஈ. வெ. கி. சம்பந்தம், இயேசு, மகமது, சாகர்மஸ் என்றவர்கள் பெருந் துன்பங்களைத் தாங்கி, பெரிய சாதனைகளின் மூலம் சரித்திர உண்டாக்கி யிருக்கின்றனர். என்ருமக்குத் தெரியும் என்று ஜூலை 1944-ம் ஆண்டு தைத் குறித்து நீதிமன்றத்தில் தனது வாக்கு முலத்தைத் தீர்மானிக்கும்போது கூறி யிருக்கிறார். நினைவு, நீங்கள் சொல்லுமாறு பார்த்தோழர் ஈ. வெ. கி. சம்பந்தம் கூறுவது கலாட்டமா?

பொ. வேந்தி நிலவு, துடுப்பதி.

கே: அவசர்காரே சரியாகப் படிப்பதில் சம்பந்தம் இயேசுநாதர் அற்புதம் செய்ததாகக் கூறியிருக்கிறார்? என்பதைப் படிப்பதில் அவர்கள் மனதிற்குத் துன்பம்கூறும். அவர்கள் மனதிற்குத் துன்பம்கூறும். அவர்கள் மனதிற்குத் துன்பம்கூறும்.

கூற இருக்கிறே ஒழிய அற்புதங்கள் செய்ததாக இல்லை. இப்போது தேர்ந்து கொள்ளுங்கள்!

கே: மனிதர்களிடையே ஏற்றத் தாழ்வுகள் உண்டானதற்குக் காரணம் என்ன?

ஜி. எம். மணிவண்ணன், சென்னை-1

பதில்: மனிதர்களிடையே ஏற்றத் தாழ்வுகள் உண்டானதற்குக் காரணம், அறியாமையே யாகும். அறியாமை நீங்கி அறிவொளி எழும் போது ஏற்றத் தாழ்வுகள் என்னும் முழுபனிவலி சமதர்மம் தழைத்தோங்கும்.

கே: கலப்பு மணம் பற்றி தங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன?

எஸ். மயில்வாகனம், சிலோன்.

பதில்: கலப்பு மணம் ஐந்தி இழுவை நீக்கி, ஒற்றுமையை உண்டாக்க ஒரு கருவியாக இருக்கிறது.

கே: கி. மு. க. வின் கொள்கைகளை ஆதரிக்கிறதா தங்கள் கலைமன்றம்.

மயில்வாகனம், இலங்கை.

பதில்: ஆதர்ப்பது மட்டுமல்ல, பின் பற்றுகிறது. அந்த அரிய கொள்கையி் டி இன்று வேறு கிறந்த கொள்கையே கிடையாது என்றும் கூறுவதுதான் கலைமன்றம்.

கே: அண்ணாதுரை அவர்களுக்கு 'அதிஞர்' என்ற பட்டம் எந்த வருஷத்தில் யாரால், எந்த சந்தர்ப்பத்தில் கொடுக்கப்பட்டது?

பி. கப்பழமுலு, திண்டிவகல்.

பதில்: காலையில் கதிரவன் எழும்போது எப்படி ஒளிக்கிறாருடன் வெளி வருகின்றனோ அதுபோல அறிஞர் அண்ணா மக்களுக்கு அறமுகமான போதே அறிவுக்கிறைகளுடன் அறமுகமானார். அந்த அறிவுக்கிறைகள் இன்று பேரொளியாக மாறி அறியாமை இருளை அறிந்து வருகிறது. இதுவே உண்மை! இத்தகன்ற அறிஞர் என்ற பட்டம் எவரிடமும் பெறவில்லை.

கே: சில தோழர்கள் கடவுள் தூணியும், தருமபிலும் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அதே சமயம் ஒரு குழுவை தீர்ப்பறி எரிந்தால் அந்தக் குழுவையிலிருந்து கடவுள் ஓடி விட்டாரா அல்லது அங்கேயே எரிந்து விட்டாரா?

திராவிடச் சேல்வன், தேன்காசி.

பதில்: கடவுள் இருந்தாலல்லவா எரிந்து விட்டாரா அல்லது ஓடி விட்டாரா என்று கூற முடியும்!

கே: திருவள்ளூர் ஒரு சமயம் உணவருத்திய போது தனது மனைவியான வாசுகியை அழைத்ததாகவும் அதுபோது வாசுகி தண்ணீர் எடுத்துக்கொண்டிருந்ததாகவும், கணவன் அழைத்தது கேட்டு நீர் எடுப்பதை விட்டுவிட்டு வந்ததாகவும், அந்த நீர் நிரம்பிய குடம் மத்தியிலே உள்ளே செல்லாமல் இருந்ததாகவும் கூறப்படுகிறது உண்மையா? அல்லது ஆரிய கற்பனையா?

நா. இளவரசு, திருப்பத்தூர்.

பதில்: கடைந் தெடுத்தக் கற்பனை. வள்ளுவர் வாழ்க்கை விவகம் தெரிந்து கொள்வதை அளர் எழுதிய குறளைத் தேர்ந்து கொள்ளுங்கள் பயன் கிடைக்கும்.

கே: பெரும்பாலும் பார்ப்பனர்கள் சோதிடம் பார்ப்பதில்லை. காட்டான் கரையான் கருப்பன் இந்த மாதிரி சுவாமிகள் வந்து ஆடுவதாயில்லையே ஏன்? அவ்வளவிற்குக் கவனம் சாதிக்கார்களே மட்டும் இவைகளை கண்முடித்தனமாக நம்பிக் கொண்டு வருகிறார்களே காரணம் என்ன?

எஸ். தம்பி, தேன்காசி.

பதில்: பிராமணர்களுக்குத் தெரியும் சோதிடம், காட்டரி, கருப்பன் இவைகளைப் பற்றியெல்லாம். ஆகவே அவர்கள் ஜாக்கிரதையாக இருக்கின்றனர். மற்றவர்கள் அவர்கள் கூறும் போய்க்குற்றை உண்மையென நம்பி மோசம் போகின்றனர். இந்த நிலைமை ஒழிய வேண்டுமானால் அவர்களுக்குப் பகுத்தறிவுப் பிரச்சாரம் செய்ய வேண்டும். இதைவிட கிறந்த மருந்து வேறு கிடையாது.

கே: சாத்திரம் படிக்கும் அந்தக்காலத்தில் வாழ்ந்ததைப் போல் சரித்திரம் படிக்கும் இந்தக்காலத்தில் மக்கள் செழிப்புறது வாழ முடியவில்லையே! ஏன்?

பதில்: சாத்திரம் படித்த காலத்தில் ஒருவன் மட்டும் கண்டித்து, சரித்திரம் படிக்கும் காலத்தில் வெளியாய்—இன்னும் பல அயல் நாட்டவர்கள் கண்டினர். இன்று வடநாட்டார் கரண்டிக்குள் எப்படி மக்கள் செழிப்புறது வாழ முடியும்? மக்கள் வாழ வேண்டுமானால் திராவிட நாடு திராவிடருக்கே யாக வேண்டியதைத் தவிர வேறு வழியே இல்லை.

கே: நிலையில்லா உலகில் நிலை நிற்பது எது?

எம். எஸ். பழனி, கல்லைடைக்குறிச்சி.

பதில்: பொதுத் தொண்டு. அதனால் பெற்ற புகழ்.